

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
Jakab István és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	16369
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről	16369
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	16369
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	16371
<i>Szabó Tímea</i> (Párbeszéd)	16372
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	16373
<i>Hollik István</i> (KDNP)	16374
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	16374
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	16375
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	16376
<i>Szabó Tímea</i> (Párbeszéd).....	16377
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16379
<i>Ungár Péter</i> (LMP)	16381
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16382
<i>Gyurcsány Ferenc</i> (DK)	16384
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16386
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	16387
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16389
<i>Jakab Péter</i> (Jobbik).....	16391
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	16393
<i>Hollik István</i> (KDNP)	16395
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	16396
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	16398
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	16400
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	16401
Döntés az ülés napirendjének módosításáról	16401
Az ülés napirendjének elfogadása	16401
A Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 50. cikk (a) bekezdésének módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 56. cikkének módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	16401
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	16403
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik) – az emberi erőforrások miniszterének – „Mit gondolsz erről Miniszter Úr?” címmel	16403
<i>Dr. Kásler Miklós</i> , az emberi erőforrások minisztere	16404
Viszonzválasz:	
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik)	16405
<i>Dr. Kásler Miklós</i> , az emberi erőforrások minisztere.....	16405
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	16405
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> és <i>Korózs Lajos</i> (MSZP) – az emberi erőforrások miniszterének – „Mi az igazság” címmel	16406
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16407

Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	16408
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16408
Dr. Oláh Lajos (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Az online oktatást elrendelték, de ki teremti meg a feltételeit?” címmel	16409
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16410
Viszonzválasz:	
Dr. Oláh Lajos (DK)	16411
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16411
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16412
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Ki vállalja a felelősséget Miniszter úr?” címmel	16412
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16413
Viszonzválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16414
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16414
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	16415
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - az emberi erőforrások miniszterének: „Mi folyik itt?” címmel	16415
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16416
Viszonzválasz:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	16417
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16418
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Hogyan részesülhetnek az exportra termelő vállalatok az új gazdaságfejlesztési akciótervből?” címmel	16418
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16419
Viszonzválasz:	
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	16420
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16420
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16421
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Érettségi a járvány csúcspontján?” címmel	16421
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16422
Viszonzválasz:	
Ander Balázs (Jobbik)	16423
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16423
Móring József Attila (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mennyi egészségügyi védőeszköz érkezett Magyarországra a járványügyi védekezéshez?” címmel	16424
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16425
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	16426
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16426
Dr. Szél Bernadett (független) - a miniszterelnöknek - „Miért csinál Taigetoszt a kormány a magyar egészségügy maradékából?” címmel	16427
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16428
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (független)	16429
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16429
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16430

Dr. Molnár Zsolt (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mi köze a meghozott döntéseknek a járvány elleni védekezéshez?” címmel.....	16430
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	16431
Viszonzás:	
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	16432
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	16432
Varju László (DK) - a belügyminiszternek - „Miért vérezteti ki a kormány a településeket?” címmel	16433
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16433
Viszonzás:	
Varju László (DK)	16434
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16435
Hohn Krisztina (LMP) - a belügyminiszternek - „Akik mások nyomorán gazdagodnak” címmel.....	16435
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16436
Viszonzás:	
Hohn Krisztina (LMP)	16436
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16437
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mi folyik itt?” címmel.....	16437
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16438
Viszonzás:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	16439
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	16440
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mit lehet tudni a kormány új beruházásvédelmi programjáról?” címmel.....	16440
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16441
Viszonzás:	
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	16442
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16442
Balczó Zoltán (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mennyi is valójában az a bizonyos 70 százalék?” címmel	16443
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16444
Viszonzás:	
Balczó Zoltán (Jobbik)	16445
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16445
Nacsa Lőrinc (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mi a helyzet a határainkon?” címmel... ..	16446
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16446
Viszonzás:	
Nacsa Lőrinc (KDNP)	16447
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16448
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Várható-e a gyógyászati segédeszközök e-recept útján történő beszerzése?” címmel	16449
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16449
Viszonzás:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	16450
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	16451
A Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának és a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	16452
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	16452
Felszólalók:	
Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16456

Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16460
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16462
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	16465
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	16469
Arató Gergely (DK)	16471
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	16472
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	16475
Arató Gergely (DK)	16477
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	16477
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	16479
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16480
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	16481
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	16482
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	16482
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16487
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	16490
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	16491
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	16493
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	16494
Dr. Fülöp Erik (független)	16496
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	16497
Az ülésnap bezárása	16500

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkár, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. KÁSLER MIKLÓS emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

*Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
15. ülésnapja
2020. április 20-án, hétfőn
(13.10 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)*

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 15. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek kell eleget tennem azzal, hogy bejelentem, Fekete György **volt képviselőtársunk**, a Magyar Művészeti Akadémia elnöke, majd tiszteletbeli elnöke életének 87. évében **elhunyt.** Fekete György 1932-ben született Zalaegerszegen. 1957-ben szerzett kitüntetéses belső-építész-diplomát az Iparművészeti Főiskolán, életét szakmájának és a hazai kulturális élet gazdagításának szentelte. Politikusként 1990 és '94 között az Antall-kormány Művelődési és Közoktatási Minisztériumának helyettes államtitkára és a Magyar Kulturális Alap egyik alapítója, illetve első elnöke volt. 1994-ben Budapest 18. számú egyéni választókerületében az MDF színeiben szerzett mandátumot, és 1998-ig volt a magyar Országgyűlés tagja. Megbízatása alatt előbb független képviselőként, majd a KDNP-frakció tagjaként is dolgozott. Országgyűlési képviselőként a Kulturális bizottságnak volt tagja.

Fekete György rendkívül gazdag alkotói életműve mellett aktív kulturális, közéleti tevékenységet vállalva dolgozott. Szerepet vállalt Magyarország egyik legjelentősebb kulturális intézménye, a Magyar Művészeti Akadémia létrehozásában, amelynek első, majd újraválasztott elnöke lett, 2017-től pedig a Magyar Művészeti Akadémia tiszteletbeli elnöke volt. Fekete György munkásságát számos díjjal, köztük Munkácsy-díjjal, Kossuth-díjjal ismerték el, de több település díszpolgára és a professor emeritus cím birtokosa is volt, valamint tagja egyebek mellett a Szent Korona Testületnek és elnöke a Nemzet Művésze-díj Bizottságnak.

Kérem önöket, hogy képviselőtársunk emléke előtt néma felállással tisztelegjünk. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra jelentkezett** Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr. Megadom a szót, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismételtén eltelt egy olyan hét,

amikor mind a belpolitikai, mind a nemzetközi napi-
rendet természetesen a vilá járvánnyal szembeni
küzdelem uralta. Magyarország is több fronton küzd,
több fronton harcol a vilá járvány és annak követke-
zményei ellen. Ebből a legfontosabb front természet-
esen az egészségügy területe, hiszen az első számú fel-
adat a magyar emberek egészségének és életének
megvédeése. Ezért engedjék meg, hogy ismételtén, hi-
szen nem lehet elég szer, tisztelt elnök úr, innen kö-
szönetet mondjunk az egészségügyben dolgozó orvo-
soknak, ápolóknak, valamint más kórházi és rendelő-
intézeti dolgozóknak azért az emberfeletti küzdelem-
ért, amelyet az elmúlt héten is folytattak annak érde-
kében, hogy a vilá járvány egészségügyi hatásait a
minimumra tudjuk szorítani. *(Taps.)*

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ter-
mészetesen az egészségügyi védekezés sikerességének
legfontosabb előfeltétele az, hogy speciális védőesz-
közökkel megfelelő mértékben lássuk el a magyar
egészségügyben dolgozókat, főleg azokat, akik igazá-
ból a frontvonalban vannak, tehát a megfertőzött sze-
mélyekkel közvetlen kapcsolatba lépnek, az ő ellátá-
sukban közvetlenül vesznek részt.

Tisztelettel tájékoztatom a képviselőtársaimat, és
ezért is kértem szót, hogy ezt ezen a héten is meg tud-
jam tenni, hogy az elmúlt egy héten 21 repülővel és 3
kamionnal szállítottuk Magyarországra az egészség-
ügyi védekezéshez szükséges eszközöket. Tisztelettel
tájékoztatom önöket, hogy az elmúlt héten összesen
22,5 millió egészségügyi védekezéshez szükséges
maszk érkezett Magyarországra, amelyből
20 650 000 sebészeti maszk, 1 850 000 pedig ennél
magasabb szintű védelmet lehetővé tévő maszk volt.
Így összességében, tisztelt képviselőtársaim,
72 954 890 maszk érkezett eddig Magyarországra a
válság, illetve a vilá járvány kirobbanása óta. Ez
nagyjából a fele annak a mennyiségnek, amelyre szer-
ződéssel rendelkezünk. A szerződések értelmében a
beérkezett majdnem 73 millió maszkot követően még
75 852 550 maszk Magyarországra szállítását várjuk a
szerződések értelmében, ebből 59,5 millió sebészeti
maszk, 16,3 millió pedig az ennél magasabb szintű vé-
dekezést lehetővé tévő maszk.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy lé-
legeztetőgépek tekintetében az elmúlt héten 220 ér-
kezett Magyarországra, összességében 538. Tájékozt-
atom önöket arról is, hogy az elmúlt héten 50 000
tesztet tudunk Magyarországra szállítani, így
402 327-re nőtt az immár importált tesztek száma,
még 2 952 000-re rendelkezünk szerződéssel. Az el-
múlt héten 10 654 376 védekezéshez szükséges ruhá-
zati termék, szemüveg, kesztyű, sapka, arcvédő, il-
letve overall jött be Magyarországra, ezzel 32,5 milli-
óra nőtt az összesen importált termékek száma. Itt
még 27 millióra rendelkezünk szerződéssel.

Tisztelt Képviselőtársaim! A világ számos helyén
folyamatosan kísérletek zajlanak az oltóanyag kifej-
lesztésére, illetve olyan gyógyszerek kifejlesztésére,

amelyek lehetőséget biztosítanak arra, vagy legalábbis erre hivatottak, hogy a koronavírus hatásainak gyógyszeres kezelését a jelenleginél eredményesebben lehessen elvégezni. Tájékoztatom önöket, hogy a kínai kormánnyal kötött megállapodás értelmében a közelmúltban 400 000 Favipiravir nevű gyógyszer érkezett Magyarországra, a Kínai Népköztársaság összesen 4 országnak tette lehetővé a vásárlást, ez adagolástól függően körülbelül 4000 beteg kezelésére alkalmas.

Tájékoztatom önöket arról is, tisztelt képviselőtársaim, hogy Japánban is folyamatosak azok a tesztek, amelyek ilyen típusú gyógyszer kifejlesztésére irányulnak. Az Avigan típusú gyógyszer tekintetében megállapodtunk a Japánokkal arról, hogy 100 beteg kezelésére alkalmas, összesen 12 500 gyógyszert kapunk annak érdekében, hogy a betegek kezelése mellett a klinikai tesztek, illetve klinikai vizsgálatokat is elvégezzük.

Tájékoztatom önöket, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezen a héten is többtonnányi rakományt várunk légi és szárazföldi úton egyaránt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A frakciók számára rendelkezésre álló kétperces időkeretben Arató Gergelynek adom meg a szót elsőként reagálásra.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Valóban köszönettel tartozunk mindenkinek, aki ilyen vagy olyan módon részt vesz a járvány elleni küzdelemben, és persze, mindig hasznosak is ezek a tájékoztatók, amelyeket itt is meghallgathatunk, miután már a sajtóban is hallottuk őket. De azért nagyon jól mutatja a kormány viszonyát a parlamenthez és a parlament tájékoztatásához, hogy minden héten az ön termelési beszámolóiban van módunk gyönyörködni, és semmit sem tudunk meg a valóban fontos kérdésekről.

Nem tudjuk meg, hogy mikor várják a járvány tetőzését. Pénteken a miniszterelnök úr még azt mondja, hogy most várjuk, hogy tömegessé váljon a járvány, szombaton vagy vasárnap Ajkán már azt mondja, hogy május 3-ára. Ha tényleg május 3-án tetőzik a járvány, akkor milyen alapon teszik május 4-ére az érettségit, milyen szörnyű felelőtlenség ez? Azt halljuk ma az egészségügyi, vagy legalábbis névlegesen egészségügyi miniszter úrtól, hogy nagyon jól állunk, nagyon kevés a fertőzés és nagyon kevés a haláleset. Mondja ezt akkor, amikor egyébként Magyarországon minden tizedik kimutatott fertőzöttet elvesztünk. Minden tizediket. Ez 10 százalék. Németországban ez az adat 3 százalék, Ausztriában, ami állítólag a labor, szintén 3 százalék, Csehországban 3,5 százalék. Nálunk 10 százalék. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Korosztályok!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Mi ennek az oka? Mikor kapunk erről tájékoztatást?

Mikor kapunk arról tájékoztatást, hogy ha valóban olyan jók az adatok, mint ezt önök állítják, és mint egészségügyi miniszter úr ma reggel is állította - na nem a parlamentben, mert ide nem mer bejönni, hanem a Kossuth rádióban, hogy ha ilyen jók az adatok -, akkor miért van szükség arra, hogy embertelen módon kidobjanak embereket a kórházból, olyan embereket, akik ápolásra és kezelésre szorulnak? Ezek az alapvető kérdések.

(13-20)

Amíg önök erről nem adnak tájékoztatást, addig nincs hitele az önök döntéseinek, és addig nem fognak az állampolgárok sem megbízni abban, hogy helyesek ezek a döntések, ennek pedig rendkívül súlyos következményei lehetnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Timea következik. *(Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Halljuk!)*

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Miniszter úr, én is azt kérdezném, hogy hol van a miniszterelnök. Orbán Viktor egy hónapja nem meri ide dugni a képét, nem mer beszámolni itt nekünk arról *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*, hogy mi folyik az országban. Hogyha olyan jól állnánk ebben az országban, akkor a halálozási ráta nem nálunk lenne a legmagasabb a világon. Nem Európában, a világon! Horvátországban 2,5 százalék, Szlovákiában 1 százalék, Csehországban 2,8 százalék, Lengyelországban 3,8 százalék, Magyarországon 10 százalék a halálozási ráta.

Ha megvannak a védőfelszerelések, hogyha olyan jól állunk a kórházi ellátottságban, akkor miért halnak meg ennyien nálunk? *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Ráadásul nem tudjuk, hogy hova mennek ezek a maszkok. Ahányszor a miniszterelnök parádézik a sajtó előtt a kórházakban, a fele esetben nincsen a fogadó orvosokon maszk, vagy az a sebészi maszk van, amiről az orvosok nagy része azt mondja, hogy hát, nem sokat ér. Viszont azt halljuk, hogy Kolozs megyében kaptak 21 ezer maszkot, Maros megyében 60 ezret, Beregszászban, Csíkszeredában, Kovászna megyében, Zilahon *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Ők is magyarok!)*, Horvátországban, Macedóniában... *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Tapsoljanak! Tapsoljanak! Csakhogy ezekben az országokban... *(A hozzászólás végéig folyamatos taps a kormánypárti padsorokban.)*

Megvárom. Köszönöm, elnök úr, biztos méltányolja ezt. Nézzük, ugye, az órát, elnök úr? Jó, akkor, ha kitapsolták magukat, akkor azt szeretném elmondani, hogy a központi állományból védőfelszereléseként a megyei kórházba érkezett, a háziorvosi rendelőbe 19 pár... *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Sajnos, az ön által kiváltott viharos tetszésnyilvánítással nem tudtam mit kezdeni. Köszönöm szépen. *(Szabó Timea: ... kesztyű, amely hajfestésre alkalmas. Ne haragudjon, ez a felszólalás szabotálása, amit csinál! Ehhez semmi joga nincs!)* Keresztes László Lóránt következik. *(Szabó Timea: Szégyellje magát, elnök úr, és szégyellje magát, hogy hagyja, hogy elszabotálják az ellenzéki felszólalást!)* Ha Keresztes László Lóránt esetleg eláll a felszólalástól, akkor legyen szíves, jelezze ezt, mert akkor másnak adom meg a szót. *(Szabó Timea: Jó, akkor fogom jelezni! - Derűtség a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Kompetencia!)* Amennyiben önt Keresztes László Lórántnak hívják, akkor nyugodtan jelezze. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó, és már az idejéből elment 25 másodperc.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, rendkívül fontos kérdésekről beszélünk *(Szabó Timea: Ez a parlamentarizmus! Szégyen!)*, egy kicsit jobban oda kell figyelni, hogy megőrizzük az Országgyűlés méltóságát. Én is azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönöm a munkáját mindenkinek, aki a magyar emberek egészsége és biztonsága megőrzéséért dolgozik, az egészségügyi dolgozóknak és mindenkinek, aki a frontvonalban küzd. Szeretném megköszönni mindenkinek, aki az eszközbeszerzésben részt vesz, a munkáját. Ez rendkívül fontos.

Én abban vitatkoznék, ezek nagyon fontos kérdések, ugyanakkor abban tökéletesen egyetértek, miniszter úr, a képviselőtársaimmal, ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy ebben a helyzetben indokolt lenne, hogy önön kívül más kormánytagok is tiszteletüket tegyék az Országgyűlésben. Én azt gondolom, abban a helyzetben, amikor már az Orvosi Kamara sem érti, hogy mi történik az egészségügyben, akkor itt lenne a helye az egészségügyért felelős miniszternek. Amikor valóban az érettségi időpontjával kapcsolatban jelenti be miniszterelnök úr, hogy akkorra várják a járvány tetőzését, akkor itt lenne a helye a miniszternek, hogy választ adjon ezekre a kérdésekre. Akkor, amikor már kormányhoz közeli szereplők is elismerik, hogy az önök történelmiként aposztrofált gazdasági mentőcsomagja elégtelen, akkor itt lenne a helye Palkovics miniszter úrnak, és itt lenne a helye, hogy felszólaljon és tájékoztatást adjon.

Ezzel együtt is, miniszter úr, nagyon fontosak ezek az eszközbeszerzések, ugyanakkor látszik, hogy az elosztás tekintetében probléma van. Én annak nagyon örülök, és ezt már elmondtam a múlt héten is, hogy a határon túli magyaroknak tudtunk juttatni. Ez rendkívül fontos. Minden magyar felelősséggel tartozik minden magyarért *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*, de rendkívül fontos az is, kérem képviselőtársaimat, és kérem miniszter urat, már milliós számra beszélnek eszközökről, beszerzésekről, és mégis azt

halljuk még kormánypárti polgármesterektől is, hogy nem jut az önkormányzatoknak. Valami nagyon komoly probléma van a határon belüli elosztással. Kérem, ezt a problémát oldják meg! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Hollik István következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Köszönjük azt is, hogy a magyar kormány munkájának és az ön munkájának köszönhetően ma Magyarországon van elég védőfelszerelés. Ezt azért kell megköszönni, mert ez nem egyértelmű. Mai hír, hogy Angliában például kezdenek kifogni a védőeszközökből, tehát nem természetes az, hogy minden védőeszköz minden országban rendelkezésre áll, úgyhogy ezért köszönet a külügy dolgozóinak. Ellenzéki képviselőtársaimnak szeretném mondani: amikor az egészségügyi intézkedéseket kritizálják, akkor az igazságot ne hagyják teljesen figyelmen kívül. Tehát amikor kritizálnak, akkor azért legyenek kedvesek elolvasni például az Egészségügyi Világszervezet budapesti irodavezetőjének a mai interjúját, amely egyébként a kormánypártisággal nem vádolható Klubrádió honlapján jött le. Ő azt állítja, hogy Magyarország eleget tesz, és a magyarországi egészségügyi intézkedések megfelelőek. Kérem szépen, ezt ne hagyják figyelmen kívül!

A másik pedig, hogy amikor a kormány meghozott intézkedéseit, egészségügyi, járvánnyal szembeni intézkedését kritizálják, akkor nem a kormányt kritizálják, hanem azokat a szakembereket, akiknek a véleményének a figyelembevételével a kormány ezeket a döntéseket meghozza. Abban biztosak lehetnek, hogy ezek az egészségügyi szakemberek mentettek életet, ellentétben például Szabó Timeával. Ezt ne hagyják figyelmen kívül!

Még egyszer, a KDNP nevében is szeretném megköszönni az elmúlt héten és a korábbi időkben meghozott áldozatos munkáját az egészségügyi dolgozóknak, orvosoknak, nővéreknek. Az ellenzéki képviselőket sokadszorra szeretném arra megkérni, hogy ha már nem segítenek az egészségügyi védekezésben, legalább alaptalan vádak ne fogalmazzanak meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kósa Lajosé a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt a külügyminiszter úr által elmondottakra reagálok, két megjegyzést szeretnék tenni. Arató Gergely kifogásolta azt, hogy a kormány nem közli pontosan, hogy mikor tetőzik a járvány, és mikor lesz vége a járványnak. Nyilván máshoz szokott, hiszen emlékszünk, a Gyurcsány-kormány idején volt egy kormányzati jósda, amit Szilvásy György testvére

működtetett (*Derültség a kormánypárti padsorokban.*), és ahhoz fordulván az ilyen adatokat, gondolom, könnyen megkapták. Nálunk nincsen kormányzati jósa, kedves Arató képviselőtársam. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*) Ezért aztán, ahogy senki a világon, mi sem tudjuk megmondani, hogy mikor lesz vége a járványnak, és hogy mikor tetőzik, erre nézve kizárólag becslések vannak. Ha pontosabb adatot akar, akkor Szilvássy úr testvééréhez forduljon.

Másrészt szeretném emlékeztetni a képviselőket a számokra. Szabó Timea azt kifogásolta, hogy 72 millió szájmazskából néhány ezret juttattunk határokon túli testvéreinknek. Megdöbbenő ez az érzéketlenség, és az, hogy valaki ilyen mértékben kívül helyezkedik a magyar nemzetben, és semmit nem jelent az, hogy testvéri segítség, baráti segítség vagy egyáltalán humanitárius segítség. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Úgy van! - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

Végül csak annyit szeretnék mondani, hogy Sziijártó Péter nem tette hozzá, amit ő pontosan jól tud, hogy mindezeket a beszerzéseket olyan világpiaci körülmények között kellett eszközölni, amikor a szolidaritás, a németek, hollandok, mások által oly sokat hangsúlyozott szolidaritás egy pillanat alatt tűnt el, és megtették azt a nagy szolidaritást mutató európai országok, hogy a magyar küldeményekre, szállítmányokra ráígérve vitték el ezeket az eszközöket. Ezek mellett köszönjük szépen azt az erőfeszítést, amit Sziijártó úr képviselt ebben az ügyben. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: A Jobbik részéről Lukács László György képviselő úré a szó.

(13.30)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy én is megköszönjem mindazoknak, akik a védekezéshez szükséges eszközök beszerzésében, hazahozatalában, elosztásában közreműködtek, illetve az egészségügyi és szociális dolgozóknak.

Engedjék meg, hogy arról is megemlékezzek, hogy az elmúlt harminc napban itt a parlamentben ülésezni tudtunk. Tudom, hogy ez kifejezetten nagy örömet szokott okozni a kormánypárti oldalon, de rámutat arra is, hogy nagyon nyugodtan ide tudtunk volna jönni, és az Orbán-kormány által hozott összes rendeletről nyugodtan tudtunk volna szavazni. Orbán Viktornak nem kellett volna korlátlan felhatalmazást kérnie, és akkor a felelősséget sem korlátlanul kellene majd viselnie.

Engedjék meg, hogy hozzátegyem, ha már miniszter úr arról beszélt, hogy milliószámra hoztunk be eszközöket: miniszter úr, ha ennyire sok eszközt hoztunk be, és ez valóban így van, akkor miért van az,

hogy önök ráadásul a saját párttársuk önkormányzatától vesznek el maszkot? Pokorni Zoltán beszélt arról, hogy lefoglalták azokat a maszkokat, amiket az önkormányzatnak szántak. Lényegében önök budapesti polgároktól, budapesti idősektől vették el ezeket a maszkokat. Ahelyett, hogy önök ezeket a maszkokat kiosztanák az embereknek, most tárolják. Értem én, hogy tárolni kell és készletezni kell, de meg kell érteni, hogy most, ebben a szakaszban szükségük van az embereknek, s nemcsak a védekezésben részt vevő egészségügyi dolgozóknak, hanem a szociális és rendvédelmi dolgozóknak is a maszkra. Hozzájuk kell eljuttatni. Sőt, a Jobbik követeli azt, hogy legyen az állam által biztosított, közterületeken kötelező maszkviselés, amelyekhez önök biztosítják a maszkot. Ha valóban van 73 millió, ha valóban fog érkezni 75 millió, akkor kell arra lehetőségnek lennie, hogy a legveszélyeztetettebbeknek, illetve az egész társadalomnak tudjunk biztosítani maszkot, mert ez az egyik védelem.

A másik védelem pedig az lenne, amiből önök szintén behoztak 402 ezret, és mégsem tesztelünk. A védelem a tesztben is rejlik. Higgyék el, tesztelni kell ahhoz, hogy valós adatokat kapjunk, mert jelenleg csak a sötétben sétálunk, és nem tudjuk, hogy valójában hányan vannak azok, akik érintettek. Ez hamis biztonságot fog adni az embereknek, és a hamis biztonságnak az a végeredménye, amit a hétvégén Budapesten is láthattak, hogy az emberek kimennek, elhagyják a komfortzónát, és nem vigyáznak eléggé magukra. Ez az önök felelőssége is. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tóth Bertalan frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Dicséretes, hogy ön mint egy vércse lecsap minden szállítmányra, és azt Magyarországra hozza. De nem tudom, hogy kinek kéne bejönni ide a parlamentbe, aki arról számolna be, hogy hova kerülnek ezek az eszközök. Mert képviselőtársaim azt látták, hogy ezek az eszközök tonnaszámra immár hetek óta egy raktárban vannak elhelyezve, és nem értjük azt, hogy miért nem lehet ezt eljuttatni az emberekhez.

Miniszter úr, ön itt 72 millió maszkról beszél, de akkor nem értem, hogy miért nem lehet minden magyar állampolgárnak eljuttatni egy borítékban maszkot, ahogy ezt Szombathelyen, Pécsen és Miskolcon is megcsinálták. A nemzeti konzultációra félretett pénzből ezt önök meg tudnák oldani. Azt javasoljuk, hogy állítsanak össze egy védelmi csomagot a 65 év feletieknek, amelyben van egy flakon kézfertőtlenítő szer, tíz pár kesztyű és három FFP3 típusú maszk, hogy őket óvjuk a leginkább.

Kezdjék meg a tömeges tesztelést, miniszter úr, mert ön most itt 402 ezer gyorstesztről beszélt, miközben a kórházigazgató arról tájékoztatott, hogy kint

az intézményekben összességében 162 700 van. Hol van a többi? Miért nem lehet ezt eljuttatni? Kezdjék el a tömeges tesztelést! A raktárban felhalmozott védőeszközöket végre juttassák el a frontban szolgálóknak, az egészségügyi szempontból kiemelten veszélyeztetett munkát végző foglalkoztatottaknak, az egészségügyi és szociális dolgozóknak, és azoknak is, akik közvetlenül érintkeznek az állampolgárokkal!

S azt is javasoljuk, hogy akik a frontban vannak és érintkeznek az állampolgárokkal, azok számára mintegy veszélyességi pótlékként duplázzák meg az alapfizetésüket, és a szociális dolgozóknak adjanak 500 ezer forintot.

Nagyon bízom benne, hogy jövő héten idejön már egy olyan miniszter, aki nem arról számol be, hogy mennyit hoztak be, hanem arról számol be, hogy mennyit és hova osztottak ki, mert ez az igazi védekezés. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a napirend előtti felszólalások sorát. Szabó Timea frakcióvezetőt illeti a szó ismét.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Lassan másfél hónapja annak, hogy önök kihírdették a koronavírussal kapcsolatos veszélyhelyzetet. Nézzük most át egy kicsit, hogy mi is történt itthon Orbán Viktor irányítása alatt március 11-e óta. Az önök első és legfontosabb intézkedése az volt, hogy a felhatalmazási törvénynek becézett diktatúratörvényt elfogadják. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)* A járvány kitörése óta Orbán Viktor legfőbb feladatának azt tartotta, hogy emberek halálát és súlyos szenvedését arra használja, hogy még többet lopjon, miközben kisémmizze az önkormányzatokat, és az emberekre löcsölje a járványkezelés költségeit. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)* A koronavírus örve alatt gyorsan titkosították a 700 milliárd forintos Budapest-Belgrád vasútvonal részleteit, miközben Mészáros Lőrinc rögtön kapott egy néhány milliárdos megbízást a bizniszből. Elvették az állami földeket, a haveroknak átjátszották a természetvédelmi területeket, meg persze újra megtömték az egyházakat, amelyek egyébként hol vannak most a járványkezelés alatt, mert keveset hallani róluk. *(Nagy zaj a kormánypárti oldalon.)*

A gazdasági csomagjuk is olyan jó volt, hogy most tartunk 300 ezer munkanélkülivel, akik Európa legrovidebb ideig folyósított és legalacsonyabb összegű munkanélküli-járadékát kapják. Akiknek megmaradt a munkájuk, azok sem jártak jobban a fizetés nélküli szabadságokkal, a félállásra levett bérekkel, amit önök a mai napig nem hajlandók érdemben kompenzálni. Ausztriában egy magyar munkavállaló nemrég azt nyilatkozta, egy órával az után, hogy bejelentette, hogy elveszítette az állását, 1000 euró jelent meg a bankszámláján az államtól. *(Derűltég és zaj a kormánypárti oldalon.)* De nemcsak Ausztria tesz így, hanem hasonlóan jár el Csehország, Lengyelország és Szlovákia is, ahol a bérek 80 százalékát kompenzálja

az állam. Orbán Viktor ennek még a 20 százalékát sem hajlandó vállalni.

S ha már szóba került Szlovákia: hogy lehet az, hogy Szlovákiában 12 halálos áldozata van eddig a járványnak, nálunk pedig 199? Tizenennyolcszor annyi ember halt meg Magyarországon, mint Szlovákiában. De van ennél rosszabb adat is. Amíg a globális halálozási ráta 6,7 százalék, addig nálunk ez 10 százalék. Csak hogy világos legyen, az egész kerek nagyvilágon Magyarországon hálnak meg legtöbben a koronavírus-járványban. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)* Még a járványt beismerten félrekezelte Olaszországban és Spanyolországban sem hálnak meg arányaiban annyian, mint Magyarországon. Hogy magyarázzák ezt meg? Sehogyan nem tudják megmagyarázni, ugyanis ezeket a gyalázatos számokat nem lehet racionálisan megmagyarázni.

Egyetlen magyarázat van erre, az, hogy itt az eredménye annak, hogy az elmúlt tíz évben Orbán Vikornak nem az emberek jóléte és segítése, nem a szakértelem, nem az ország felvirágoztatása volt a fontos, hanem az eszement mennyiségű lopás, és az, hogy olyan ostoba, talpnyaló, szervilis emberekkel vegye körbe magát, akik nem mernek szembemenni semmilyen embertelen és arcátlan intézkedéssel.

Ennek a legnyilvánvalóbb példája Kásler Miklós-nak nemcsak a kinevezése, hanem most annak az emberéletbe kerülő ámokfutásnak a bátorítása is, amit ez a hentes az elmúlt hetekben művelt. *(Felzúdulás a kormánypárti oldalon.)* Kásler kiürített 36 ezer kórházi ágyat úgy, hogy sehogyan nem jön ki a matek. A 60 milliós Olaszországban, ahol a legsúlyosabb volt Európában a járvány, 3200 kórházi kezelésre szoruló esetet tartanak nyilván, a 47 milliós Spanyolországban 7300-at, a 330 milliós USA-ban 13 400-at. Hát, hol a túróban kell nekünk 36 ezer ágy? Rádásul az intézkedésekkel hazaküldtek végstádiumos rákosokat, magatehetetlen agyvérzéses betegeket, amputáltakat, közveszélyes pszichiátriai betegeket. *(Zaj a kormánypártok soraiban. - Egy hang a Fidesz soraiból: Ne hazudj!)* A nagymamám 77 éves, magatehetetlen, demens beteg, akinek két hete volt végtagamputációja, teljesen magatehetetlen, állandó felügyeletet, pelenkázást igényel - mondta egy hozzátartozó. És ez csak egy a sok ezer családi tragédiából.

És erre mi a kormányzat reakciója? Az, hogy kirúgják azokat a kórházi vezetőket, akik ellenállnak ennek a mézarlásnak. Cserhádi Péter leváltását még az ellenzéki sárral ritkán vádolható Bayer Zsolt is érthetetlennek nevezte, ahogy tette azt Balog Zoltán, a Kórházszövetség és a Magyar Orvosi Kamara is. És a szintén Kásler alá tartozó érettségizőkről nem is szoltunk, akik közül sokan asztmásan, betegen vagy éppen másokat megfertőzve, tünetmentesen fogják sok ezer újabb ember életét veszélyeztetni.

Orbán Viktor és önök most azt hiszik, hogy ezek az embertelenségek az idők végezetéig büntetlenül maradnak. De ne féljenek, eljön az az idő, amikor maguk nagyon súlyosan meg fognak fizetni ezekért a

lopásokért, az embertelenségekért és az eszement szervilizmusért. Le fogjuk magukat (*Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.*) váltani az egyesült ellenzékkel. Nem értem, még nem telt le az öt percem, mégis elvették tőlem a hangot!

ELNÖK: Képviselő asszony, megkapja a 3 másodpercet, csak előtte szeretném figyelmeztetni arra, hogy az ön mondanivalóját tartalmi értelemben egyáltalán nem súlyosbítja az a hangnem, az a kocsmái hangnem, amit használ. Nagyon sajnálom és szomorú vagyok, hogy egy hölgyet kell figyelmeztetnem arra, hogy az a modortalanság, amit megenged magának, túlmegy minden határon. (*Taps a kormánypárti oldalon.*) Parancsoljon, öné a 3 másodperc!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): És az ügyrendért nem adta meg nekem a szót, elnök úr, amit...

ELNÖK: Köszönöm szépen, lejárt a 3 másodperce. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Dömötör Csaba következik a válasszal. (*Felzúdulás, közbeszólások az ellenzéki oldalon.*)

(13.40)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Megpróbálok higgadt hangnemben válaszolni. Nehéz, de mégiscsak az Országházban vagyunk, és mégiscsak a járvány elleni küzdelem most a legfontosabb. Nagyon meglepődtem volna, ha ön egyszer az életében elismerné az ország bármely eredményét, de ettől még tény, hogy annak az összefogásnak, amely az elmúlt hetekben kialakult Magyarországon, megvannak az eredményei. Mert a neheze még hátravan, de sikerült ellaposítani a járványgörbét, és ezzel időt nyertünk, időt arra, hogy az egészségügy felkészüljön a tömeges megbetegedések szakaszára, amelybe bármikor beléphetünk. Először is érdemes tisztáznunk, hogy mi is a cél ezen belül. A cél az, hogy minden fertőzött betegnek legyen hely tömeges megbetegedések esetén is, és a magyar orvosoknak ne kelljen, tisztelt képviselő asszony, olyan döntéseket hozniuk, mint mondjuk, Olaszországban, ahol választaniuk kellett, hogy ki kapja az életmentő ellátást. Arra szeretnénk önöket kérni ezzel kapcsolatban, hogy ne a pánikkeltésben vitézkedjenek, hanem végre vegyenek részt az összefogásban.

Ami a számokat illeti, tisztelt képviselő asszony, én türelemmel végighallgattam önt (*Szabó Timea: Nem hallgattak végig türelemmel!*), ami a számokat illeti, ami az egymillió lakosra jutó elhunytak számát illeti, Ausztriában ez 51, Portugáliában 69, Svédországban 151, Magyarországon pedig 20. Tehát sokkal alacsonyabb. (*Szabó Timea távozik az ülésteremből. - Felzúdulás a kormánypártok soraiban.*) Képviselő asszony a tényekkel már hadilábon áll, nem bírja a tényeket, ezért hagyja el az üléstermet.

Pedig szerettem volna elmondani, hogy értem én, hogy mindenféle javaslataik vannak, de az a helyzet, hogy önök számos helyen kormányzati pozícióban is vannak. És közös érdekünk, hogy Budapesten például ne lépjen szintet a járvány, de ehhez az önök pártelnökének is fedélzeten kéne lennie, és eddig nem mondhatnánk, hogy vitézkedik. Gondoljunk csak a járatritkításról szóló döntésre, a parkolással kapcsolatos hezitálására, aztán ott van a tesztelések kérdése, amit állandóan követelnek, kaptak is rá külföldi szövetségeiktől pénzt, aztán nem mondják el, hogy ezt hogyan használják fel.

Mindezeket túl a legfontosabb kérdés mégiscsak az idősothtonok ügye. Tudjuk jól, hogy az idősek és ezen belül is az idősothtonok lakói különösen ki vannak téve a fertőzés kockázatának. Azt is tudjuk, hogy a legnagyobb gócpont ma a Pesti úti idősothton, ahol 223 ember kapta el a vírust, és közülük sajnos már 23-an elhunytak. A kormány minden segítséget megad az idősothtonoknak ahhoz, hogy biztosíthassák a kellő szintű védelmet, de ehhez a főpolgármesterre is szükség lesz, és az nem helyes, ha ilyen helyzetben továbbra is csak magyarázkodó interjúkat ad, és Facebook-posztokkal üzenget két, kormányra mutogatás között. Lépjen végre a cselekvés mezejére, és vállalja fel azt a felelősséget, amivel október 13-án megbízták! A PR-tanácsadók napi ötleteléseit ebben a helyzetben nem lesznek elegendőek, mert minden elmulasztott cselekvésnek nagy-nagy ára van.

Vannak viszont olyan intézkedések, amelyeket önök meghoztak. Az lenne a kérdésem képviselő asszonyhoz, hogy Karácsony Gergelyt mikor fogja hasonló hangnemben számonkérni a fővárosi megszorítások miatt, mert ma reggel bejelentette, hogy rengeteg fővárosi fejlesztést leállítanak. Mikor teszi szavá, hogy a fővárosi vezérigazgatónál óriási béremelést készít elő, akár 40 százalékosat, és hogy a válság idején 40 embert vesz fel maga mellé? Mikor szólnak a koalíciós partnerüknek, hogy nem kellene egy adóbünnöző ügyvédi irodájával szerződniek Erzsébetvárosban nettó 53 millió forintért?

Önöknek van lehetősége persze erre a politikára, kaptak rá felhatalmazást októberben, de egy kérésünk mégiscsak lenne: ha meglesz ezeknek a döntéseknek a következménye, akkor ne kenjék rá a kormányra, és vállalják fel a politikai felelősséget.

És még egy dolog, mert nem tudok elmenni szó nélkül mellette, és sajnálom, hogy a december 5-i népszavazás után annyi évvel ezt még fel kell hoznom: élnek, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Szabó Timea képviselő asszony, határainkon túl magyarok, külföldi magyarok több millióan. Nem tehetnek róla, hogy határainkon kívülre szakadtak, a történelem hozta így, túléltek több évtizednyi kommunizmust, túléltek azt, hogy az ügyükről még csak beszélni sem lehetett, a jogokat, az alapvető jogokat, amelyeket önök mások számára itt követelnek állandóan, évtizedeken keresztül megtagadták tőlük, és most van rá lehetőségünk, hogy segítő kezet nyújtsunk nekik, és meg is tesszük,

mégpedig azért, mert összetartozunk. És ha van itt parlamenti párt az ellenzék soraiban, amelyik ezt a segítséget meg akarja tőlük tagadni, akkor az szomorú, de ennél is több: botrány! Szégyelljék magukat! *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalást Ungár Péter képviselő úr mondja el, az LMP részéről. Öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Azzal mindannyian tisztában vagyunk, hogy ez a vírus egy nagyon súlyos természeti csapás, mégis az, hogy milyen gyorsan és milyen drámai hatással volt a magyar gazdaságra, az mutatja azt, hogy az a globalizált gazdasági berendezkedés, ami a világban van, fenntarthatatlan.

Mi, az LMP részéről azt gondoljuk, hogy a globalizáció túlzott mértékben vette el a nemzetállamok hatáskörét és a helyi közösségek hatáskörét, és mi több lokalizációra és kevesebb globalizációra építenénk a következő gazdasági modellt.

Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy a lokalizációnak a megtestesülése a nemzetállam, és a nemzetállamon belül is ennek a legfontosabb szimbóluma a nemzeti kultúra. Orbán Viktor miniszterelnök a nemzeti kultúráról azt mondta, hogy egy nép és egy civilizáció identitása leginkább a kultúrában tükröződik és összpontosul. Az a helyzet, hogy ennek ellenére, teljesen érthetetlen okból, a kormány a kulturális dolgozók ellen indított támadást a húsvéti hétvégén, azok ellen a dolgozók ellen, akik a nemzeti kultúra emlékeit őrzik alulfizetetten, már lassan 30 éve. Az a helyzet, hogy megmagyarázhatatlan, hogy miért csak egy húsvéti hétvégét adtak a szakszervezeteknek a kulturális dolgozókra vonatkozó törvény véleményezésére, és utána cinikusan az államtitkár annyit tudott mondani, hogy húsvétkor van ideje az embereknek olvasni, húsvétkor vannak otthon. Ez egyszerűen szegyeneljes, és Fekete államtitkár úr szégyellje magát emiatt!

Az a helyzet, hogy a kulturális dolgozók nem részesültek valódi emelésben egészen 2010 óta. 2015-ben önök ígérték meg, hogy lesz kulturális dolgozókra vonatkozó életpályamodell. Lett is, de csak a PIM-re, az összes többi kulturális dolgozóra nem. A legszomorúbb ugyanakkor ebben a törvényben az, hogy ez a közalkalmazotti bértáblából veszi ki a kulturális dolgozókat, és így már a második támadás a közalkalmazotti bértábla és közalkalmazotti jogállás ellen. Korábban már a szakképzésben dolgozóktól is elvették a közalkalmazotti státuszt. A közalkalmazotti státusz lényege az, hogy a piactól védeltséget jelentsen, és a piaci logikát ne engedje be egy adott területbe. A kultúrára, a nemzeti kultúra őrzőire nem engedhetjük be a piaci logikát. Mi azt gondoljuk, hogy van, ami nem eladható, a nemzeti kultúra nem eladható.

Az a helyzet, hogy egy közgyűjteményben dolgozó ember, valaki, aki egy múzeumban dolgozik vagy

egy levéltárban, nem tud megfelelni a piaci viszonyoknak. Neoliberális az érvelése ennek a törvénynek, hiszen azt írják, hogy a hatékonyságot kell behozni a kulturális szektorba. Mondja már meg, államtitkár úr, hogy egy levéltáros, egy muzeológus hatékonyságát hogy fogják tudni ellenőrizni?! Mérőszámok lesznek, hogy hány középkori oklevelet iktatott? Miről beszélnek? Az a helyzet, hogy ezek az emberek olyan munkát végeznek, amit nem ma, nem holnap, hanem 100-150 év múlva fogunk tudni értékelni. Ez a munka, amit ők végeznek, azt gondoltam volna korábban, hogy egy magát nemzeti kormánynak nevező kormánynak fontos, és fontosabb annál, mint hogy akkor, amikor a járvány miatt a közfigyelem másra terelődik, beterjesztenek egy törvényjavaslatot azért, hogy ne ezzel foglalkozzon Magyarország. De a kulturális dolgozók igenis ezzel foglalkoznak, és ezek az emberek meg fogják ezt abban bosszulni sajnos, hogy el fogják hagyni az álláshelyeiket, amit majd a gyermekeink, illetve unokáink generációja fog megszenvedni.

Továbbmegyek: az, hogy a közalkalmazotti státusz egyre kevesebb embert érint, egy súlyos probléma. Államtitkár úr egy korábbi azonnali kérdésemre, amikor megkérdeztem, hogy lesznek-e még olyan szakmák, amelyek kikerülnek a közalkalmazotti státusz alól, nem válaszolt. Itt a lehetőség újra! Jegyzőkönyvbe mondja be, hogy nem fogják a Kjt.-t kiüresíteni, nem fognak egy neoliberális hadjáratot indítani a közalkalmazotti státusz ellen, mondja ki, hogy megvédik az államnak dolgozókat és a magyar közalkalmazottakat, és a nemzet és nemzetállami retorika nem fogja azt jelenteni, hogy közben beengedik a piacot az állami dolgozók területére!

Az a helyzet, hogy nem hallottam még egy épeszű érvet, hogy ezt miért most kellett. Nem hallottam még egy épeszű érvet, hogy ezt miért így kellett. Legalább egy érvet mondjon, hogy miért kell ezt a neoliberális támadást maguknak a járvány alatt elindítani a kulturális dolgozókkal szemben! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

(13.50)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az országoknak a költségvetése sokat elmond arról, hogy mennyire tartják fontosnak a nemzeti kultúrájukat. Ha ön körbenéz az Európai Unió országaiiban, akkor azt láthatja, hogy az uniós országok átlagosan a nemzeti össztermékhez viszonyítottan a költségvetésen belül egy 0,5-0,6 százalékot költenek a kultúrára, nemzeti kultúrára. Fél százalék, egy picivel több - Magyarországon ez 1,2 százalék.

Tehát több mint kétszeresével költünk többet mi nemzeti kultúrára itt, Magyarországon, minden évben a nemzeti össztermékhez viszonyítva, mint ami az európai uniós átlag. És ez nyilván nem ilyen összegről indult, tisztelt képviselő úr. Ha megnézi az előző évek költségvetéseit, akkor azt láthatja, hogy mintegy két és félszeresére emelkedett a kulturális célú működési kiadás a magyar költségvetésben. Az egyik legnagyobb mértékű emelkedés tehát itt látható, ön is láthatja, hogy évről évre növeltük a kulturális forrásokat, pontosan azért, hogy a nemzeti kultúrát megerősítsük, és ne váltsa föl egy globalista, fogyasztásra épülő, a fogyasztásban kialakuló identitásra épülő kultúra, amit a mainstream, amit a reklámok, a tömegmédiá mindenkinél sugall, hogy azzal alakítod ki az identitásodat, hogy mit vásárolsz, mit fogyasztasz; mi ezzel szemben a nemzeti kultúrát tartjuk fontosnak.

Az is beszédes, tisztelt képviselő úr, hogy egyes nehéz időszakokban, mondjuk, válság idején egyes kormányok mit tesznek a kulturális szférában dolgozók fizetésével. Amikor 2006 és 2008 között kialakult egy gazdasági válság itt Magyarországon, akkor csökkentették a kulturális dolgozók fizetését, tőlük is elvettek egyhavi juttatást, ami azt jelenti, hogy éves szinten 8 százalékkal csökkentették az ő jövedelmüket.

Az idei évben ezzel szemben azért is nyújtottuk be ezt a törvénymódosítást, mert mi nem csökkentjük, nemcsak hogy megőrizzük, hanem 6 százalékkal növeljük a kulturális szférában dolgozóknak a fizetését. És azért nyújtottuk be azt a törvényjavaslatot, amit ön támad, hogy megmutassuk azt, hogy egy válság idején sem az a helyes út, amit az előző kormány követett, hogy csökkentette a kulturális dolgozók fizetését, hanem ilyenkor tovább kell növelni a kulturális dolgozók fizetését, és tartjuk azt az arányt is, hogy a nemzeti össztermékhez képest kimagaslóan nagy legyen Magyarországon a nemzeti kultúrára fordítható összegeknek a mértéke a költségvetésben.

És ennek van egy olyan része valóban, tisztelt képviselő úr, amely ebben a törvényjavaslatban is megtalálható, amire ön hivatkozott, hiszen egy nagy vita van mindig azzal kapcsolatban, hogy a közalkalmazotti bértábla, amelyet egyébként a valós fizetések nagy részben átléptek a kulturális szférában, tulajdonképpen előny vagy hátrány a kulturális szférában. Az, hogy jobban el lehet térni a megszabott bérkeretektől, előny vagy hátrány egy kulturális intézmény hatékony működtetése céljából?

Mi azt láttuk a szakképzésnél is, hogy egy 30 százalékos béremelés mellett egy jogviszony-átalakítás előnyösebb tudja tenni a magyar szakképzést, és úgy gondoljuk, hogy a nemzeti kultúra megerősítéséhez is fontos, hogy nemcsak többletforrások, nemcsak fizetésemelés, nemcsak nagyberuházások, hanem a jogi kötöttségeknek is a szabadabbá tétele segít abban, hogy ezt a többletforrást mind bérekre, mind beruházásokra jobban tudják felhasználni, és erősebbé válik Magyarországon a kultúra.

Azt mindig látjuk ilyen esetekben, tisztelt képviselő úr, és ez egyértelmű, hogy a szakszervezetek mindig tiltakoznak, mert az ő szakszervezeti intézményi működésük szempontjából előnyösebbnek tartják a közalkalmazotti jogi felállást, mintsem a munkavállalói jogviszonyokat. Úgyhogy ez egy szakszervezeti kérdés, szakszervezeti működési kérdés, fennmaradási kérdés, öngazolási kérdés, amelyben ez megnyilvánul, de tudják, az is nehezen érthető, ha egy szakszervezet ebben az esetben, amikor egy jogviszony-módsulással párhuzamos béremelésről van szó, akkor ezt a folyamatot ellenzi, amikor béremelésről beszélhetünk, csak azért, mert a szakszervezetek ilyesfajta automatikus jogosítványai vagy lehetőségei csökkennek ezen jogviszony-átalakítás során.

Tehát, tisztelt képviselő úr, ha van olyan ország Európában, és lehet, hogy ha világszerte nézzük, talán akkor is keveset találhatunk, amelyik ennyire fontosnak tartja a nemzeti kultúráját, amely hajlandó akár nemzetközi konfliktusokat is vállalni akkor, amikor kultúráról van szó, ha ön körbenéz Budapesten vagy Magyarországon, csak kilép a Parlament épületéből, és körbenéz a Kossuth téren, elsétál a Városliget felé, megnézi a felújított Zeneakadémiát, megnézi azokat a további budapesti vagy vidéki beruházásokat, a Skanzenről kezdve számtalan egyéb példát lehet mondani, vidéken is színházakat, kulturális intézményeket újítanak meg, akkor látja, hogy valóban a magyar nemzeti kultúrában egy olyasfajta felívelő korszak van, többlettámogatásban is, amelyet az előadó-művészet terén nyújtunk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amelyre azért generációk óta nem volt példa Magyarországon, és mi ezt szeretnénk folytatni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most Gyurcsány Ferenc következik.

GYURCSÁNY FERENC (DK): Pár héttel ezelőtt a kormányfő ebben a teremben azt mondta, hogy Magyarország legbátrabb emberei önök között, kormánypárti politikusok között találhatóak. Nem tudom, hogy ez így van-e (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*), de látva az elmúlt hetek döntéseit és azok végrehajtását, egy régi, jól ismert vicc szövegét megfordítva azt mondanám, hogy ők nem bátrak, hanem vakok. Vakok és felelőtlenek. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*)

Nem látok olyan kormánypárti, kormányzati vagy bármilyen szakértői elemzést, amely alátámasztaná azt az elképesztő döntést, hogy itt pár hét alatt mintegy 36 ezer kórházi ágyat hirtelen ki kellett üríteni. Nem látom ennek az okát.

Azt mondják, ez orvosszakmai döntés. De hát azt mondja a vezénylő tábornok, hogy háborúban állunk, és ahogy látom, háborúban a döntéseket nem az ezredorvosok szokták meghozni, hanem a parancsnokok. Ennek a döntésnek a végső politikai felelőssége a kormányé. Önök ugyanazokat olvassák, mint mi.

Nagyjából világos, hogy a velünk összevethető lakosságszámú Belgiumban, ahol a fertőzöttségi és a halálozási arányszám közel tízszerese a magyarénak, még ez sem igényelné ezt a fajta kiürítést. Mi a csuda van a háttérben?

Legfeljebb arra tudok gondolni, amit a makói önkormányzat fideszes frakcióvezetője talán éppen tegnap írt, hogy egyébként is minek panaszkodunk, a bent fekvő betegek többségét a családok csak ott parkoltatják. Hát, ha így gondolják, akkor tényleg nagy baj van. Én azt gondolom, hogy ez nem így van. És ha igaz az, amit mond az önök minisztere, hogy csak azokat küldték haza, akiknek már nincs szüksége kórházi ellátásra, ebből következik a másik kérdés: ezek szerint akkor eddig olyanok feküdtek kórházi ágyakban legalább 30 ezren, akiknek nem volt erre szüksége? Önök ezt így menedzselik? Ez a szakértő egészségügyi és kórházmenedzsment? És mi lesz velük?

Mi lesz azokkal az idősekkel, akik így szakértő ápolás és gondozás nélkül maradnak? Az otthon lévők, ha egyáltalán van otthon valaki, fel vannak erre készülve? A magyar otthonápolási rendszer kellő támogatást nyújt ezeknek az embereknek? Mit segítenek önök ebben? Közben dolgozni kell, közben nem egy idős beteg arról számolt be, hogy ő egyedül él, nincs, aki gondozza. Mondják, mi fog velük történni, és mi fog azokkal az önkormányzatokkal történni, amelyeknek a nyakába oda fog hullani ennek a felelőségnek egy része, és amelyektől csak pénzt vettek el eddig, közben meg pluszfeladatokat adtak nekik?!

Háborúsdit játszanak, én ezt értem, de mondják: milyen stratégiai tervezés az, amikor a kormányfő bejelenti, ma megerősítették, hogy május elejére várják a járvány tetőzését, majd lényegében ezzel egy időben azt is mondják, hogy akkor érettségit tartunk sok tízezer gyerekeknek? Mondják, mi ez?! Önök nálam valószínűleg jobban ismerik a Szentírást, de azt gondolom, hogy a Szentírásban nincs lefektetve, hogy ha törrik, ha szakad, május elején érettségit kell tartani. Mondják, önök hallottak okos, érvelő, nyilvános párbeszédet a diákok képviselőivel, a tanárok képviselőivel, a szülők képviselőivel, hogy ebben a rendkívüli helyzetben mi a legjobb megoldás? Megkérdezték az egyetemeket, hogy mondjátok, mi lenne, ha majd akkor kezdődne el az elsősöknek az új tanév, amikor sikerrel le tudták tenni a felvételi vizsgát - nem most, lehet, hogy később?

Mi történne akkor, ha nem veszélyeztetnék több tízezer embernek az egészségét és életét? Miért nem lehet, ha mindig, mindig arról beszélnek, hogy ez közös ügyünk, akkor közös ügyé tenni? Én elfogadom és belátom, hogy nehéz helyzetben gyors és időnként kemény döntéseket kell hozni. Erre a kormányfőnek felhatalmazása van. De a döntés lehetősége és felelősége nem indokolja és nem engedi meg, hogy előtte ne széles körben konzultáljunk azokkal, akiket ez érint, a nemzettel, a szakértőkkel, az érintettekkel. Így kellene ezt tenni - jobb lenne az országnak, azt gondolom. (Taps a DK és az MSZP soraiban.)

(14.00)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az elmúlt hetek tapasztalatai alapján azt mondhatjuk, hogy... *(Feltűzi a mikrofonját.)* Elnézést! Az elmúlt hetek tapasztalatai alapján azt mondhatjuk, hogy Magyarország idejében lépett, és idejében észlelte a járvány súlyosságát. És azt gondolom, hogy a korlátozó intézkedéseket is idejében hozta meg, egyébként szakértőkkel egyeztetve.

Szeretném például, tisztelt frakcióvezető úr, a figyelmét felhívni arra, hogy azon a napon, amikor nálunk már felállt az operatív törzs, benne szakemberekkel, az Európai Unió járványügyi központja még úgy foglalt állást, hogy az emberről emberre történő további átvitel valószínűsége nagyon alacsony vagy alacsony. Ennyit arról, hogy ki támaszkodik szakértőkre és ki eszmélt időben.

Ennek aztán következménye is van pozitív értelemben, mert sikerült lelassítanunk a járvány terjedését. Nemcsak mi mondjuk, hanem az Egészségügyi Világszervezet helyi vezetője is azt mondja, hogy Magyarországnak sikerült menedzselnie, hogy elkerülje a járvány exponenciális növekedését. Azt is mondja, hogy a megbetegedéseket tekintve a többiekhez képest alacsonyabb mutatókkal rendelkezünk. Nemcsak mi mondjuk, hanem az Egészségügyi Világszervezet helyi vezetője is.

Ettől függetlenül a neheze még előttünk van, de egy dolgot elmondhatunk: időt nyertünk, márpedig aki ebben a helyzetben időt nyer, az életet is nyer, és azért van ez így, mert ezt az időt arra használhattuk fel, hogy felkészítsük az egészségügyet. Láttuk az olaszországi és a spanyolországi felvételeket. Na, azt, azt kell elkerülni minden erőnkkel! Ezért ezt szolgálják a védőfelszerelésekkel teli szállítmányok, és ezt szolgálják a lélegeztetőgép-beszerezések is.

És ami a kórházi ágyak kérdését illeti, bár úgy látom, hogy szándékosan keltenek pánikot, és hivatkoznak sok esetben névtelen megkeresésekre, önök is tudják, hogy ez az intézkedés a felkészülést szolgálja. Önök is láthatták az olaszországi felvételeket. Na, azt kell elkerülnünk!

Azt kell elkerülnünk, hogy a súlyos állapotban lévő kórházi betegek ne kapják meg a szükséges ellátást. Szeretném ebben az ügyben is idézni az Egészségügyi Világszervezet helyi vezetőjét, aki azt mondja, hogy Magyarország nagyon jól teszi, hogy biztosítja a maximális kórházi kapacitást szükség esetére - szükség esetére! Ne jussunk el oda, de ettől függetlenül még előre kell látnunk. Abban mindenesetre biztos vagyok, hogy ha nem lenne elég kórházi ágy ilyen körülmények között, akkor a baloldali ellenzéki pártok, a Jobbiktól kezdve önökön át *(Moraj a Jobbik padsorairól.)* a Párbeszédig, tömött sorokban tiltakoznának.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Egyébként az egészségügyvel kapcsolatos kritikáikat mindig tisztelettel végighallgatjuk, de azért pár dolgot hadd tegyünk hozzá, hadd egészsítsük ki! Hogyha önön múlt volna, személyesen önön múlt volna, akkor most már fizetős lenne az egészségügy. Akkor az azt jelenti, hogy minden egyes koronavírusos és koronavírus-gyanús betegnek most a zsebébe kellene nyúlnia. Nem mellékesen az történhetne a mostani járványhelyzetben, mint Spanyolországban, ahol a privatizációk után magánkézben lévő intézmények az elején kivonták magukat az ellátásból. Teljesen kivonták magukat!

Hogyha már kórházi ágyakról beszél ön, akkor hadd mondjam el itt is, önök felszámoltak 16 ezer kórházi ágyat. Ezek után pedig hivatkoznak itt a kórházi ágyakra. Mekkora képmutatás! Utcára tettek 6 ezer egészségügyi dolgozót, és kivontak 650 milliárd forintot az egészségügyből. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Úgy van! - Szégyen!)* És amikor ezeket meglépték, akkor hol volt az a terebélyes együttérzésük - hol volt?! -, amire most hivatkoznak?

Ami pedig a gazdasági javaslatokait illeti, ilyenek is vannak: azokat is tisztelettel köszönjük, de ne vegyék sértésnek, amikor nem az önök iránytűje alapján tájékozódunk. Azért nem, mert az valahogy mindig, mindig a megszorítások irányába mutat: bércsökkenés, elbocsátások, privatizáció, IMF-hitelek, ez az önök válságkezelő kocktélja, láttuk 2010 előtt. Semmiképpen nem javasolnánk most az országnak.

És még egy dolog zárszóként, mert ha jól idézem föl, akkor ön hivatkozott az önkormányzatok anyagi helyzetére. Ha a baloldal tényleg aggódna az önkormányzatok anyagi helyzetéért, akkor nem kötnének ilyen körülmények között szerződést Czeglédy Csaba irodájával több tíz milliárd forint értékben. Hogyha arra van pénz, akkor lenne pénz a védekezésre is.

Itt az idő, hogy végre beleálljanak a járvány elleni védekezésbe. De hogyha erre nem hajlandóak, akkor legalább ne akadályozzák azokat, akik megteszik! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Tóth Bertalan frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a kérdés tisztelettel a kormány itt ülő tagjaihoz, hogy ápolták-e valaha súlyos beteg hozzátartozójukat. Tudják-e, hogy milyen az, amikor súlyos beteget tisztába kell tenni, meg kell mozdítani, amikor minden mozdulat fáj? És tudják-e azt, hogy mit jelent egy család életében ez, minden megfelelő tapasztalat, hozzáértés és eszköz nélkül. Ha kicsit lenne erről fogalmuk, akkor nem a számokat néznék, nem haditervet, vagy ahogyan fogalmazták: hadipróbát, vagy nem tudom, mit, hadgyakorlatot hajtottak volna végre, hanem az em-

bert nézték volna, és nem raktak volna ki a kórházakból több ezer embert, az önök bevallása szerint is 11 ezer ilyen embert.

Eszükbe jutott-e, képviselőtársaim egyáltalán, hogy ha már itt a nemzeti tőkészek ennyi szállodát felhalmoztak, és amikre önök most 600 milliárd forintot el is akarnak költeni felújításra, rendbetételre, esetleg ezeket a szállodákat nem lehetett volna-e megnyitni, nem lehetett volna-e ott megoldani ezeknek a beteg embereknek az ápolását. Hivatkoznak önök megalapozott orvosi döntésre, szakmai javaslatra, hazaküldik az embereket, azt hazudják, hogy senki nem marad ellátatlanul, és közben kirúgják azokat az orvosokat, akik nem hajlandók végrehajtani ezt a parancsot.

Mindamellet halmokban állnak a védőfelszerelések a raktárakban, és közben alig lehet védőkesztyűt kapni, alig lehet ehhez hozzáférni. Többször elmondtam már, hogy önkéntes munkát végzek Pécsen, és élelmiszert viszek el idős embereknek, akik félnek, és akik, amikor átveszik az élelmiszert vagy átveszik azt a visszajáró pénzt, amit visszakapnak, akkor, képzeljék el, kenyerezacsckót húznak fel a kezükre. Hát hol van - most már tudjuk, a raktárakban -, miért nem jut el ez a védőfelszerelés legalább az idős embereknek, a 65 év feletieknek?

És még sorolhatom ezeket az önök által tervezett intézkedéseket. Elhangzott már, hogy május 3-ára, május elejére várják a járvány tetőzését. Ehhez képest május 4-én elindítják az érettségiket, nem is beszélve a szakmunkásvizsgákról vagy a technikai vizsgákról. Semmilyen részletes információ nincs. Egyszerűen teljesen érthetetlen, ha önök bejelentik a járvány csúcsát, akkor miért akarják a pedagógusokat és a diákokat egy helyre terelni.

Kísérleti laborként kezelik Ausztriát, de a sikeres intézkedéseiket nem akarják vagy nem képesek átvenni. Nincs tömeges tesztes, nincs ingyenes, nincs normális bértámogatás; PR-videókat forgatnak, ahol szkafterbe öltöztetett miniszterelnök járja a kórházakat, portyázik, ahogy ő nevezte, de védőfelszerelést csak a miniszterelnökön látni. Felelősséget és feladatokat adnak az önkormányzatoknak a védekezésre, de inkább csak hátráltatják a munkájukat, elvonják a bevételeiket. Az egyik Pest megyei önkormányzatnál jelentősen megnehezítik a munkát és a védekezést. Miért járnak el így? Miért nem térnek észhez? Miért nem kezdik el a valós küzdelmet a vírus és annak következményei ellen?

Tisztelt Képviselőtársaim! Hétről hétre itt ülünk a parlamentben, arról beszélgetünk, hogy az önök csókosainak, barátainak, oligarcháinak hogyan akarnak zsíros megbízást juttatni, hogyan akarják őket ingatlanhoz juttatni. Nem lehet már konkrét javaslatokat tenni, nem veszik napirendre a bizottságokban. Ez nem küzdelem a vírus ellen!

De adok néhány tanácsot. Először is, nem a raktárakat kell védeni, hanem az embereket. Juttassák el az eszközöket az embereknek! Másodsor: újra

kell szervezni és indítani a normál egészségügyi ellátást, mert gyakorlatilag március 16-a óta nem működik megfelelően. Harmadszor: ki kell terjeszteni az ápolási díjat a kórházakból most hazaküldöttek gondozóira is, kapjanak kiemelt ápolási díjat, segítsék az ő munkájukat, ha már információval nem, legalább anyagilag. Negyedszer: az ügyfelekkel kapcsolatba kerülők kapjanak elegendő védőfelszerelést, és kapjanak veszélyességi pótlékként dupla fizetést. A szociális ágazatban dolgozók is megérdemlik az egyszeri 500 ezer forintos juttatást. Ötödször: meg kell akadályozni a munkavállalók és családjaik anyagi ellehetetlenülését, még nem késő. Rendeljenek el elbocsátási tilalmat a közszférában és a multinacionális cégeknél, és adják meg a dolgozók bérének 80 százalékos támogatását, mert elvesznek a munkahelyek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, és tragédia közeledik.

Közös jövőnkért, Magyarországért! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, a DK és a függetlenek pad-soraiból.)*

(14.10)

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Nagy tisztelettel köszöntöm önt is az Országgyűlés ülésén, bár önök, ellenzéki képviselők, a CNN és brüsszeli bürokraták is elmondták, hogy már negyedik hete nem ülésezik a magyar Országgyűlés, de ennek ellenére itt vagyunk, és folytatjuk a munkát.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is egy kérdést tett föl az elején, és engedje meg, hogy én is föltegyek egy kérdést. Ha az ön rokona, ismerőse lenne kórházban, és közelítene a koronavírus-járvány, akkor ön megkockáztatná-e, hogy ott maradjon esetleg egy olyan kórházban, ha nem okvetlenül szükséges a kórházi kezelése, ahol mellette, nem azon a szinten, de mondjuk, egy más épületben vagy más épületszinten koronavírusos betegek is előfordulnak? Az egyértelmű volt a kormányzati, operatív törzsi elvárásban, hogy olyan ember, aki kórházi ellátásra szorul, annak a kórházi ellátását folytatni kell. Hogy ki szorul kórházi ellátásra és ki nem, azt nyilván nem a kormány, az operatív törzs, a parlament vagy bármelyik politikus dönti el, hanem a kezelőorvos, az osztályon dolgozó orvosok, a kórház dönti el, hogy ki szorul ápolásra és ki nem. Hiba, ha olyan ember, aki ápolásra szorul, kikerül a kórházból, mert mindenkinek, akinek kórházi kezelésre van szüksége, azoknak továbbra is a kórházakban kell maradniuk, és ott kell őket tovább kezelni. Ön is tudja, hogy a kapacitás körülbelül 15 százaléka az, amelyik ki volt használva ezelőtt pár héttel, de mégis a koronavírus elleni védekezéshez szükséges.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt, hogy pontosan hány kórházi ágyra lesz szükség, mindenki csak becslés alapján tudja valamelyest a számításaiba beemelni. Senki nem tudja pontosan megmondani, hogy tíz-, húsz- vagy harmincezer ágyra lesz szükség kettő, három, négy vagy öt hét múlva. Vannak forgatókönyvek. Van, amelyik alacsonyabb ágyszámmal számol, van, amelyik magasabbal. Ha valaki kormányzati felelősséget vállal, hogy mondhatná azt, hogy nem azzal a forgatókönyvvel számol, amit tudósok, orvosok, matematikusok kiszámoltak, és a legmagasabb kapacitásigénnyel rendelkeznek? Hogy lehetne azt megtenni politikusi felelősséggel, hogy azt mondjuk, hogy nem a legmagasabbal, hanem a harmadik legmagasabbal számolunk csak, mert felülírjuk a tudósok, orvosok, matematikusok munkáját, akik korábban az ebola- vagy más járványok esetén hasonló számításokat végeztek? Az a felelősségteljes döntés, ha a számított igényeket igyekszünk a modellek szerinti legmagasabb igényben kielégíteni, de bízunk benne, és azon dolgozunk természetesen, hogy megelőzzük azt, hogy ezekre az ágyakra mind koronavírusos, kórházi ellátást igénylő betegek kerüljenek, de felelősen nem lehet azt mondani, hogy nem szabadítunk föl annyit, amennyit lehet. Ennek a korlátja az, hogy valóban, aki kezelésre szorul, azt továbbra is el kell látni a kórházakban.

Azért, hogy ez a kórházaknak ne borítsa föl a gazdálkodását, bevezettük a bázisfinanszírozást, hogy a felszabadított ágyak miatt ne essen vissza a kórházak bevétele, hanem megőrizzék a működőképességüket, és teljes anyagi biztonságban várják az esetlegesen érkező koronavírus-betegeket. Azért is, hogy legyen rugalmasság a rendszerben, megyén belül a kórházaknak megadtuk a koordináció lehetőségét, hogy az egyik több ágyat szabadít föl, mert olyan típusú betegkört lát el, a másiknak kevesebbet kell föl szabadítani, mert olyan típusú betegkört lát el. Tehát nem kórházról kórházra, hanem megyén belül lehet a kórházak között átcsoportosítani betegeket is, ágykapacitásokat is pontosan azért, hogy minél inkább rugalmas legyen a rendszer, egyszerre tudja akár a legrosszabb forgatókönyv szerinti betegszámot, koronavírusos beteg-számot is ellátni, és mindemellett pedig a most ott fekvő betegek számára is teljes biztonságot nyújtani.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Önök heteken keresztül azt mondták, hogy a kormány nem tett intézkedéseket, hogy legyen védőfelszerelés, maszkok és más védőfelszerelések. Elmondtuk itt, a parlamentben, hogy tettünk. Utána azt mondták, hogy ezek igazából nem jöttek meg, voltak intézkedések, de üresek a raktárak. Akkor elmentek a raktárakba, és megnézték, hogy nem üresek a raktárak, hanem valóban ott vannak a védőfelszerelések, és mindig önök eggyel-eggyel tovább lépnek. És kérem, vegyék figyelembe azt a kormányzati eltökélt szándékot, hogy itt egy hosszú védekezésre készülünk, és nemcsak holnapra kell tervezzük ezeket a védőfelszereléseket, hanem

egy, és lehet, hogy két hónap múlva is, és akkor is kell hogy legyen elegendő felszerelés. Elsősorban az egészségügyi dolgozók számára, a kórházak számára, a rendvédelmi dolgozók számára és más stratégiai ágazatokban dolgozók számára kell ezeket elsősorban kiosztani, és utána jöhet mindenki más, tisztelt képviselő úr. Mondom, hosszú távon kell ezekben gondolkodni, ezért nem lehet holnap mindegyiket kiosztani.

Arra is hadd hívjam föl a figyelmét - hiszen számtalanszor elmondták önök, hogy Magyarországon a legmagasabb a halottak aránya -, az egymillió főre vetített halottak számában mi 20,4-gyel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) az első huszonötbe nem fértünk be, mert Belgium, Spanyolország, Olaszország, de Amerika, Szlovénia, Norvégia, Dánia, Németország és még sok ország ebben megelőz minket...

ELNÖK: Államtitkár úr, lejárt az ideje, legyen szíves befejezni!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...úgyhogy ez valótlanság volt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Most Jakab Péteré a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Az, aki munkavállalóként élt már át gazdasági válságot, nagyon jól tudja, hogy ilyenkor a leggyötrőbb érzés a bizonytalanság, a félelem, a félelem attól, hogy mit hoz a holnap, lesz-e állásom, ki tudom-e fizetni a számlát, meg tudom-e venni a napi betevőt. Ott, ahol gyerek is van a háznál, nyilván ezek még kínzóbb kérdések.

Képviselőtársak, az önök télenkedésének köszönhetően lassan az egész ország él a létbizonytalanság határán. Itt szinte minden európai ország, minden európai kormány a lehető leggyorsabban megalkotta a saját gazdasági mentőcsomagját, mert nagyon jól tudták, hogy minden egyes elvesztegetett nap tönkrement életet, megszűnő munkahelyeket, tönkrement családokat fog eredményezni. Ahol csak lehetett, a kormányok átvállalták a dolgozók teljes bérköltségének a 70-80 százalékát, hogy mentsek a munkahelyeket.

Mi meg hol tartunk? Ott tartunk, hogy a magyar kormány majd talán májustól átvállalja a dolgozók fele fizetésének a 70 százalékát, de ezt is olyan szűk feltételrendszer mellett, hogy azért lehetőleg olyan sokan ne tudjanak élni ezzel a segítséggel. Ha például valahol teljes leállásra kényszerül egy cég, ez a cég pontosan nulla forintot fog kapni a munkahelyek megőrzéséhez. Képviselőtársak, így óriási problémák lesznek! Itt azonnal át kell vállalni a dolgozók teljes bérköltségének a 80 százalékát minden bajba jutott cég esetében, mert ha önök nem tudják megvédeni a

magyar munkahelyeket, akkor emberi tragédiák százezreit fogják előidézni.

Önök az elmúlt években 2010 óta valamitől mindig meg akarták védeni ezt az országot (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Tőled. - Ti meg nem.*), a Soros-tervtől, Brüsszeltől, a migránsoktól, de könyörgöm, a nyomortól miért nem akarják megvédeni ezt az országot? Márpedig most ez vár a hazánkra. Ez vár erre az országra, és most nem történelmi bejelentésekre van szükség, mert abból van hetente nyolc. Nem! Tettekre van szükség, képviselőtársak, olyan erős szociális hálóra van szükség, amely nem enged a mélybe zuhanni senkit. Akkor, amikor naponta az önök becslése szerint 4000-4500 honfitársunk elveszíti az állását, már rég fel kellett volna tenni azt a kérdést, hogy mire elég három hónap álláskereső járadék. Mondom, hogy mire: semmire. Azt ugyanis elég nehéz elvárni, hogy egy világvilágjáró között a közepén az emberek állásinterjúkra járjanak, és három hónapon belül sikeresen el is tudjanak helyezkedni. Úgyhogy ebben a helyzetben a járadék időtartamát meg kell hosszabbítani 90 napról 270 napra, az összegét pedig emelni kell. És ez nem ingyenpénz, ahogy azt önök mondani szokták. Nem. A járadék veszélyhelyzetben a nemzeti összetartozás szimbóluma, annak a szimbóluma, hogy mi, magyarok nem engedjük el a honfitársunk kezét a bajban.

Ugyanez a helyzet a családokkal. Az iskolabezárások miatt nagyon sok, a gyermekével otthon maradni kényszerülő szülő elveszítette a jövedelmének a jelentős hányadát. Ha máskor nem, legalább most, a veszélyhelyzetben meg kell emelni a családi pótlék összegét. Mert az nagyon örömteli, hogy önök lehetővé teszik azt, hogy a válságos időkben is lehessen államilag támogatottan nagycsaládos-autót venni. Bravó, kollégák! Csak van egy kis ütemtévesztés, mert most nem az autó a tét, hanem a kenyér, meg az, hogy a munkáját veszített családfő ki tudja-e fizetni a számlát.

A hiteltörlesztési moratórium mintájára már réges-rég be kellett volna vezetni a számlafizetési moratóriumot azért, hogy még véletlenül se fordulhasson elő az, mondjuk, így a nyár közeledtével, hogy valahol nem tudják bekapcsolni a hűtőt, mert a szolgáltató kikapcsolta az áramot. Nem tudják elképzelni, hány nyugdíjas keresett meg bennünket azzal, hogy a növekvő élelmiszerárak mellett dönteniük kell, hogy az élelmiszert veszik meg, vagy a számlát fizetik ki, és nyilván az élelmiszert fogják választani. Úgyhogy nagyon köszönik, hogy majd jövőre kapnak plusz egyheti nyugdíjat, csak nekik most van szükségük segítségre, most van szükség nyugdíjmelésre, mondjuk, differenciált nyugdíjmelésre.

És ha már nyugdíjasok, mi, jobbikosok szeretnénk élni egy javaslattal a kormány felé. Képviselőtársak, tegyék lehetővé azt, hogy azok a honfitársaink, akik 60 év felett a járvány miatt elveszítik az állásukat, ők már ne munkanélküliek legyenek, engedjük el őket öregségi nyugdíjba.

Ez lenne a méltányos velük szemben ebben a helyzetben, és nem az, hogy 61 évesen bezavarjuk őket a sorban állásba a munkaügyi központ elé. Fontolják meg ezt a javaslatot!

És végezetül fontoljanak meg még valamit! Minél több pénzt teszünk most az egészségügybe, annál gyorsabban túl leszünk ezen az egészen. Az ágazat megerősítése érdekében azonnali és érdemi béremelésre van szükség.

(14.20)

A szakszervezet világossá tette ennek a mértékét; elmondták, hogy azonnali 100 százalékos béremelés kell az egészségügyi és a szociális szférában is, mert különben, ha ez a két ágazat összeomlik, az ország fog összeomlani.

Képviselőtársak, önök a munkahelyeket nem tudták megmenteni, de az embereket még meg tudjuk menteni. Ehhez két dolog kell: erős egészségügyi ellátás és erős szociális háló. Teremtsük meg most, amíg nem késő! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Szijjártó Péter miniszter úrnak adom meg a szót.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A világvárossal szemben több fronton is természetesen harcolni kell, ennek egyik frontjáról ma már itt elég sokat beszéltünk, ez az egészségügyi terület, ahol világossá tettük az önök számára, hogy elegendő mennyiségű védőeszköz áll rendelkezésre ahhoz, hogy a magyar egészségügyi dolgozók eredményesen el tudják végezni azt a munkát, amely a fertőzött személyek ellátásához kapcsolódik.

Azt is elmondtuk önöknek, hogy a megfelelő átstrukturálással megteremtettük azokat a kórházi kapacitásokat, amelyek nyomán elláthatóak azok a betegek, akik adott esetben a járvány csúcspontján kórházi ellátásra fognak szorulni. S miniszterelnök úr már bejelentette azt is, hogy milyen pluszjuttatásokra számíthatnak a magyar egészségügy dolgozói.

Ön itt a gazdasági frontról is beszélt viszonylag sokat. Engedje meg, hogy a tények talaján maradva aláhúzzam azt, hogy a magyar gazdaságtörténet legjelentősebb gazdaságfejlesztési akciótervét indítottuk el. Ugyanakkor szeretném azt is jelezni önnek, tisztelt képviselő úr, hogy szemfényvesztés azt állítani, hogy más országokban ennél robusztusabb gazdaságfejlesztési programok indultak volna.

Hallgatom itt hétről hétre ellenzéki képviselőtársaimat arról, hogy a rövidített munkaidővel kapcsolatos költségvetési támogatások miatt magasabbak külföldön, mint Magyarországon. Ez nem igaz, ez tételesen nem igaz, ugyanis a bevezetett intézkedéseknek nemcsak az első sorát kell elolvasni, tisztelt képviselőtársaim, hanem végig kell olvasni a jogszabályokat.

Könnyű itt számokkal dobálózni, hogy a csehek meg a szlovákok, sőt elhangzott olyan is, hogy a románok mennyit adnak, és mi is adjunk annyit. Na, ha mi annyit adnánk, akkor nagyon nehéz helyzetbe kerülne a magyar gazdaság, mert el kell olvasni azt, hogy az első sorban szereplő, maximálisan adható összeg alatt hány oldalon keresztül sorolják a feltételeket, és aztán azon korlátozó feltételek alapján az a bizonyos összeg annak hányadára esik vissza, és milyen kicsi az a szegmense a gazdaságnak, ahol aztán az adott költségvetési támogatást fel lehet venni.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy gazdaságvédelemre összességében 9200 milliárd forintot biztosítunk, 2000 milliárd forintnyi kedvezményes hitel áll a magyar vállalatok rendelkezésére, 500 milliárd forintnyi magyar állami garancia mellett.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról már nagyon-nagyon régen zajlik egy gazdaságfilozófiai vita itt, a Parlament falai között is meg a Parlament falain kívül is, hogy mi a helyes gazdaságpolitikai irány, az-e, hogy a munkahelyek létrehozására és megvédésére koncentráljunk, vagy az, hogy minél több segélyt adjunk ki a gazdaságban.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Én azt az álláspontot képviselem, hogy ennek a vitának a létjogosultsága az ilyen, kifejezetten nehéz időszakokban is megvan, és ebben a vitában ezen kifejezetten nehéz időszakokban is az a helyes válasz, hogy a munkahelyek megvédésére és létrehozására kell koncentrálni. Önök folyamatosan követelik tőlünk a segélyek idejének a meghosszabbítását meg a segélyek összegének a növelését. De miért nem követelik azt, hogy hozzunk létre új munkahelyeket és védjük meg a jelenlegieket? Ugyanis mi, tisztelt képviselőtársink, ezt az álláspontot képviseljük.

Az a támogatási séma, amely a magyar vállalatok számára rendelkezésre áll, és a megrövidített munkaidő esetében az állam belép mintegy második szereplőként, aki fizetést ad a munkavállalónak, az egy olyan eszköz, amellyel a magyar vállalatok döntő többsége élni tud. De önnek igaza lenne, hogy ez kevés, ha csak ez lenne az egyetlen intézkedésünk. De közben további 2 százalékkal csökkentjük a szociális hozzájárulási adót, közben 800 ezer euróig mindenfajta európai uniós vizsgálat nélkül beruházásösztönzési támogatást tudunk adni úgy, hogy a vállalatok által most beruházott érték felét az állam, a költségvetés magyar nemzeti forrásból készpénzben kifizeti, ezen a héten pedig megindítottuk azokat a kedvezményes hitelkonstrukciókat, amelyek keretében kis- és közepes vállalkozások egy éven belül a likviditáshoz, magyarul a fennmaradáshoz szükséges forgóeszközhitelhez 0,1 százalékos kamatozású hitel vehetnek fel. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ez így összességében, tisztelt képviselő úr, tisztelt frakcióvezető úr, biztosítja a munkahelyek megvédésének és újak teremtésének lehetőségét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Hollik István képviselő úrnak adom meg a szót.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyértelmű, hogy továbbra is rendkívüli időket élünk, ami igényelné, hogy a politikai pártok is más működésre álljanak át, tehát tegyük félre a vitáinkat, és mindannyian segítsük a védekezést úgy, ahogy tudjuk. Az ellenzéki képviselők is pontosan tudják, hogy egy demokráciában ez nem azt jelenti, hogy az ellenzék ne fogalmazhatna meg javaslatokat vagy akár kritikákat is a járványügyi védekezéssel kapcsolatban, hanem hogy a helyzetre való tekintettel mindezt kivételesen a magyar nemzeti érdek alapján, az együttműködés jegyében tegye.

Sajnálattal látjuk azonban, hogy ennek éppen az ellenkezője történt meg. A baloldal az együttműködés helyett gyakorlatilag a kormány és a hatóságok minden egyes lépését, tervét és intézkedését támadja és megpróbálja ellehetetleníteni. Az elmúlt három hét világos tapasztalata, hogy önök nem az együttműködés, hanem a totális konfrontáció politikáját választották, ami persze egy demokráciában lehetséges, csak arra szeretném felhívni az ellenzéki képviselők figyelmét, hogy pártérdekek által vezérelt működésük a jelen helyzetben szemben áll a magyar nemzeti érdekekkel. No de lelkük rajta, a választók majd dönthetnek, hogy ezt a politikát akarják-e támogatni, avagy sem.

Amikor azonban az önök vádaskodásait hallgatjuk, akár itt ma is, egy dolog mellett nem mehetünk el szó nélkül: október 13-a óta ugyanis van számos város, kerület, ahol a vezetés felelősségét a választók az önök kezébe tették. Nézzük, hogy milyen döntéseket hoztak a járványügygel kapcsolatban! A baloldali válságkezelési recept alapján Óbudán például a DK-s polgármester a járvány közepén hoz döntést arról, hogy ezentúl az önkormányzati lakások bérlőinek kell kifizetni a közös költséget. Segítség helyett tehát újabb terheket raknak a helyiek vállára. Niedermüller Péter, a DK VII. kerületi polgármestere rendeleti úton közrohej tárgyát képező indoklással 50 millió forintot juttat Gyurcsány Ferenc barátjának, az adócsaló Czeglédy Csabának. Azt gondolom, ez egyébként is felháborító, és valószínűleg a parlamenti patkó másik felén is inkább kínos, de akkor főként, amikor az ellenzéki polgármesterek folyamatosan azt szajkózzák, hogy elveszik a forrásaikat. Ezek szerint azért haveri szerződésekre még jut.

De nézzük a Karácsony Gergely által vezetett főváros döntéseit! A főpolgármester úr akkor ritkította a BKK járatait, amikor a kontaktusok számának csökkenése miatt éppen az ellenkezőjére lett volna szükség, ugyanakkor nem vezette be az ingyenes parkolást, azt állítva, hogy ez káros okozna Budapesten. A kormány meghozta ezt a döntést, káosz nem lett, a rendszer működik.

S hát ott van a fővárosi fenntartású Pesti úti idősök otthona. A mai hatósági nyilatkozatok szerint az már egyértelműen kimondható, hogy amikor a vírus már bent volt az intézményben, több mint egy hétig, tíz napig nem volt főállású orvos, úgy, hogy minden hetedik igazolt fertőzött Magyarországon ebben az időszakban van. S a főpolgármester úr ebben az ügyben cselekvés helyett csak a felelősséget próbálja eltolni magától. Ugyanakkor Karácsony Gergely a járványügyi helyzet közepén rendeleti úton nem mulasztja el kinevezni egy fővárosi cég igazgatósági tagjának azt a Rusznák Imrét, aki a Demszky-éra parkolási mutyjába bukott bele, és annyira kellemetlen volt még az itt ülő MSZP-s képviselőtársainknak is, hogy kizárták őt a pártból.

S ha már az ellenzéknél tartunk, akkor ejtsünk szót a stílusról is, ugyanis néhány nappal ezelőtt egy korábbi DK-s, most éppen a Momentumban politizáló, józsefvárosi képviselő tegnap éppen lámpavasra akarta húzni a fideszes és a KDNP-s képviselőket. *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Szégyellje magát!)* Ez még békeidőben is ízléstelen, nemhogy most. Következménye persze ennek sem volt.

(14.30)

Összességében tehát azt mondhatjuk, hogy szép számmal akad felháborító döntés vagy éppen durva hiba az ellenzék által vezetett helyen a járványügyi intézkedésekkel kapcsolatban. Az ellenzék bizonyítványa ezek alapján nem túl fényes, ami indokolná a visszafogottságot. De ha már ez nincs meg, akkor arra szeretnék kérni önöket, hogy ebben az időszakban hagyjanak fel az alaptalan vádaskodásokkal, és önök is tegyenek meg mindent, hogy segítsük a vírus elleni küzdelmet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ismét a miniszter úré a szó. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt tíz esztendőben Magyarország a nemzetközi liberális mainstream folyamatos támadásával kellett hogy szembenézzen. 2010-ben, amikor egy nemzeti alapon működő, patrióta kormányt választottak a magyar emberek, azt a nemzetközi liberális mainstream nem tudta megbocsátani. Nem tudta megbocsátani azt sem, hogy akkor egy saját nemzeti érdekre alapuló, az IMF-hitel béklyójából a gazdaságot kiszabadító és adócsökkentésre alapuló gazdaságpolitikával vágtunk neki a válságból való kiútnak.

Aztán 2015-ben, amikor az európai, brüsszeli intézmények folyamatosan ránk akarták erőltetni a kötelező letelepítési kvótát, és arra akartak rászorítani minden európai országot, hogy illegális bevándorlók

tömegeit fogadják be, vállalva a biztonsági és kulturális kockázatokat is, Magyarország akkor is szembe ment a mainstreammel. Jól láthatóan ezt sem tudják nekünk megbocsátani. Tisztelt Képviselőtársaim! Minden egyes nagy nemzetközi vitában, amikor Magyarország, a magyar kormány a magyar emberek érdekét helyezi előtérbe, és ennek megfelelő döntéseket hoz, akkor ugyanezzel a hazug, a tényeket minden mértékben nélkülöző támadássorozattal kell szembenéznünk.

Emlékezzenek rá, néhány héttel ezelőtt, amikor elfogadtuk a koronavírus-törvényt e Ház falai között, akkor utána a nemzetközi sajtó hemzsegett a hamis állításoktól, és liberális politikusok Európa- és világszerte sportot űztek abból, hogy a koronavírus-törvényt, aztán ezen keresztül a magyar demokrácia állapotát minősítették. Olvashattunk itt mindent, vég nélküli felhatalmazásról, határtalan felhatalmazásról, nem ülésező parlamentről. Aztán ezekről a vádakról szépen egyesével kiderült, hogy mind-mind hamisak: a parlament ülésezik, sőt maga a parlament dönthet arról, hogy mikor lesz vége a veszélyhelyzetnek. Kiderült az is - világossá vált, legalábbis a vádlóink számára -, hogy a rendeletek alkotására szóló felhatalmazás olyan rendeletek meghozatalára hatalmazza fel a kormányt, amely rendeletek a járványellenes védekezés egészségügyi és gazdasági aspektusához szükségesek.

Ugyanakkor pedig világossá vált, hogy mindazok az önkormányzatok Magyarországon, amelyek vezetői között találhatunk az ellenzékhez tartozó politikusokat is, mind-mind a veszélyhelyzetre hivatkozva folyamatosan hozzák meg azokat a döntéseiket, amelyeket nyilvánvalóan egy közgyűlési ülésezés által érintett, mondjuk úgy, normál működési időszakban nem, nem így vagy nem ilyen gyorsan tudnának meghozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben hallhattuk azt, hogy Európában egyedül itt, Magyarországon fogadott el a parlament olyan törvényt, amely nem tartalmaz konkrét dátumot a rendkívüli helyzet, vagy ahogy mi nevezzük, a veszélyhelyzet vége tekintetében. Ez hazugság, ez tényszerűen nem így van, ez álhír. Még van három olyan ország az Európai Unióban, ahol hasonló szabályozást fogadott el a nemzeti parlament. Sőt, van négy másik olyan ország az Európai Unióban, ahol pedig a kormány egymaga dönthet arról, hogy az eredetileg meghatározott veszélyhelyzeti vagy rendkívüli helyzeti időszakot meghosszabbítja a parlamenttel történő konzultáció nélkül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne legyünk naivak, az elkövetkezendő hetekben és hónapokban is komoly támadásokkal kell szembenéznünk politikai alapon. Ezeknek a támadásoknak természetesen semmilyen ténybeli alapjuk nem lesz. Az ezen támadásokat és vádakot megfogalmazók nem fogják venni maguknak a fáradságot ahhoz, hogy velünk a tények alapján vitázzanak, ennek ma az Országgyűlésben is láthattuk már

jelét. Arra is fel kell készülnünk, hogy egyesek eljutnak odáig is, hogy gyáva, sunyi módon nácizzanak. Ezeket mindig a lehető leghatározottabban vissza kell utasítani, és ki kell kérni magunknak; főleg úgy, hogy ezek az emberek, akik minket vádolnak, ezek még egyetlenegy védőfelszerelést nem szereztek be, egyetlenegy maszkot nem szereztek be, egyetlenegy lélegeztetőgépet nem szereztek be. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Az állami költségvetésből...*)

Mindaddig, amíg ez nem történik meg (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), addig a vádlóink és a támadóink számára csak annyit kell mondani: több szerénységet kérünk! (Balla György: *Úgy van! - Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A mai nap utolsó napirend előtti hozzászólását Bánki Erik képviselő úr fogja elmondani. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már jól látható, hogy a koronavírus-világjárvány következtében a 2009-2010-es pénzügyi-gazdasági válságnál is súlyosabb következményekkel kell szembenéznie valamennyi országnak. Számos nemzetközi elemző, számos Nobel-díjas közgazdász írta le az elmúlt hetekben azt, hogy olyan kiszámíthatatlan következményekkel kell számolni, olyan súlyos gazdasági válságba sodorhatja a világot ez a járvány, amely nem-hogy a nemzeti védekezésben számos, egyébként eddig nem használt eszköz igénybevételét indokolja, hanem rengeteg ország fog államcsődöt jelenteni, akik nem tudnak megbirkózni ezzel a feladattal.

Magyarországon már láthattuk azt 2008-2009-ben, hogy egy elhibázott gazdaságpolitika, egy rosszul vezetett ország milyen következményekkel járhat az egész társadalomra nézve, amikor a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok ahelyett, hogy gazdaságélénkítő intézkedéseket hoztak volna, adókat, járulékokat emeltek, és 13. havi bért vettek el a közszférából, az egészségügyi alkalmazottaktól, és 13. havi nyugdíjat vettek el a nyugdíjasoktól.

Tisztelt Képviselőtársaim! A miniszter úr szavaival élve: több szerénységet várnék el én magam is az ellenzéki képviselőktől akkor, amikor a kormányt illető bírálatokat fogalmaznak meg. Hiszen mit csinált a kormány az elmúlt hetekben? Számos olyan intézkedést és olyan döntést hozott, ami lehetőséget teremt arra a hazai kis-, közepes és nagyvállalatok számára, hogy a rendkívüli helyzet ellenére is minél több munkahelyet tudjanak megtartani a bértámogatásokkal, azokkal a hitelekkel, amelyekkel nemcsak a forgoeszközök beszerzését és a készletek megtartását tudják elérni, hanem fejlesztéseket is tudnak indítani a különböző ágazatokban.

Amellett természetes módon minden egyéb, a piaca jellemző és a piacra nézve serkentő intézkedést meghoztunk, olyanokat például, mint az egyébként Európában is egyedülálló adó- és járulékcsoökkentés,

amelyet - hat évre az alkalmazottakat képviselő szakszervezetek, a munkaadók és a kormány megállapodásának köszönhetően - természetesen az idei évben is csökkenteni fogunk 2 százalékkal.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy azok a gazdaságpolitikai eszközök, amelyeket a magyar kormány alkalmaz ebben a rendkívüli helyzetben, nemcsak önmagukban rendkívüliek, hanem nemzetközi összehasonlításban is bőséggel megállják a helyüket. Nemcsak a vírus elleni védekezésben, a határok lezárását illetően, a kijárási korlátozások bevezetését illetően vagy az egészségügyi férőhelyek felszabadítását és a gépbeszerzéseket, eszközbeszerzéseket illetően vagyunk élen Európában, hanem azokat a gazdaságpolitikai intézkedéseket is elsők között hoztuk meg, amelyek lehetőséget adnak arra, hogy a munkahelyeket megtartsuk, és azokban a szektorokban, ahol elkerülhetetlen, hogy a munkahelyek megszűnjenek, hiszen a teljes ágazat állt le akár a turizmus, akár a vendéglátás tekintetében, ott pedig minél gyorsabban meg tudjuk indítani újra a gazdaságot, lehetőség szerint már ősszel olyan előrehaladott lépések történhessenek, amelyek például a turizmus területén újabb munkahelyteremtéseket tudnak indukálni.

Azt gondolom tehát, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer megerősítve, hogy különleges helyzetben különleges döntéseket kell hozni. Adó- és járulékcsoökkentéseket kell tenni, és vissza kell adni a nyugdíjasoknak azt a 13. havi nyugdíjat, amelyet a Gyurcsány-, illetve a Bajnai-kormányok elvettek tőlük. Négy év alatt megteremtjük annak a lehetőségét, hogy a nyugdíjasok helyzete, megélhetése újra jelentősen javuljon Magyarországon.

Mindeközben a családok védelme is kiemelt marad számunkra, és ahogy mondtam, megteszünk mindent annak érdekében, hogy a hazai kis- és középvállalkozások, a hazai nagyvállalatok is minél gyorsabb fejlesztéseket tudjanak elindítani.

(14.40)

Az is egyedülálló, hogy a Magyar Nemzeti Bank egy 3000 milliárdos élénkítő csomagot fogadott el, elsők között, megelőzve, megjegyzem az Európai Központi Bankot, és megelőzve egyébként ezáltal még az Egyesült Államok jegybankjának intézkedéseit is. Olyan gazdaságélénkítő lehetőségeket hordoznak ezek magukban, amelyek a válság, a gazdasági válság okozta veszteségeknek a minimalizálására és az újraindításnak a minél gyorsabb elrendezésére adnak lehetőséget számunkra.

Arra kérem tehát tisztelt képviselőtársaimat, hogy minden lépésben támogassák a kormányt, támogassanak bennünket, kormánypárti képviselőket is abban, hogy a lehető legszélesebb parlamenti összefogással szülessenek meg azok a gazdaságpolitikai döntések, amelyek a magyar társadalom szempontjából

elkerülhetetlenek. Azt kérem tehát, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leletét.)* fogjunk össze, ne csak a szavak, hanem a tettek szintjén is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Szijjártó Péter miniszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben egy stratégiai döntést kellett meghozni. A magyar kormány akkor azt a döntést hozta, hogy a munkahelyteremtésre és az adócsökkentésekre helyezi a hangsúlyt, és emellett pedig egy olyan gazdaságpolitikai stratégiát kezdtünk el megvalósítani, amely egyszerre segítette a gazdaság növekedését, ugyanakkor egyszerre tette lehetővé a költségvetési pénzügyi fegyelem megtartását is.

Az utóbbinak különösen válságos időszakban van nagy jelentősége. Hiszen a válságok, a nehéz helyzetek mindig lehetőséget adnak a rossz szándékú embereknek - ezt a szakirodalom spekulánsoknak szokta hívni - arra, hogy támadásokat indítsanak egy-egy ország, egy-egy gazdaság, illetve egy-egy valuta ellen. Az elmúlt években számos ilyen támadási kísérletet láthattunk, és az elmúlt években nemegyszer át is élhettünk ilyen támadási kísérleteket. Ezért rendkívül fontos, hogy a gazdasági növekedésre és a munkahelyek létrehozására vonatkozó stratégiánk olyan stratégia legyen, amely a költségvetési-pénzügyi fegyelmet is fenntartja, és elejét veszi, már előre kivédi az esetleges támadási kísérleteket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt tíz esztendőben a magyar gazdaság, a magyar emberek teljesítményének nyomán olyan eredményeket produkált, amellyel tíz év alatt eljutottunk oda, hogy az Európai Unió leggyorsabb gazdasági növekedési ütemét tudtuk a tavalyi esztendőben felmutatni, és elmondhatuk azt is, hogy amíg 2010-ben 1,8 millió adófizetőnek kellett helytállnia Magyarországon működéséért, addig ma már 4,5 millióan dolgoznak és 4,5 millióan fizetnek adót Magyarországon.

A világválság természetesen egy teljesen új világgazdasági térképet rajzol fel. És ez a világgazdasági, teljesen új világgazdasági térkép teljesen új helyzet elé állítja a világ nemzetgazdaságait, így a magyar gazdaságot is. Ilyen esetekben természetesen ott van a csábítás, hogy a könnyebbnek látszó, de hosszú távon rendkívül veszélyes utat válassza egy kormány; magyarul, alapozza-e segélyekre a válságból való úgynevezett kilábalásnak a politikáját, vagy döntsön úgy, hogy segély helyett újra a munkahelyeket helyezi a fókuszba, megvédje a veszélybe kerülő munkahelyeket, és legalább annyi új munkahelyet hozzon létre, mint amennyi munkahely veszélybe kerül vagy megszűnik a világválság okozta gazdasági nehézségek miatt. Mi

ez utóbbi politikát választottuk, tisztelt képviselőtársaim, tehát most ebben a rendkívül nehéz helyzetben is, a világjárvány okozta körülmények közepette is a munkahelyek megtartására, illetve újak létrehozására koncentrálnak.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy az Európai Unió notifikálta, vagyis jóváhagyta azt a gazdaságfejlesztési programunkat, amelynek keretében a beruházási érték maximum 50 százalékáig, legfeljebb 800 ezer eurónyi támogatást adhatunk a jelen körülmények között új beruházásokat végrehajtó vállalatok számára. És április 20-án elkezdjük a notifikációját, vagyis jóváhagyási eljárását annak a beruházásösztönzési programnak is Brüsszelben, amely 800 ezer euró fölött is lehetővé fogja tenni magyarországi munkahelyteremtő és munkahelymegőrző beruházások elindítását.

Emellett tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy a nemzetközi piacokon komoly versenynek kitett magyar vállalatokat - hiszen ne felejtjük el, Magyarországé a tizedik legnyitottabb gazdaság a világon, ennyit a bezárkózásunkról, és a magyar exportteljesítmény a GDP 85,6 százalékával ér fel -, tehát a nemzetközi piacok által komoly versenynek kitett magyar vállalatokat az Eximbankon keresztül három olyan programmal segítjük, amelynek keretében egyrészt rendkívül alacsony kamattal kapnak hitelt, amelynek keretében a kereskedelmi bankok által most támasztott újabb feltételeket garanciavállalással ki tudjuk váltani, és abba nem kell újabb pénzeszközöket beletenniük a magyar vállalkozásoknak, illetve amelyek nyomán akár 365 napos késleltetett fizetést is át tudunk hidalni annak érdekében, hogy a magyar vállalatok meg tudják őrizni a pozíciójukat a nemzetközi piacokon.

Ez a gazdaságvédelmi terv, tisztelt képviselőtársaim, képes lesz arra, hogy megvédjük a magyar munkahelyeket, és legalább annyi új munkahelyet teremtünk, mint amennyi veszélybe kerül ebben a nehéz időszakban. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársak! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP; Brenner Koloman, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Steinmetz Ádám, Jobbik; Fülöp Erik, független; Potocskáné Kőrösi Anita, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Székely Sándor, független.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Burány Sándor, Párbeszéd; Csárdi Antal, LMP; Vadai Ágnes, DK; Szakács László, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Nacsá Lőrinc, KDNP; Halász János, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Hajdu László, DK; Lukács László György, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, hogy foglalják el a helyüket.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját. *(Jelenlét-ellenőrzés. - Jelen van: 164; távol van: 35.)* Köszönöm.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés 2020. április 20-21-ei, április 27-ei és május 2-ai ülésének napirendi javaslata egészüljön ki a Magyarország népképviselői rendszerének harminc évvel ezelőtti visszaállításáról szóló politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat tárgyalásával akként, hogy az összevont vitára a 2020. április 27-ei, hétfői ülésnapon utolsó napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra a 2020. május 2-ai, szombat ülésnapon kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **javaslatot elfogadta**.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, szintén kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 50. cikk (a) bekezdésének módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 56. cikkének módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről**” szóló T/9915. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem tehát a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e a T/9915. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

(14.50)

Most, 14 óra 50 perckor áttérünk az **azonnali kérdések** tárgyalására. *(A képviselők egy része el-*

hagyja a termet, többen helyüket elhagyva, állva beszélgetnek.) Kérem a tisztelt képviselőket, hogy akik nem érdeklődnek a műfaj iránt, azok legyenek szívesek vagy leülni, vagy elhagyni a termet, de ezt csendben tegyék, ha megkérhetem őket. Szeretnénk folytatni a munkánkat.

Tisztelt Ház! Jakab Péter, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak. A miniszterelnök úr válaszára Szijjártó Péter miniszter urat bízta meg. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadót.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm, **várom még** egy hetet.

ELNÖK: Köszönöm. Ugyancsak a Jobbik részéről Steinmetz Ádám képviselő úr a miniszterelnök úrnak szeretne kérdést feltenni. Szintén Szijjártó Péter úr a kijelölt válaszadó. Kérdezem, hogy elfogadja-e.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Nagy tisztelettel **megvárnám** miniszterelnök urat.

ELNÖK: Most Lukács László György képviselő urat szólítom, aki az emberi erőforrások miniszterének **kíván kérdést feltenni**, aki másodperceken belül elfoglalja a helyét, és akkor megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Türelemmel várom.

ELNÖK: Köszönöm. *(Dr. Kásler Miklós a terembe lép, és elfoglalja helyét.)* Majd kérném szépen Lukács László György képviselő úrnak az idejét visszaállítani. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Hát, azt a látszatot kelti megtisztelő jelenléte, mintha valami fontos dologra készülne. Ha nem tudnám, hogy túl van a szűzbeszédén, akkor azt gondolnám, hogy a búcsúbeszédére készül. *(Derültség a Jobbik soraiban.)* Higgye el, lennének olyanok, akik ezt örömmel fogadnák, nemcsak itt, hanem a patkó azon oldalán is, látva az elmúlt időszakbeli teljesítményt.

De, miniszter úr, térjünk rá a fontos kérdésekre és azoknak a megválaszolására, olyan kérdésekre, amelyek a járvány közepén elsődlegesek és a legfontosabbak. Ezek közül az első: én azt kérdezem öntől mint az egyik legfelelősebb minisztertől, mint az egészségügyért felelős minisztertől, hogy támogatna-e Magyarországon egy mindenki számára kötelező maszkviselési szabályt, amely szerint az állam biztosítaná a maszkot az állampolgároknak, ezzel védve egymást, és védve egyébként az egészségügynek a teherbíró képességét és legvégső soron az emberek életét.

Másrészt meg szeretném kérdezni személyes álláspontját és a tárca álláspontját arról, hogy elegendőnek tartja-e azt az 500 ezer forintot, amit az egészségügyi dolgozóknak a bérrendezésére kívánnak költeni. Nem lenne előremutatóbb egy olyan rendezés, amely az ebben az évben tervezett 20 százalékot azonnalra hozná előre, és a jövő évben tervezett 30 százalékot pedig augusztus 1-jére hozná előre?

Másrészt szeretném kérdezni, hogy miért kellett kirúgni azt a két kórházigazgatót, akiket az elmúlt héten menesztett. Talán azért, mert előre félti esetleg a saját megüresedő pozícióját, és nem akarja, hogy ők riválisok vagy az ön utódai legyenek? De azt mindenképpen tudnia kell, hogy ezzel gyengíti a védekezést, ennyire talán ön is átlátja ezt a helyzetet.

És azt szeretném kérdezni, hogy mit üzen azoknak, akik tiltakoznak ez ellen a kirúgás ellen, például Bayer Zsoltnak, aki a Fideszben közismert figura. Például Bayer Zsolt így nyilatkozott arról, hogy Cserháti Pétert ön kirúgta: „Megmagyarázhatatlan, egyszerűen mélységesen felesleges és káros lépés volt.” Miniszter úr, mi erről az álláspontja? *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót a miniszter úrnak. Parancsoljon!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen képviselő úr megtisztelő kérdéseit. Igen tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Az első kérdés az, hogy mi a véleményem a maszk viseléséről. Ugyanaz, mint a WHO-é, és ugyanaz, amit Magyarországon az első pillanattól egészen a mostani pillanatig alkalmazunk.

Az 500 ezer forintos, egészségügyi dolgozóknak juttatott összeget elégedettséggel vettem tudomásul. Nyilvánvalóan az egészségügyben dolgozók, különösen a jelen helyzetben, erejüket megfeszítve, sok esetben hősiesen dolgoznak, amit pénzzel megfizetni nem lehet. Soha nem gondoltam azt, hogy az egészségügyi munkáját csak pénzzel ki lehet fejezni, hozzátartozik a társadalom megbecsülése és a munkájuk elismerése.

Két kórházigazgatóról szíveskedett kérdezni. Az egyik kórházigazgató nem nézte át a központi utasításokat, ennek folyamánaképpen hat elhunytól időben nem tett jelentést. A másik kórházigazgató esetében a Népegészségügyi Központ rendelkezéseinek a végrehajtása elmaradt. Március 17-én kapták meg az utasítást, hogy készítsenek elő 253 ágyat a 422-ből a fertőzött betegek fogadására, és 189 ágyat biztosítsanak az ott fekvő rászoruló betegeknek. *(Az elnök csendes jelzi az időkeret leteltét.)* Nagypénteken... - bocsánat, letelt! *(Dr. Brenner Koloman: Ilyen ez a parlament!)* Majd folytatom akkor, igen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most ismét a képviselő úr következik egy percben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a választ. Szívesen hallgattam volna további részletet is, hiszen ritka vendégünk ön ebben a Házban. Viszont én úgy látom, hogy egy bűne volt ezeknek az orvos igazgatóknak: az, hogy a betegeket nem akarták hazaküldeni, ahogy önök tervezték, ezért volt az, hogy nekik az állásuktól meg kellett válniuk. Higgye el, miniszter úr, azért, mert ön az elmúlt évtizedek egyik legnagyobb orvosbárója, még nem biztos, hogy az, amit mond, igaz, úgyhogy jobb lenne inkább azt megfogadni (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), amit az emberek és az önök orvos igazgatói és kórházigazgatói mondanak, illetve amit állítanak.

És ha már itt vagyunk, akkor engedje meg, hogy azt is jelezzem önnek, és megkérdezzem azt is, hogy mi a véleménye arról, hogy önök a kórházigazgatók után a betegeket rugdossák ki a kórházból, és olyan betegeket küldenek haza, akiknek sokszor az ápolásáról képtelenek gondoskodni a hozzátartozók, mert nem nekik kellene róluk gondoskodni, hanem az egészségügynek.

Miniszter Úr! Ez az ön felelőssége is lesz. Orbán Viktor is kért egyébként korlátlan felhatalmazást, korlátlan is lesz a felelőssége mindenért, de önt is elő fogják ezért venni. Hagyják abba! (*Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.*) Az a kérdés, hogy mikor fogják abbahagyni azt, hogy hazaküldik ellátatlanul a betegeket. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: A második kórház esetében nagypénteken, amikor tízesével vitték a mentők az idősoththonból a betegeket, ez az intézmény nulla beteget volt hajlandó felvenni - ez a magyarázata. Hogy erről ki mit gondol, Bayer Zsolt vagy bárki más, az az ő lelkiismerete.

(*Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.*)

Ahhoz, amit a második részben felvetett, kommentárom nincs, politikai hecckampány, önmaga adta meg a választ. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Mesterházy Attila, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak. (*Dr. Kásler Miklós távozik a teremből.*)

(*Mesterházy Attila szólásra emelkedik, beszélni kezd, de a mikrofonja nincs bekapcsolva.*) Nincs bekapcsolva a képviselő úr mikrofonja, de **meg kívánja várni** a miniszterelnök úr személyes jelenlétét, ha jól értettem. (*Mesterházy Attila bólint.*) Köszönöm.

Harangozó Tamás képviselő urat kérdezem, aki szintén a miniszterelnök úrnak kíván kérdést feltenni,

hogy megvárja, vagy pedig elfogadja a kijelölt Szijjártó Péter miniszter urat.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): **Megvárom**, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos, az MSZP képviselői, **azonnali kérdést kívánnak feltenni** az emberi erőforrások miniszterének. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Hát, mégiscsak azt kell mondanom, hogy néhány hónap után, miután az egészségügyi miniszter belátogat a munkahelyére, a parlamentbe (*Moraj a kormánypártok soraiban.*), azt gondoltuk volna, hogy nemcsak egy képviselő kérdését várja meg, hanem itt fog maradni, és az egészségüggyel, járvánnyal kapcsolatos többi kérdésünket is megválaszolja. (*Az elnök csenget.*) De azt kell mondanom, hogy miniszter úr gyáván viselkedett, és egy kérdés után elhagyta a termet.

(15.00)

Múlt héten Szijjártó Péter miniszter úr azt mondta itt a parlamentben, idézném: „A 'hol vannak?' típusú kérdésekre meg a rosszízű vádaskodásokra, amelyek arról szólnak, hogy ezek nem oda kerülnek, ahová kerülniük kell, tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy először érdemes kérdezni, és szívesen válaszolunk. Ezekről a repülőgépekről, amikor leszállnak Budapesten, az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközöket az Állami Egészségügyi Ellátó Központ központi raktárába viszik be a vámolást követően a repülőtéren, és ezt követően kerül sor ezek elosztására a kórházak és a rendelőintézetek között.”

Mi két képviselőtársammal, Korózs Lajossal és Harangozó Tamással meglátogattuk - idézőjelben - az ellátóközpontot, és döbbenet láttuk azt, hogy tonnaszámra helyesen (*sic!*) állnak a védőfelszerelések a raktárban. A múlt hét pénteki adatok szerint 44 ezer gyorsteszt áll a raktárban, a kórházakban 118 700 gyorsteszt van. Szijjártó Péter meg ma azt mondta, hogy múlt héttel bezárólag 400 ezer gyorstesztet szállítottak Magyarországra. Hol van több mint fele? Miért tartogatják ezeket a védőeszközöket több héten keresztül a raktárakban? Mi azt látjuk jelzésekből, orvosoktól, nővérektől, egészségügyi dolgozóktól, szociális dolgozóktól, hogy nem kapják meg a mai napig a szükséges felszerelést, sőt a lakosság sem jut hozzá.

Akkor válaszoljanak már arra - miniszter úr azt mondta, hogy kérdezhetünk -, hogy mi a fenéért tartogatják hetekig a raktárakban, és nem óvják meg az emberek egészségét. Várom megtisztelő választ. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha önöket idéznénk az elmúlt hetekből, önök azt állították, hogy ezek fiktív felszerelések, nem is léteznek; hogy ez óriási kamu; hogy itt biztos üres dobozokról és üres raktárakról van szó; és önök majd odamennek, és jól leleplezik, és majd élőznek a Facebookon, és megmutatják, hogy semmifajta felszerelés nincsen.

A korábbiakban még azt is tagadták, hogy egyáltalán a kormány erőfeszítéseket tett volna azért, hogy ezeket megszerezze. Majd eljutottak oda, és a valósággal szembesültek - nincs annál sokkalóbb egy baloldali liberális politikus számára, mint maga a valóság, ez az, ami leginkább orrba szokta őket ütni -, és látták, hogy valóban, Magyarország, egy tízmilliós ország milyen léptékben tudott védőfelszereléseket beszerezni, tisztelt képviselő asszony. És menekülnek előre tovább, és azt mondták, hogy akkor rögtön az egész készletet ki kell osztani Magyarországon.

Tisztelt Képviselő Asszony! Sehol sem egyik napról a másikra tűnik el a járvány, egyik országban sem, sem Ázsiában, sem Európában, sem Amerikában, hanem egy nagyon hosszú védekezésről van szó, ahol elsősorban az egészségügyben dolgozókat kell megvédeni, a rendvédelmi dolgozókat, a betegeket, azokat, akik a frontvonalban dolgoznak, sőt küzdenek, azt is mondhatjuk, és utána lehet szó bármilyen más osztásról.

Ezért van itt egy előre, nagyon jól meghatározott rend, ami szerint beszerezzük ezeket a védőfelszereléseket, és ami szerint kiosztjuk. Akinek erre szüksége van, mert veszélyben van az egészsége, vagy veszélyeztetet másokat, mert ő megfertőződött, mindenki kap Magyarországon. És ezt nemcsak én mondom, meg nemcsak mi itt a kormányban mondjuk, hanem a WHO, az Egészségügyi Világszervezet is mondja, mind a védőfelszerelések, mind pedig a tesztek kapcsán.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt mondta Ledia Lazari, a WHO magyarországi irodavezetője, ráadásul egy baloldali médiumban, hogy elég koronavírusesztet végez el Magyarország, és hatékony a szűrés. Azt mondja, hogy a WHO szerint az az optimális, ha egy betegre, egy igazolt fertőzésre tíz tesztelés jut. Magyarországon egy igazolt fertőzésre 30 tesztelés jut. Azt mondta tehát a WHO, hogy háromszorosan jobbak a mutatóink, mint ami a WHO elvárása.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok sorából.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak... - pardon, képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): (Hangosítás nélkül.) Igen, mert együtt intéztük az azonnali kérdést. Köszönöm szépen. (Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Mikrofon!)

ELNÖK: Nem lehet hallani, képviselő úr! Pillanat türelmet kérek, segítséget kérek! (Nacsá Lőrinc: Mert Bangóné van kiírva! - Korózs Lajos elé kézi mikrofont helyeznek.) Egy próbálkozás esetleg? (Korózs Lajos neve megjelenik a kijelzőn.)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Államtitkár úr arra azért csak nem válaszolt, hogy miért állnak hegyekben a védőeszközök ott hetek óta. Mondom, hetek óta! (Nacsá Lőrinc: Eddig azt mondtátok, hogy nincsen! - Bangóné Borbély Ildikó a maszkot viselő Nacsá Lőrinchez: Az a lényeg, hogy neked van!) Nem arról van szó, hogy hány darab van, mert soha senki nem tudta megmondani; nem arról van szó, hogy mi feltettünk egy kérdést, és semmire nem tudtak ott válaszolni; nem arról van szó, hogy nem kapnak most az egészségügyben dolgozók, a szociális ágazatban dolgozók, hanem arról van szó, hogy itt, a tisztelt Házban a múlt héten minden egyes megszólaló kormányzati tisztségviselő hazudott. Először azt mondták, hogy nem lehet magáncégnél, aztán kiderült, hogy a Waberer's-nél van. Azt mondták, hogy minden ki van osztva az egészségügyi intézményekben - nem igaz. (Dr. Hoppál Péter: Dehogynem igaz!)

Azt mondták, hogy minden felszerelés ki van osztva a szociális ellátórendszerben, az időotthonokban - ez sem igaz. Úgy néz ki, mint Sára Sándor filmjében, a Pergőtűzben, hogy a Don-kanyarban a katonák ezrével fagytak meg és haltak meg, közben a raktárakban meg ott volt a felszerelés. Pontosan ez a helyzet. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön tehát azt kritizálta, hogy Magyarországon kellő mennyiségben, tényleg a raktárban hegyekben állnak a védőfelszerelések, amit a következő hetekben és hónapokban felhasználhatunk, és azt kritizálta, hogy Magyarország már annyi védőfelszerelést szerzett be, amelyek az állami raktárakban nem férnek el, éppen ezért külön raktárban helyeztük el ezeket a védőfelszereléseket, mert már annyi van Magyarországon. (Nacsá Lőrinc, hüvelykujját felfelé mutatva: Bravó!) Önök esetén ez biztosan nem történt volna meg, tisztelt képviselő úr, de a mi esetünkben ez megtörtént.

Ne állítom valótlanságokat! A kórházak és a szociális intézmények számára a kellő mennyiséget minden védőfelszerelésből kiszállítjuk.

Általában a kórházaknál a következő egy hétre, a szociális intézményeknél pedig a következő 10 napra igyekeztünk ezt kiszállítani. Most is folyamatban van, az elmúlt héten is folyamatban volt 2 millió maszk kiszállítása minden szociális intézménybe; nemcsak állami fenntartású, hanem minden intézménybe 2 millió maszk és 300 ezer pár kesztyű kiszállítása azért, hogy a szociális szférában dolgozók is biztonságban legyenek, tisztelt képviselő úr.

És idézném önnek a 168 Órából *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a WHO európai sürgősségi programigazgatóját, aki azt mondta, meggyőződése, hogy a Magyarországon elfogadott intézkedések alkalmasak az esetek felderítésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Oláh Lajos, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Az online oktatást elrendelték, de ki teremti meg a feltételeit?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Oláh Lajos bólint.)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerencsés vagyok, a lányom harmadikos gimnazista, így nem kell arra készülnie a családnak, hogy az önök által a járvány csúcsának mondott május 3-át követő néhány napon belül be kell mennie és érettségét kell tennie.

Szerencsés vagyok - különösen a lányom -, hiszen van otthon számítógép, van otthon internetelérhetőség, ellentétben sok olyan érettségire készülő diákkal, akiknél ez az esélyegyenlőség nem biztosított. Tehát úgy kell érettségire készülniük, hogy nem tudják elérni a tanárt, adott esetben nem tudnak elérni tananyagot, nem tudnak rendesen felkészülni rá. Önök szerint a járvány csúcsa május 3-a, ezt követően elindulnak az érettségik. Több ezer tanár, több tízezer diák, szülők, nagyszülők kerülnek veszélybe azáltal, hogy önök a járvány csúcsán egy terembe zárva érettségüket akarnak tartani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök Sorosról minden héten konzultáltak legalább tizenkétszer, szeretném kérdezni, hogy konzultáltak-e az érettségi időpontjáról tanárszervezetekkel, diákszervezetekkel, egészségügyi szervezetekkel. Miért nem egyeztettek az érettségi időpontjáról, tisztelt államtitkár úr? Miért tették az érettségi időpontját a járvány várható csúcsával egy időbe? Miért nem teremtik meg az esélyegyenlőséget azon diákok számára, akiknek nincs lehetősége az online tanulásra? Várom megtisztelő választát.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A diákok egészsége, a diákok családjának az egészsége a kormány számára kiemelten fontos volt, ezért sokkal gyorsabban igyekezett döntéseket hozni a magyar iskolába járó diákok és az ő családjuk érdekében. Éppen ezért Magyarország már az első regisztrált fertőzéshez képest a 12. napon felfüggesztette az iskolai tanítást, és digitális munkarendre tértünk át. Mi a 12. napon, Hollandia a 17. napon, Ausztria a 21. napon, Olaszország a 34. napon, Spanyolország a 41. napon, Svédország az egyetemeken a 47. napon, Németország a 49. napon, Franciaország az 52. napon. Mi a 12. napon léptünk.

Mindig minden intézkedésünket a járványügyi szakértőknek és az orvosoknak a véleményére alapítjuk, és úgy igyekszünk minden döntést meghozni az iskolákkal kapcsolatban is.

(15.10)

Nyilván eddig és ezután is a döntések időpontját és a döntések tartalmát az befolyásolta és a jövőben is az fogja befolyásolni, hogy éppen a járványügyi helyzet az orvos szakértők, matematikusok szerint mit enged meg és mit nem. Ez nem egy klasszikus közigazgatási döntés, ez nem egy politikai döntés, hanem ez az orvosi, szakértői véleményekre alapított szervezési döntés.

Ami pedig az internetellátottságot illeti, tisztelt frakcióvezető úr, önök nagyon szeretik Magyarországot minden tekintetben rossz színben feltüntetni, de Magyarországon egy legutóbbi nemzetközi rangsor szerint 20 százalékot gyorsult az internet sebessége, nyilván a sávszélesség, és így a nemzetközi rangsor 10. helyén vagyunk, azaz a magyar sávszélesség megegyezik az amerikaival, tisztelt képviselő úr, 128-130 megabit/secundum, körülbelül ott vagyunk, mint az USA. Az OECD szerint a magyar tanulók 98,5 százaléka fér hozzá az internethez, az OECD-átlag 96,5. A tanuláshoz szükséges körülményekben megelőzzük Franciaországot és Spanyolországot az otthoni tanulás kapcsán, tehát csendes saját szoba, internetelés, számítógép, de megelőzzük Dániát, Norvégiát, Svédországot, Hollandiát, Ausztriát, Svájcot, Finnországot, Németországot és az Egyesült Királyságot. Kérem, ne próbálja Magyarországot rosszabb színben feltüntetni, mint ami a valóság! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm szépen. Lát-szik, hogy államtitkár úr a kocsi bőrfoteléből nem nagyon ment ki, nem járt vidéken, hogy lássa, amit mond, az tételesen nem igaz. Magyarországon sok gyereknek nem adatik meg az a lehetőség, hogy online tanuljon. Tehát erről ön tételesen valótlanságot állított.

Másrészt arra a kérdésre sem válaszolt, hogy ha a járványügyi szakemberek azt mondják, hogy május 3-ára várható a tetőzés, akkor mi indokolja, hogy rá néhány napra beterelejük a gyerekeket egy szobába, és ott érettségizzenek. Erre nem tudott választ adni.

Kérem, egy dologra viszont nagyon konkrétan válaszoljon! Igaz-e, hogy az érettségiző fiataloknak ki kell tölteni egy nyilatkozatot, hogy fenntartják-e a jelentkezésüket a vizsgára? A nyilatkozat alján ez olvasható: „Döntésemet a járványügyi kockázatok figyelembevételével hoztam meg.” Igaz-e, hogy az érettségizőknek ilyen nyilatkozatot kell kitölteni? Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Először az internetes kérdésére folytatnám még a választ.

Amikor önök kormányoztak, tisztelt képviselő úr, akkor az Európai Unióban a háztartások internetellátottsága 61 százalék volt, Magyarországon 51. Most az Európai Unióban 88, Magyarországon 86 százalék. Tehát sikerült az európai uniós szintet elérni ezen a területen is, azt hiszem, erre is büszkék lehetünk, és arra, hogy jó pár európai országot magunk mögé tudunk utasítani.

Tisztelt Képviselő Úr! Az érettségik előkészítése is úgy történt meg, hogy a lehető legnagyobb biztonságban legyenek a diákok, csak limitált számban lehetnek egy osztályteremben, nem lesz szóbeli vizsga, csak írásbeli, kivéve azoknál a tárgyaknál, ahol csak szóban lehet vizsgázni. Az önök ellenzéki javaslatai is erről szóltak. Április 15-ig legyen döntés - született döntés. Vagy csak szóbeli, vagy csak írásbeli legyen - csak írásbeli vizsga mellett döntött a kormányzat. Önök azt mondták, hogy legfeljebb 5 diák legyen a termekben. Ezen lehet nyilván még vitákat folytatni, de szerintünk is korlátozott számú, legfeljebb 10 diák lehet egy teremben, van, ahol 1, van, ahol 10. De ahogy mondtam, mint minden más intézkedésünk kapcsán is, folyamatosan nézzük a járványgörbét, és minden intézkedésünket ahhoz igazítjuk, ahogy eddig is tettük.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a

miniszterelnök úrnak: „Ki vállalja a felelősséget Miniszterelnök úr?” A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Sziijártó Péter miniszter urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Ki vállalja a felelősséget Miniszter úr?”** címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Schanda Tamás János államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Keresztes László Lóránt: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném üzenetemet átadni Palkovics miniszter úrnak. Látható, hogy minden idők legmélyebb gazdasági válsága kezd kibontakozni, és ezzel párhuzamosan is súlyos társadalmi tragédiának is tanúi vagyunk és leszünk. Szeretném, ha államtitkár úr előjárójának, főnökének, miniszter úrnak jelezné, hogy időnként illene az Országgyűlésben számot adnia a gazdaságvédelmi intézkedésekről.

Az önök kormánya, a propaganda történelmi léptékű gazdasági csomagról beszélt, ugyanakkor mára még a kormányhoz közeli gazdasági szereplők, illetve közéleti szereplők is elismerik, hogy elégtelennek bizonyult ez a mentőcsomag, ez a gazdasági program. Tehát megkésett. A legnagyobb, legfontosabb kritika e csomag kapcsán, hogy azok, akik nagy bajba kerültek, akik elvesztették a munkahelyüket, megélhetésüket, semmilyen módon nem számíthatnak a magyar kormánynak. Ez a program összességében, méretét tekintve is nagyon kevés és túlzottan bürokratikus. Párhuzamosan a kormány pedig az önkormányzatokat érintően súlyos megszorító intézkedéseket fogantatott.

Szerényebb becslések szerint is eddig 50-60 ezer ember már elveszítette az állását, és a következő rövid időszakban is újabb százezer ember esetében várható, hogy ez megtörténik, és még nem látjuk, hol a vége, nem látjuk, hogy milyen mélységű lesz ez a válság, ha csak a gazdasági vonatkozásokat tekintjük. Önök ezzel a kérdéssel láthatóan nem kívánnak szembenézni. Ön, államtitkár úr, konkrétan egy írásbeli kérdés kapcsán azt írta, hogy aki elveszíti az állását, annak abban kell segíteni, hogy mihamarabb újat találjon. Őszintén, államtitkár úr, ön úgy gondolja, hogy jelen gazdasági helyzetben, amikor most bontakozik ki egy rendkívül mély gazdasági válság, van esélye ennek a

sok ezer embernek vagy százezreknek akár arra, hogy újra munkahelyet találjanak?

Mi úgy gondoljuk, azonnal szükség van a forrásokra, sokkal többre, a bértámogatások összegét egy nagyságrenddel meg kellene emelni, ki kéne terjeszteni mindenkire, és az álláskeresői járadékot is az év végéig meg kéne hosszabbítani, meg kéne emelni az összegét. Rétvári államtitkár úr is folyamatosan arról beszél, hogy hányadik napon hoznak meg intézkedéseket.

Az lenne a kérdésem, államtitkár úr, hogy mikor néznek szembe ezzel a társadalmi problémával, és mikor foglalkoznak azoknak az embereknek a kérdésével, akik már elveszítették az állásukat. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy az ellenzék és így önök is hiteltelenek, amikor a munkahelyek megvédéséről van szó, hiszen azokkal álltak össze önök is, akik megszorítással kezelték a válságot. A baloldal úgy kezelte ugyanis a gazdasági nehézségeket, a gazdasági válságokat, hogy újabb és újabb terheket tettek a magyar emberek és a magyar családok vállára, ahelyett, hogy valódi segítséget nyújtottak volna nekik. Emlékezzünk csak a Bokros-csomagra, vagy emlékezzünk a 2009-es megszorításokra! A válság idején ön és a szövetségesei elvették a 13. havi nyugdíjat, megnyírbálták a családtámogatásokat, csökkentették az önkormányzatok támogatását, és nyakig eladósították Magyarországot az IMF segítségével. Azt lehet mondani, tisztelt képviselő úr, hogy a Jóisten kegyelme és a magyar emberek bölcsessége, hogy most nem ebben a helyzetben vagyunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arról is tájékoztassam, hogy rendszeresen adunk itt, a parlamentben is tájékoztatást a gazdaságvédelmi akciótervről, de egyébként a Gazdasági bizottságban is részletesen bemutattuk a magyar gazdaságtörténet legnagyobb védelmi tervét.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy ez a gazdaságvédelmi akcióterv a GDP mintegy 20 százalékát érinti, Magyarország történetének legnagyobb ilyen típusú tervéről van szó, amely azonnali, közép- és hosszú távú intézkedéseket is tartalmaz. Hála istennek, a magyar gazdaság most jobb helyzetben van, mint a korábbi válságok esetében, stabilabb lábakon áll, mint a 2008-as válságot megelőzően, így a koronavírus okozta nehézségekre megfelelő lépéseket tudunk adni. Ezek a megfelelő lépések valóban azok, hogy megvédjük a munkahelyeket, és annyi új munkahelyet teremtsünk, amennyit a vírus elpusztított. Köszönöm a megtisztelő figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, önök nemcsak folyamatosan hivatkoznak a balliberális elődeikre, a balliberális kormányzatokra, de követik is azt a politikát, amit megtapasztalhattunk 2010 előtt.

Államtitkár úr, az, hogy önök folyamatosan a szellemi elődeiket emlegetik, nem menti fel önöket a felelősség alól. Százezrek fognak rendkívül nehéz helyzetbe kerülni, kilátástalan helyzetbe, a megélhetésüket veszítik el, az állásukat veszítették el. Önök megtagadják a választ ezeknek az embereknek, hogy mit tesznek az ő érdekükben.

Őn azt mondja, hogy történelmi léptékű a csomag, amit bejelentettek. Bértámogatásra a következő 3 hónapban 200 milliárdot becsült a kormány, annyit kívánnak szánni. A költségvetésben számtalan olyan beruházást látunk, olyan tervet, amelyek indokolhatatlan és semmilyen módon nem támogatható beruházások. Százmilliárdokat, akár ezermilliárdot lehetne átcsoportosítani arra, hogy egy nagyságrenddel meg lehessen növelni a bértámogatás összegét. Annyit már mondott az ön főnöke a sajtóban, hogy áttekintik a gazdaságvédelmi programot vagy gazdasági akciótervet. Számíthatunk-e arra, hogy egyrészt ellátják a munkájukat elvesztett embereket, és hogy megnövelik egy nagyságrenddel a bértámogatásra szánt összegeket? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomra megadom az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy ön egyfelől több pénzt követel, másik oldalról viszont az önkormányzatok, a pártok, a bankok és a kereskedelmi szektor, amelyeknek szintén ki kell venniük a részüket a védekezés költségeiből, az ő érdekükben próbál itt lobbizni. Az a helyzet, hogy mi azt mondjuk, hogy minden egyes szektornak ki kell vennie a részét, így az önkormányzatoknak, pártoknak, a bankoknak és a kereskedelmi szektornak is, és természetesen a szükséges forrásokat pedig a kormány ezek felett biztosítja.

És, tisztelt képviselő úr, valóban vita van közöttünk, egy társadalompolitikai és egy gazdaságpolitikai vita. Mi továbbra is azt gondoljuk, hogy a munkahelyek védelmével kell foglalkozni, és a vírus által elpusztított munkahelyek helyett pedig újakat kell teremteni. Ez a fő célunk. Ezért van bértámogatás a veszélyeztetett munkaerő számára, ezért van kedvezményes hitel a vállalkozások számára, ezért van adócsökkentés - az önök szövetségesei adót emeltek, mi adót

csökkentünk -, ezért függesztettük fel a hitelek törlesztését, és ezért vezetjük vissza a 13. havi nyugdíjat. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio és Szabó Tímea, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Sziijártó Péter miniszter urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Megvárjuk miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio és Szabó Tímea, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mi folyik itt?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Szerintem egy járványhelyzetben egy miniszternek több kérdésre is kell válaszolnia...

ELNÖK: Képviselő úr, igen vagy nem?

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): ...úgyhogy megvárjuk miniszter urat.

ELNÖK: Rendben. Tájékoztatom önt, hogy miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi folyik itt?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, a magyar emberek megtették, amit a kormány kért tőlük, és ami ebben a helyzetben elvárható vagy szükséges volt. A legtöbb magyar állampolgár fegyelmezetten betartja a kijárási korlátozásokat, és felelősségteljesen viselkedik, egyelőre. Azt szeretnénk, hogy ez maradjon is így.

Éppen ezért fontos lenne, hogy a kormány elmondja, hogy mi a szándéka, mi a terve, hogy az emberek lássák a fényt az alagút végén. De nem látják, hogy mi a terve a kormánynak a járvány megfékezésére, illetve egy terv van, hogy maradjanak az emberek otthon. A miniszterelnök úr tegnap egy kampányvideóban 3-át említette tetőzésnek, de nem tudjuk, hogy ennek mi az alapja, illetve mi lesz ezután.

A kérdés tehát az, hogy mikor kezdenek el tömegesen szűrni, mikor biztosítunk maszkot, mikor biztosítanak maszkot minden egyes lakosnak, nemcsak az egészségügyben dolgozóknak, hanem mindenkinek, akinek muszáj most dolgoznia, nem teheti meg, hogy otthon maradjon, a sofőröknek, élelmiszer-eladóknak, gyógyszerészeknek, és sorolhatnám. Mikor lesznek postázva ezek a maszkok a háztartásokba? Önök a nemzeti konzultáció során számos alkalommal minden állampolgárnak küldtek szép vastag borítékot. Szerintem ebbe a borítékba beleférnének a maszkok is. Hogyan tudjuk elérni, hogy azt tudjuk kérni az emberektől, hogy nyilvános helyen is hordják a maszkot? Ez szükséges például a közlekedési eszközökön, vagy ha hivatalba mennek. Sziijártó miniszter úr beszámolója szerint minden héten több millió maszk és teszt érkezik be, tehát hiányra nem lehet hivatkozni, illetve azt is állította, hogy folyamatos az ellátás, gyártósorokat vettünk Kínában, tehát nem kell, hogy a raktárban álljon a maszk és a teszt. Ezeket használni kéne. A védekezés akkor lehet sikeres, ha nemcsak az átlagemberektől kérünk valamit, hanem a kormány is mutat egy tervet arra vonatkozólag, hogy mi lesz a jövőben. Tehát mi a kormány terve annak érdekében, hogy alacsonyan tartsuk a fertőzöttek számát, és hogy minél előbb fokozatosan fel tudjuk oldani a szigorításokat, hogy beindítsuk a gazdaságot? Várom válaszát. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Pont arról szölt a WHO egyik vezetőjének minapi nyilatkozata is, hogy Magyarország sikeresen tudja a vírus terjedését lassítani. Ugye, ez olyan vírus, amit megállítani nem lehet, de a terjedését lassítani lehet, és a magyar védekezést kifejezetten a sikeresek között említette. Ebben természetesen szükség van arra, amit ön is említett, hogy a magyar emberek láthatóan komolyan veszik a vírus okozta kockázatot. Nyilván látják más országokban is, hogy milyen súlyos volt a következménye a vírusfertőzésnek, ezért önmaguk is változtattak a saját életmódjukon, életritmusukon, illetőleg Magyarország gyorsan cselekedett egyes intézkedések kihirdetése kapcsán, mondjuk, a veszélyhelyzetet kihirdettük már az első fertőzés után a 7. napon, nem a 37. napon, mint Belgium, nem a 38. napon,

mint Olaszország, nem a 44. napon, mint Spanyolország, nem a 49. napon, mint Németország, vagy nem az 58. napon, mint Franciaország, hanem hamar cselekedtünk. Ennek is köszönhető, és a magyar emberek önfegyelmének, életmódváltásának is köszönhető az, hogy ma szerencsére nem kell még megugró számokat néznünk. De nem tudjuk pontosan, mit hoz a jövő, hiszen a vírushatásoknak megvan a maga lefolyása.

Ön maszkokról érdeklődött. Heteken keresztül önök azt állították, hogy nincsenek is igazából maszkok, csak üres dobozokat láthatunk a tévétudósításokban. Elmentek maguk, és látták, hogy valóban, hála istennek, Magyarország több tízmillió maszkot szerzett be. Ezeknek a felhasználásával kapcsolatban a WHO vezetőjének nyilatkozatait ajánlanám önnek, hiszen nem velünk vitatkozik ön, hanem velük. A WHO egyik vezetője, járványügyi szakértője azt mondja, hogy egy közösségben nem javasoljuk, hogy maszkot viseljenek, hacsak nem betegek, ebben az esetben viszont a maszk tudja akadályozni a fertőzés terjedését. Ezt Magyarországon meg is tesszük, hiszen a kórházakban rögtön minden fertőző beteg maszkot kap, és az őt ellátó személyzet is kap. Mike Ryan, a WHO ügyvezető igazgatója pedig azt mondta, hogy nincs arra konkrét bizonyíték, hogy a maszkok viselése potenciális haszonnal járna a lakosság számára, sőt néhány bizonyíték éppen az ellenkezőjét javasolja helytelen használat vagy illeszkedés miatt. Mi tehát azt mondjuk, hogy aki szeretne maszkot használni, nyilván használjon, helyesen használja; számtalanszor elmondtuk, hogy hogy kell helyesen használni. De a járvány terjedését az életmódváltás tudja elősegíteni, az emberi egészség megőrzését pedig az, amit a kórházakban teszünk, hogy felkészülünk a nagy járványleterheltségre. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

KOC SIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Én azért, hogy mondjam, nem dicsekednék ennyire a kormányzati lépésekkel, hiszen önök kezdetben azt hangoztatták, hogy a teszteknek semmi értelme, most is elhangzik, hogy a maszkoknak semmi értelme, ami nyilvánvalóan nem igaz. Az összes olyan országban, ahol sikerült lejjebb nyomni a fertőzések számát, nagyon hatékonyan, nagyon fegyelmezetten elkezdtek használni ezeket az eszközöket, és lehet látni, hogy van eredménye. Nyilván a kormányzati kapacitást is fenn kell tartani, de lehet látni Dániában, Ausztriában, hogy sikerül megbirkózni ezzel a fertőzéssel. Nyilvánvaló, hogy ha valaki tünetmentesen felvesz egy maszkot, de fertőzött, akkor annak kisebb az esélye, hogy valakit megfertőz. Ha valakit tesztlünk, aki tünetmentes, és kiderül, hogy fertőzött, akkor nyilvánvalóan utána lehet nyomozni, hogy kivel állt még kapcsolatban, és

lehet csökkenteni annak az esélyét, hogy másokat fertőzzön meg. Ezzel nehéz vitatkozni, és ezért kellene minél több maszk és minél több teszt, nem a raktárba, hanem az emberekhez. Legyenek olyan kedvesek ezt átgondolni újra, és vegyenek példát a környező országokról, például Szlovákiáról, ahol ezt a módszert sikeresen alkalmazták. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Mi is azt mondjuk, hogy hordjanak maszkot, és végezzenek tesztet minden esetben, ami a WHO ajánlása és az egészségügyi szakemberek ajánlása szerint is szükséges, hasznos, és a vírus terjedését tudja akadályozni, és természetesen helyes módon bárki más is. Mi annak csak örülünk, ha bárki más helyesen viseli a maszkot, tehát közben nem nyúl az orrához, nem nyúl a szájához, mert az nyilvánvalóan tovább tudja növelni a fertőzés kockázatát.

Ön azt mondta, hogy vegyünk példát Dániáról. Tisztelt Képviselő Úr! Dániában egymillió emberre hány halálos áldozat jut? 61! Magyarországon 20. Ön azt mondja, vegyünk példát Dániáról? Háromszorozzuk meg az egymillió emberre jutó halálos áldozatok számát? Ön azt mondta, hogy kövessük a dán példát a védekezésben. Nem tudom, nyilván a végén fogjuk pontosan megmondani, hogy milyen körülmények játszottak közre, de az ön frakcióvezetője a napirend előtti felszólalása során rengeteg valótlanítást mondott, többek között azt, hogy Magyarország vezető helyen van a halálozások számában. Az egymillió lakosra eső halálozások számában mi szerencsére jobb eredményt tudunk, mint Dánia, Németország, Ausztria, Szlovénia, Norvégia, Észtország, Liechtenstein, Portugália, Svédország, Svájc, Hollandia vagy akár Spanyolország és Olaszország. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Zsigmond Barna Pál, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: **„Hogyan részesülhetnek az exportra termelő vállalatok az új gazdaságfejlesztési akciótervből?”** címmel. Zsigmond Barna Pál képviselő urat illeti a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A magyar munkahelyek jelentős része olyan cégekhez kapcsolódik, amelyek elsődlegesen vagy legalábbis jelentős részben külföldi piacokra termelnek. A kormány az elmúlt években sokat tett annak érdekében,

hogy a magyar vállalatok a külföldi piacokon is megállják a helyüket, jelentősen hozzájárulva ezzel a gazdasági növekedéshez. Minden egyes évben megdöntöttük az export előző évi rekordját, 100 milliárd euró feletti értéknél járunk, a világ 35 legnagyobb exportőre közé tartozunk.

Most meg kell védenünk ezeket a sikereket. Ennek érdekében a kormány a valaha volt legnagyobb magyar gazdaságfejlesztési akciótörvéről határozott, amelynek a végrehajtása most kezdődik. A cél az, hogy minél kevesebben veszítsék el a munkájukat, és legalább annyi új munkahely jöjjön létre, mint amennyit a vírus megszüntet. 2010-ben azt ígértük, hogy tíz év alatt 1 millió új munkahelyet fogunk létrehozni, és ez lényegében sikerült is, az elmúlt évekre elértük a teljes foglalkoztatottságot. Köszönettel tartozunk ezért minden egyes magyar embernek, aki kiveszi ebből a részét.

Ugyanazok, akik tíz éve azt mondták, hogy amire a magyarok vállalkoztak, az lehetetlen, és Magyarországon nem a megválasztott kormánynak, hanem az IMF-nek kellene meghatároznia a gazdaságpolitikát, most ismét hitetlenkednek, fanyalognak, okoskodnak vagy lesajnálóan legyintenek. Az eddig bejelentett gazdaságvédelmi intézkedések a gazdasági élet számos területén jelentenek segítséget az érintettek részére. A munkahelyek védelme exporttámogatási intézkedéseket is igényel, és a kormány ezen a területen is lépett.

Tisztelt Miniszter Úr! Melyek a kormány új gazdaságfejlesztési akciótörvének a legfontosabb exporttámogatási intézkedései? Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyi és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaság teljesítményét nagymértékben meghatározzák a külügyi mutatók, így az exportteljesítmény, illetőleg a külföldről Magyarországra irányuló beruházások mértéke is. Ön jól mondta, Magyarország azon 35 ország közé tartozik a világon, amelyek 100 milliárd euró fölötti exportot tudnak felmutatni, és bár a lakosságszám tekintetében csak a 92.-ek vagyunk a világon, a 34. legnagyobb exportteljesítményt mégis a magyar gazdaság tudta felmutatni a tavalyi esztendőben, ezáltal a 10. legnyitottabb gazdaság vagyunk.

Mindez persze azt is jelenti, hogy a magyar vállalatoknak nagyon komoly nemzetközi piaci versennyel kell szembenézniük, ezért a kormány úgy döntött, hogy az Eximbank egy három pillérből álló, a magyar vállalatok külpiacon szerepvállalását segítő programot indít meg, amelynek egyik pillérét egy kárenyhítő hitelprogram, második pillérét egy kárenyhítő hitelfedezeti

program, harmadik pillérét pedig egy hitelbiztosítási program jelenti. Mindez azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy már mostantól kezdve a magyar vállalatok ezekre a lehetőségekre pályázhatnak, illetve már kérhetik a hitel, a fedezet, illetőleg a biztosítás megítélését. Az első hitelkérelmet április 17-én be is fogadtuk.

A kárenyhítő hitelprogram május 4-én, a kárenyhítő hitelfedezeti program május 11-én, a kárenyhítő hitelbiztosítási program pedig május 15-én indul. Ezáltal biztosítjuk a magyar vállalatok számára, hogy a külpiacon versenyképesek tudjanak maradni, a likviditásuk fennmaradjon, kereskedelmi banki hitelek esetében ne kelljen újabb erőforrásokat fedezeti körbe vonni, illetőleg késedelmes fizetés esetén se kelljen levonulniuk egyes külpiaconról. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a választ, miniszter úr. Valóban, az új gazdaságvédelmi akciótörvény nem növeli a kitétségünket, a saját problémánkat magunk akarjuk megoldani. Ennek az akciótörvénynek része, ahogy elmondta, az exporttámogatási és beruházás-ösztönzési program is. Magyarország időben lépett. Megnyugtató, hogy a program a magyar gazdaság érdekeit szolgálja. Az elmúlt évek sikeres gazdaságpolitikája miatt Magyarország nem szorul az IMF segítségére, és ennek így is kell maradnia. Mindannyian tudjuk, hogy az ilyen segítség nem jön ingyen, vele az ország elveszíti önrendelkezését.

A válság kezeléséhez nemzeti összefogásra van szükség, és a hatékony kezeléshez szükséges az eurózónán kívüli országok támogatása is. Össze kell fogunk a régió többi országával is, és erőforrásként tekinthetünk a határon túli magyarokra is. A magyar gazdaság és politika válságkezelő reflexei paradigma-váltáson mentek keresztül, a munkaalapú gazdaságon pedig hiába próbált, nem lépett túl a történelem. Az ország feladata nem a globalizáció szolgálata, hanem a magyarok és a közösségek védelme az új válságkorszakban. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyi és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a kárenyhítő hitelprogram keretében 150 milliárd forintos hitelkeretösszeg nyílik meg, a kamat 0,1-2,5 százalék között lesz, a kisvállalkozások esetében a forgóeszközhitelnél éven belüli hitel esetén 0,1

százalék, forgóeszköz-finanszírozás esetén 3, beruházásfinanszírozás esetén hat év a futamidő. Hitelfedezet esetében hat évre vállaljuk a forgóeszköz- és beruházási hitelek melletti garancia nyújtását, a kezességvállalás mértéke kis- és közepes vállalkozások esetében a tőkeösszeg 80 százaléka, nagyvállalatok esetében a tőkeösszeg fele lehet. A hitelbiztosítási programnál pedig az exportszállításokból eredő rövid lejáratú vevőhitelek kockázatainak biztosítását kínáljuk, 95 százalékban átvállalva azt az ügyféltől, és a halasztott fizetés maximális futamideje 365 nap lehet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Ez lenne a megoldás?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszádra Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Inkább megvárnám megint, hogy miniszter úr bejőjön és személyesen adja meg a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom önt, hogy a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell a miniszter úrnak válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Érettségi a járvány csúcspontján?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszádra Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Önt kérdezem, ha már miniszter úr gyorsabb, mint a koronavírus és eltávozott az ülésteremből. Amikor önök azt mondják és az EMMI egy olyan nyilatkozatot adott ki, hogy a kormány az érettségi vizsgák időpontját a járványügyi szempontok alapján határozza meg, ez teljesen rendben van. Akkor viszont jön a döbbenet, amikor azt mondják, hogy május 3-ára várható a tetőzés, és önök mégsem akarják elhatalmasítani vagy másképpen megoldani az érettséget.

Ilyenkor jön a tanácstalanság, ilyenkor jön az, hogy miről is van szó, az értetlenség, a felháborodás, mert ez teljes mértékben hitelteleníti a „Maradj otthon!” kampányát, azokat a kijáráskorlátozási intézkedéseket, amelyeket egyébként nagyon bölcsen meghoztak. Felteszik az emberek a kérdést, hogy miért kell 36 ezer ágyat fölszabadítani az egészségügyben és

hazaküldeni olyan súlyos betegeket, mint például azt a belső-somogyi, gadányi idős hölgyet, akinek az esetéről a Népszavában is olvashat, ha nekünk nem hisz, tisztelt államtitkár úr. Miért van az, hogy egész szektorok mennek csődbe vagy kerülnek nagyon nehéz helyzetbe és ezrével válnak munkanélküliekké az emberek? Miért van az, hogy önök ebben a helyzetben nem hallgatnak a józan ész szavára, miért van az, hogy nem viselkednek felelősségteljesebb módon?

S ha már államtitkár úr egy korábbi válaszában, amit másik képviselőtársamnak adott, Hollandiával példalózott - mint egyfajta negatív országgal -, ahol nem voltak olyan gyorsak az intézkedések hozatala tekintetében, mint Magyarországon önök, akkor miért nem követik azt a holland példát, amely alapján egy megajánlott jegy válthatja ki az érettségi vizsgát? Ugyanis Hollandiában május 7-én lett volna érettségi, ezzel a megajánlással viszont el tudják kerülni a járvány további fokozódását. Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(15.40)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A világ minden országában a koronavírus-járvány miatt az oktatás olyan helyzetbe került, amire nem nagyon volt példa az elmúlt évtizedekben az elmúlt generációk számára, hiszen valahogy osztálytermi találkozás nélkül, iskolai foglalkozások nélkül kell megoldani azt, hogy a diákok mégis előrehaladjanak a tananyagban.

Egyrészt nagyon fontos itt a gyors intézkedés, ezt ön is szerintem biztosan már mondta, ezért fontos az, ahogy ön is utalt rá, hogy Magyarország sokkal korábban lépett a tanárok, diákok és a diákok, tanárok családjainak védelme érdekében, mint sok más ország, hiszen az első regisztrált fertőzötthöz képest mi az iskolai tanítást a 12. napon függesztettük föl, hasonlóképpen, mint mondjuk, Lengyelország, de jóval korábban, mint Hollandia, aki a 17. napon, Ausztria, aki a 21. napon, Olaszország, aki a 34. napon, Spanyolország, aki a 41. napon, Svédország, aki az egyetemek tekintetében a 47. napon, Németország, aki a 49. napon vagy Franciaország, aki az 52. napon függesztette fel az iskolai tanítást; mi a 12.-en, a franciák az 52. napon.

Tehát a korábbiakban is igyekeztünk gyorsan reagálni, átalakítottuk a közmédia műsorszerkezetét, és reggeltől délutánig különböző korcsoportonként mennek a tanítási órák, hogy ezzel is segítsünk nyújtsonk. Még a szerzői jogi jogszabályokat is módosítottuk, hogy a tanárok számára könnyebben hozzáférhető legyenek az írott szépirodalmi művek,

könnyebben továbbíthatóak legyenek, vagy akár filmrészletek, akár zeneszámok, és minden más módon is igyekeztünk segítséget nyújtani az oktatás digitális megszervezéséhez, hogy a diákok tovább tudjanak haladni.

De minden lépésünket, nemcsak az oktatás területén, a gazdaság újraindítása és minden más területen hétről hétre az befolyásolja, hogy a járványnak a számai, tehát a fertőzöttek száma, az elhunytak száma, a gépi lélegeztetésre szorulóknak a száma hogyan alakul, és ez befolyásolta eddig is, és ez befolyásolja a későbbiekben is azt, hogy a kormány mikor milyen döntést tud meghozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót. Államtitkár úr, ezt nem tudom elfogadni. Egy szót nem szólt egyébként az érettségiről, arról, hogy ezt a 83 ezer diákot miért kell egybeterelni, és az ő családtagjaikat, szüleiket, nagyszülőket veszélybe sodorni ezáltal. Ez egy döbbenetes lépés az önök részéről, messze nem felelősségteljes. Újra megkérdezem: legalább azt a határozati javaslatot, amit Csányi, Farkas, illetve Brenner képviselőtársammal együtt benyújtottunk, el tetszettek olvasni, tekintetes kormánypartai méltóságos urak? Gondolom, hogy nem.

Egyébként a holland példa az, ami azt bizonyítja, hogy nem a levegőbe beszélünk. Másik országban ezt meg tudták lépni. Háború van, a magyar nemzet egy háborút vív a vírus ellen! Ilyenkor némi rugalmasságra azért szükség lenne, államtitkár úr, önök viszont ragaszkodnak ezekhez a bürokratikus előírásokhoz, és veszélybe sodorják a diákok családtagjait is ezáltal. Mi ez a szűkkeblűség?

Miért nem tudják megajánlott jegy alapján kiváltani az érettségit és könnyebbé tenni ilyenformán ennek az egész vésznek az átvészelését ezeknek a családoknak a számára? Önök át tudják írni az Alaptörvényt, sőt felül tudják írni a Szentírás tízparancsolatát is, gondolok a 7-8. pontra - itt miért nem ügyeskednek akkor? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar és a holland védekezést, ha ön összehasonlitaná, egy baloldali médiumnak Ledia Lazeri, a WHO magyarországi irodavezetője azt mondta, hogy naponta kevesebb mint 10 százalékkal nő Magyarországon az esetek száma, ami tehát nagyon messze van az exponen-

ciális növekedéstől, tehát ő elismerte azt, hogy Magyarországon az intézkedések eddig hatékonyak voltak.

Ön Hollandiával példálózott. Ahogy az előbbiekben már elmondtam, Magyarországon az egymillió lakosra jutó halottak száma kevesebb mint 21. Tudja, mennyi Hollandiában? 215, tízszer akkora, mint Magyarországon. *(Balczó Zoltán: Érettségipélda?)* Nyilván lehet nyugati példákat citálni, és ettől függetlenül természetesen nyilván lehet, hogy ott is hoztak nagyon sok jó intézkedést, csak ha ön általában azt mondja, hogy kövessük azt az utat, mint Hollandia, akkor több mint tízszer annyi halálos áldozat jutna egymillió lakosra, mint amennyi szerencsére most nem a magyar helyzet. Nem tudjuk, hogy a járvány végén persze hogyan és miként lesz.

Tisztelt Képviselő Úr! Minden döntésünket úgy hoztuk meg, hogy figyeltük közben a járványgörbét *(Potocskáné Kőrösi Anita nevet. - Balczó Zoltán: Tisztelt államtitkár úr, mint oktatási államtitkárt kérdezték, nem mint egészségügyit!)*, annak a változását. Nevethet ezen, tisztelt képviselő asszony, de szerintem érdemes az orvosokra, érdemes a szakértőkre, érdemes az ezen a téren már nemzetközi tapasztalatot szerzett szakemberekre hivatkozni és órájuk támaszkodni. Hiszen volt olyan döntés, amit éppen ezért gyorsabban meghoztunk, volt, amit későbbre halasztottunk, volt, amit meghoztunk, volt, amit nem hoztunk meg, mert minden döntésünket aktuálisan, a járványgörbe alakulásához igazítunk, ami hétről hétre vagy akár napról napra is változhat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* - ha nem zavarom, képviselő úr, megköszönöm illő tisztelettel a figyelmét -, „**Mennyi egészségügyi védőeszköz érkezett Magyarországra a járványügyi védekezéshez?**” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A koronavírus elleni harcunkban a védekezés - sok más intézkedés mellett - legfontosabb kellékei az egészségügyi védőeszközök. Mindannyian tudjuk, hogy a vírus terjedése elleni küzdelemben a szájmascskoknak, kesztyűknek, az izolációs ruháknak vagy a betegek életben tartásához a lélegeztetőgépeknek fontos szerepe van. Magyarországnak mintegy 150 millió darab maszkra, több mint 47 millió védőfelszerelésre és mintegy 3,5 millió, koronavírus kimutató tesztre van szerződése. Ezek közül a speciális védőeszközök közül már több tíz millió meg is érkezett hazánkba.

A felszerelések beszerzése tehát folyamatos, ezeket a Ferihegyi reptérről központi raktárba viszik, miután elvégezték rajtuk a vámolást és a minőség-ellenőrzést. Innen kerülhetnek aztán a kórházakhoz, rendelőintézetekhez vagy a rendőrséghez és a honvédséghez, hogy az orvosok, az ápolók, a rendőrök és a katonák a lehető legjobb eszközökkel végezhessék a munkájukat.

A Fidesz-KDNP-kormányra mindig is jellemző volt a felelős szomszédságpolitika és a határainkon túl élő magyarok megsegítése. Ezért számos környező országnak tudtunk és fogunk is segítséget nyújtani. A Kárpát-medencei régióba maszkokat és védőruhákat tudtunk kiszállítani, de például a nagyon nehéz helyzetbe került Olaszországot is segíteni tudtuk a járvány elleni védekezésben.

Tisztelt Miniszter Úr! Tapasztalatunk szerint a kormány ezekben a nehéz helyzetekben mindent megtesz a vírus elleni harcban, amit az adatok eddig vissza is igazolnak. Ebből az emberfeletti munkából a Külügyminisztérium is kiveszi a részét, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében is köszönetünket fejezem ki a szervezésért, a lebonyolításért és a résztvevők áldozatos munkájáért. Természetesen, ahogy eddig is, ehhez minden támogatást meg tudunk és meg is fogunk adni.

Naponta kapunk híreket a beérkezett szállítmányokról, az újabb és újabb sikeres beszerzésekről, éppen ezért kérdezem tisztelettel miniszter urat: mennyi egészségügyi védőeszköz érkezett mindeddig Magyarországra a járványügyi védekezéshez, és mekkora szállítmányokat várhatunk még, illetve ezek mikor érkeznek? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a világpiac törvényszerűségei nem minden esetben működnek jelenleg az egészségügyi védőeszközök beszerzése tekintetében. A kereslet jóval nagyobb, mint azok a kapacitások, amelyek ma a világon rendelkezésre állnak, és itt a „világon” szó némiképpen kiterjesztés, tekintettel arra, hogy mindenki Kínából szerzi be az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközöket. Így vagyunk ezzel mi is. Az elmúlt héten 21 repülőgéppel és 3 kamionnal hoztunk árukat Magyarországra.

Tisztelettel tájékoztatom önt arról, hogy még több mint 59 millió sebészeti maszkot és 16 milliónál is több, magasabb védekezési szintet lehetővé tevő maszkot várunk. Van egy több mint 16 ezer lélegeztetőgépre vonatkozó szerződéses állományunk, és a tesztek tekintetében is majdnem 3 milliós szerződés-

állománnyal rendelkezünk még a jövőbeli beérkezések tekintetében, mint ahogy a védőfelszerelések esetében már 32,5 millió beérkezett, és 27 milliót még mindig várunk.

Tájékoztatom önt arról is, hogy mivel mi a „minden magyar felelős minden magyarért” elvet valljuk, ezért, ha bajba került határon túli közösségek a jövőben is kérik a támogatásunkat, akkor ránk számíthatnak. Mint ahogyan a felelősségteljes szomszédságpolitika jegyében is támogatást adunk azoknak a bajba kerülő országoknak tőlünk délre, akiknek a védekezési képességeinek a fenntartása magyar nemzetbiztonsági érdek szempontjából is fontos. Hiszen pontosan tudjuk, hogy a Nyugat-Balkánon bármikor indulhat el illegális migrációs hullám, és ha az ezen az útvonalon fekvő országok védekezési képesség szempontjából legyengülnek, akkor az Magyarország számára komoly nemzetbiztonsági kockázatot tud jelenteni.

Ezért továbbra is mindent megteszünk azért, hogy minél nagyobb számban hozzuk be Magyarországra a szerződéses állomány szerinti védekezési eszközöket, illetőleg a határon túli magyarok és a tőlünk délkeletre fekvő országok is számíthatnak a segítségünkre. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen, miniszter úr, a választ. Annyit szeretnék mondani még, hogy elképesztő az a hecckampány, amit a határon túli magyarokkal folytatnak, elképesztő és elkeserítő is egyben. De azt örömmel hallottuk, hogy a kormány ezekben a nehéz hetekben mindent megtesz a vírus elleni harcban, aminek az eredményét az adatok is visszaigazolják. Ebből az emberfeletti munkából a Külügyminisztérium is jelentősen kiveszi a részét, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében is köszönetemet fejezem ki a szervezésért, lebonyolításért, a résztvevők áldozatos munkájáért.

Miniszter úr, a munkájukat továbbra is támogatjuk, és arra Isten áldását kérjük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ön szólt a hecckampányról, ez valóban elszomorító és elgondolkodtató.

Szeretném önöknek elmondani azt, hogy a Magyarország által eddig a határon túliak számára, valamint a tőlünk délkeletre fekvő, nehéz helyzetbe került

országok számára átadott maszkok száma 2,2 százaléka a Magyarországra importált maszkoknak. 2,2 százaléka úgy, hogy emellett saját maszkgyártási kapacitást is felépítettünk, mert a már meglévő kapacitások mellé Kínából egy komplett gyártósort is vásároltunk, amely lehetővé teszi számunkra azt, hogy segítséget nyújtsunk másoknak is, mint ahogy kapunk is segítséget, erre is tisztelettel szeretném felhívni a figyelmet.

Az elmúlt héten félmillió maszkot kaptunk Üzbegisztántól segítségként, Azerbajdzsán is segített, Kazahsztánból pedig százezer maszkot küldtek el. Természetesen lehet, hogy ezt valaki nevetségesnek gondolja, de több mint 600 ezer maszkkal segítettek minket a Türk Tanács tagországai. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Örömmel várunk természetesen más segíteni vágyókat is ebben a tekintetben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát. Azt gondolom, a képviselőtársaim is sorra kerülnek azonnal, úgyhogy kérem szíves türelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, független képviselő, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért csinál Taigetoszt a kormány a magyar egészségügy maradékából?”** címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Sziijártó Péter miniszter urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő asszony jelzi, hogy igen. Ön é a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Tisztelt Országgyűlés! *(Dr. Budai Gyula közbeszól.)* Magyarország szívdobbanása ma ez a két szó: elég volt. *(Dr. Budai Gyula: Belőletek!)*

Elég volt, hogy a beteg embereket, súlyos sérülteket ellátás helyett ide-oda küldözgessék az országban. Elég volt az elszegényedésből, hogy az emberek milliószám nem tudják a hó végén fizetni a számláikat. Elég volt abból, hogy a kormány nem veszi ember számba az időseket, a betegeket, a diákokat, a rászorulókat. Elég volt a kíméletlenségből, az érzéketlenségből. Elég volt abból, hogy egyre nehezebb megélni, miközben egyre többet dolgoznak az emberek. Elég volt, hogy egyre kevesebb jut azoknak, akik gürcölnek, gyereket nevelnek, egymásról gondoskodnak, becsülettel próbálnak fennmaradni, miközben egyre több jut a léhűtőknek, a hazudozó milliárdos szélhámosoknak, az állam védelmét élvező ügyeskedőknek. Elég volt abból, hogy mindent elvesznek, amiért az emberek megdolgoztak, és mindent eladnak, ami az emberek közös vagyona. Elég volt abból, hogy egy kiváltságos csoport agyalágyultnak nézi az embereket, és azt vágja a képükbe, hogy nem jár nektek semmi, gondoskodjatok magatokról, és fizessetek többet és többet és többet. Elég volt abból, hogy az emberek mindig rosszul járnak, miközben a hatalmon lévők

egyre több luxust, egyre nagyobb gazdagságot és egyre több kiváltságot szerezhetnek maguknak.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem címe az volt: miért csinál a kormány Taigetoszt *(Dr. Budai Gyula: Figyelj már oda!)* a magyar egészségügy maradékából? Konkrétan kérdezem azt, hogy vállalják-e önök a felelősséget azokért az emberekért, akiket sorsukra hagytak. Konkrétan kérdezem, hogy ki mondta, hogy ki kell üríteni a kórházi ágyak 60 százalékát. És konkrétan kérdezem, hogy milyen állami segítséget kapnak a beteg rokonukat otthon ápolók. *(Dr. Budai Gyula közbeszól.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a képviselő asszonyt, hogy a válaszára Sziijártó Péter miniszter urat jelölte ki a miniszterelnök úr, tehát ő a válaszadó, nem az államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sziijártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: *(Nem működik a mikrofonja.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által feltett konkrét kérdésre már a mai napon is több esetben választ kaphatott...

ELNÖK: Miniszter úr, azonnal lesz hang, viszik a kollégák az álló mikrofont. És az időt kérem visszaállítani. Köszönöm. *(Sziijártó Péter elé kézi mikrofont helyeznek.)*

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által felvetett konkrét kérdésre ön ma már többször választ kaphatott itt a Ház falai között, az elmúlt héten is több ilyen kérdés volt, akkor is mindig választ adtunk erre a kérdésre, jól láthatóan önöket ezek a válaszok nem érdeklik. Pepitában ugyanazokat a kérdéseket teszik fel napról napra, hiába kapják meg az arra adott szabatos és szakmai válaszokat.

Kásler miniszter úr és Rétvári államtitkár úr is elmondták világosan, hogy a magyar egészségügyi rendszert fel kell készíteni arra a helyzetre, amikor a jelenleginél nagyobb létszámú, koronavírus által fertőzött betegről kell gondoskodni. Minden egyes intézkedést, amely ehhez szükséges, az elmúlt időszakban a magyar egészségügyi dolgozók végrehajtottak. Ezt ön pontosan tudja, a válaszokat pontosan megismerte.

Ugyanakkor azt is szeretném önnek elmondani, hogy a magyar egészségügy rossz helyzetben való feltüntetése nem korrekt. Az elmúlt esztendőben a magyar egészségügy működésére fordított kiadások jelentős mértékben növekedtek. Szeretnék visszautalni 2010-re, ehhez képest 2020-ban 770 milliárd forinttal több jut az egészségügy működésére, és ezek a megemelt költségek, illetve megemelt pénzügyi lehe-

tőségek különösen fontosak az olyan nehéz helyzetekben, mint a jelenlegi. Most látjuk igazán a jelentőségét annak, hogy az elmúlt esztendőkből 91 vidéki kórház és 54 rendelőintézetet tudtunk felújítani, és az orvosok átlagbére is tíz esztendő alatt a duplájára nőtt, mint ahogyan világos menetrendje van az egészségügyi szakdolgozók béremelésének is.

Tehát szerintem amikor a magyar egészségügyről beszélünk, főleg most, tisztelt képviselő asszony, akkor leginkább a köszönet és az elismerés hangján kell beszélünk az egészségügyi dolgozók és az egészségügyet irányítók tekintetében is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Tisztelt Miniszter Úr! Én nagyon sajnálom, hogy ön nem válaszolt a kérdésekre. Én a miniszterelnökkel akartam beszélni, de nincs itt a munkahelyén *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*, úgyhogy így öntől reméltem választ.

Ön nem válaszolt arra a kérdésre, hogy vállalják-e a felelősséget; nem válaszolt arra a kérdésre, hogy a 60 százalékot ki találta ki; és arra a kérdésre sem válaszolt, hogy a betegeket otthon ápoló családtagok kapnak-e állami segítséget vagy nem. Ez védőfelszerelést jelent, jövedelemkiegészítést jelent a kieső jövedelem miatt, és szakápolói segítséget, ugyanis az emberek nem biztos, hogy tudják az infúziót bekötni és más dolgokat otthon elintézni. *(Dr. Rétvári Bence: Azt nem is kell.)*

Tisztelt Miniszter Úr! Én nem az egészségügyi dolgozókkal beszéltem, én önnel beszéltem, és ön nem válaszolt a kérdésekre, nyilván azért, mert nem tud válaszolni. De talán felismerhette, hogy én a 2007-es Orbán Viktort idéztem akkor, amikor elmondtam azt, hogy mennyi mindenből van elege a magyaroknak.

És én azt gondolom, hogy a 2007-es Orbán Viktor 2020-ra mindent megvalósított, amivel anno az akkori kormányt kritizálta, és mindent megvalósított, amit anno el akart kerülni. Önök nagyon durván megbuktak. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban. - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Az emberek nem így gondolják!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Képviselő Asszony! Szerintem azt a kérdést könnyen eldönthetjük, hogy a magyar emberek egyetértettek-e azzal, amit 2007-ben Orbán Viktor elmondott: 2010-ben, '14-ben és '18-ban is világos döntést hoztak erről. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr választát... *(Dr. Szél Bernadett: Válaszoljon, miniszter úr!)* Képviselő asszony, ha nem veszi rossz néven, most más felszólalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mikor nyújtja be a lemondását?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Korózs Lajos: Nem!)*

(16.00)

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! Pillanat türelmüket kérem! *(Dr. Szél Bernadett, távozva az ülésteremből, kormánypárti képviselőkhöz szól. - Dr. Rétvári Bence: Az előbb azt mondta, hogy miniszterelnök úrnak itt kellene lennie, és ön már megy is?! - Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a polémiát befejezik, tájékoztatom önöket, hogy Molnár Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mi köze a meghozott döntéseknek a járvány elleni védekezéshez?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt a válaszára Orbán Balázs államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Molnár Zsolt: Elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az egész világ, az egész civilizált világ a járvánnyal küzd, és azt gondolhatnánk, hogy a magyar kormány is ezt teszi, ehhez képest azt kell látnunk, hogy folytatódik az a példátlan politikai és gazdasági hatalomkoncentráció, amit már korábban elkezdett ez a kormány. Az éremnek mindig két oldala van.

Nézzük elsőként, hogy mit tettek, és bár ne tettek volna, a NER képviselői! Mert kérdezem én: mi köze a Budapest-Belgrád vasútvonal titkosításának a járványhelyzethez? Vagy mi köze Mészáros Lőrinc cége állami megvásárlásának a járványhelyzethez? Vagy mi köze a színházak felügyelőbizottságában biztosított kormányzati többségnek a járványhelyzethez? Vagy mi köze Göd különleges gazdasági övezetté nyilvánításának a járványhelyzethez, különösen úgy, hogy a közigazgatási határon kívülre teszik ennek megvalósítását? Vagy a vidéki egyetemek alapítványi kezelésbe helyezésének mi köze a járványhelyzethez? Vagy itt Budapesten mi köze a járványhelyzethez a Városliget egyébként vérlázító, az önkormányzati döntést fölülíró és a változtatási tilalmat semmibe vevő döntésének? Sorolhatnám ezeket a kérdéseket, egyelőre a teljesség igénye nélkül.

De nézzük, hogy miket kellett volna viszont meg-hozni ezzel szemben, hiszen az éremnek mindig van egy másik oldala. Miért nincsenek tömeges lakossági tesztek? Miért nem segítenek az egészségügyi dolgozóknak érdemben? Miért nem segítenek azoknak az ágazatoknak, amelyeket magára hagyott a kormány, és amelyeknek tulajdonképpen betiltotta a működését? Miért nem dolgozzák ki a rövidített munkaidő magyarországi működtetésének lehetőségeit? (Dr. Rétvári Bence: *Kidolgoztuk.*) Folytathatnám, miért, miért, miért.

Kérem szépen, fejezzék be ezt a joggyakorlást, térjenek vissza a járvánnyal szembeni küzdelemhez! Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön is említette, hogy minden éremnek két oldala van. Ez valóban így van, ön kétszeresen és két oldalról is el van tévedve, egyrészt a járványhelyzet kezelésével kapcsolatban. Annak is van egy egészségügyi meg egy gazdasági vetülete. Az egészségügyi vetület tekintetében nem velem vitatkozik, sőt még nem is a miniszterelnökkel, nem is a kormánypárti politikusokkal, hanem a szakemberekkel és a statisztikákkal. Ezt lehet tenni egy darabig, de okos ember egy idő után ezt nem csinálja tovább, mert sok értelme nincsen.

Nézzé meg a statisztikákat, hallgassa meg a szakembereket, a magyar szakembereket, a nemzetközi szakembereket, hogy ők mit mondanak arról, hogy a magyar kormány hogyan, sikeresen vagy nem sikeresen tudta kezelni a járvány egészségügyi hatásait, hogyan tudta lassítani a járvány terjedési sebességét. Mindenki azt mondja, hála istennek, eddig a magyarok összefogásával viszonylag sikeresek tudtunk lenni. A további intézkedésekre pedig azért van szükség, hogy ezeket a sikereket meg tudjuk őrizni.

A gazdasági hatások kezelésével összefüggésben pedig éppen most beszélt arról miniszter úr is, és itt az államtitkár kollégák, hetek óta erről beszélünk, s ezt eddig semelyikőjük nem tudta vitatni, tehát ez is a tény kategóriájába tartozik, hogy a GDP 18-20 százalékat kitevő forrásallokációt és átcsoportosítást hajtunk végre a járvány gazdasági hatásainak kezeléséhez. Ez egyrészt a munkahelyek megőrzését, másrészt azok tekintetében, akik pedig elveszítik a munkahelyüket, az új munkahelyek megépítését és visszaépítését jelenti. Ez az érem egyik oldala.

Az érem másik oldalán ön egy csomó törvényjavaslatot felsorolt. Ezekkel a törvényjavaslatokkal szakpolitikai szempontból egyetértek, ezeket én fontos ügyeknek tartom. Oktatás, önkormányzatok, kultúrpolitika, ezek fontos ügyek, és mi az első pillanattól kezdve azt mondtuk, hogy ami a járvány, az egy másik

csatornán működik, mint a rendes parlamenti törvényalkotás menete. Ezt önök azóta nem értik, és nem tudok rájönni arra, hogy miért nem. Köszönöm szépen a szót. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Viszonzás illeti meg képviselő urat. Öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Mérleget vonni még korai, hiszen az önök miniszterelnöke, Magyarország miniszterelnöke azt mondta, hogy majd május elején tetőzik a járvány, a mérleggel várjuk meg. Az éremnek két oldala van, azonban az ön válaszában nem hangzottak el azok a szavak, hogy Budapest-Belgrád, hogy színházak, hogy Göd, csak azokra nem válaszolt, amiket föl tettem kérdésként.

És még egy nagyon fontos kérdéstről nem beszélt: miért az önkormányzatok ellen folytatják ezt a küzdelmet? A koronavírust kell legyőzni, nem a gépjárműadót elvonni az önkormányzatoktól, és legfőképpen nem folytatni a stadionépítést, úgy, hogy a bankokra kivetett különadót egyébként ki lehet játszani, taopénzekből tovább épülnek a stadionok. Ezen kéne elgondolkozni, államtitkár úr, és nem általánosságban beszélni semmitmondó módon! Köszönöm szépen. (Taps az MSZP, a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Csak arra kérem, képviselő úr, hogy ne hergelje bele magát a saját mondani-valójába. Én pont ezekről a törvényjavaslatokról beszéltem, ezek fontos törvényjavaslatok, és azért tárgyalja őket a Ház a normális menetrendben, mert nincsenek közvetlen összefüggésben a koronavírus elleni védekezéssel, de egyébként fontos törvényjavaslatok. Egyébként pedig nézze meg megint a statisztikákat! Az önkormányzatok a 2010-2020 közötti időszakban, amellett, hogy 1300 milliárd forint adósságtól szabadultak meg, a saját bevételeik kétszeresére emelkedtek, és azt kérjük, hogy ők is egy minimális résszel járuljanak hozzá a koronavírus elleni védekezéshez. Egyébként a multinacionális vállalatok, egyébként a kormányzat, egyébként a Magyar Nemzeti Bank, mindenki nagyobb arányban járul hozzá a járvány elleni védekezéshez, de azt gondoljuk, hogy itt közös teherviselésre van szükség.

Önök ezt a közös teherviselést opponálják, teljesen nyilvánvaló politikai szándékból. Szerintem ez elfogadhatatlan. Köszönöm szépen a szót. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a Demokratikus Koalíció képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a

belügyminiszter úrnak: „**Miért vérezteti ki a kormány a településeket?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt a válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Varju László, bólintva: Köszönöm.) Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány nap alatt lelepleződött a kormány, nem a vírus elleni hatékony küzdelemre kellett a felhatalmazó koronatorvény, hanem a teljes állami megszállás kiépítésére. Az Orbán-kormány megfosztotta a településeket a gépjárműadótól, amely pedig a sokasodó, a helyben sokasodó feladatok ellátásához nélkülözhetetlen. Gödön a Samsung által fizetett helyi adókra is rátették a szőrös mancsukat, kivéreztetve ezzel az első települést. Államtitkár úr, hány város következik még ezután? Önök nemcsak az egészségügyet, az oktatást, a szociális ellátás rendszerét zúzták le, hanem egy fontos demokrata vívmányt, a helyi önrendelkezést, az önkormányzatiságot is tönkreteszik. De nincs megállás semmiben sem. Magáncégeknek jelenik meg a kormány embere, einstandolnak, majd kinevezik a saját pártemberüket a cég élére, hétpróbás fideszes pártnyikokat küldenek oda a régi viták lezárására, amivel egyidejűleg az illetékes miniszter azt mondja, hogy a Költségvetési bizottságot erről semmilyen módon nem kell tájékoztatni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kell mondjam, hogy az Orbán-kormány maga a vírus, ami megfertőzte az egész országot. (Nacsa Lőrinc: Szégyellj magad!) A pártállami rendszerük az életet mentő segítyezéstől pedig elzárkózik, embereket nem mentenek meg, így maradnak az önkormányzatok, akik egyébként élni akarnak, tőlük pedig forrásokat vonnak el.

Tisztelt Államtitkár Úr! Október 13-án az emberek arra szavaztak, millióit, hogy egyébként egy normális megoldással szembesüljenek, és eljárhasanak ennek érdekében, a Fidesz uralma alól szabadulni akarnak. Magyarok millióit büntetik most önök akkor, amikor ezt elvonják. Kérdezem a miniszter urat: meddig folytatják a települések kivéreztetését, és milyen újabb megszorító intézkedést akarnak az önkormányzatok nyakába varrni? Köszönöm. (Taps a DK soraiban.)

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Értem én az ön ingerültségét, hiszen egyfajta lelkiismeret-furdalás tör elő önökből mindig, amikor az önkormányzatokról van szó, hiszen mindaz, amit az önkormányzatok

2002 és 2010 között elszenvedtek, az valóban 2010-re az önkormányzatok kivéreztetéséhez, az önkormányzati működés ellehetetlenítéséhez és a települési feladatok ellátásának lehetetlenségéhez vezetett.

Őn is emlékszik rá, 2008-ban, amikor az Állami Számvevőszék megállapította, hogy 2004 és 2008 között az önkormányzatoktól mintegy 1900 milliárd forintnyi forrást vont el az akkori kormányzat, és mindezt az önkormányzatok kénytelenek voltak hiteltől, illetve vagyonfeléléstől pótolni. Ezeket a mulasztásokat 2010-et követően rendeztük. Az önkormányzatok működésének szabadságához biztosítottuk azt, hogy a hiteleiktől megszabaduljanak, a hiteleket a központi költségvetés átvállalta, illetve az új feladatmegosztás biztosította azt, hogy az önkormányzatok az állami forrásból a kötelezően vállalt feladatokat a feladatfinanszírozás rendszerén belül képesek legyenek teljesíteni.

Emellett egyébként, ahogy itt ma már elhangzott, a gazdasági teljesítmény növekedésével, a vállalkozások gazdaságosságának növekedésével az önkormányzatok, a magas adóerő-képességű önkormányzatok egyre nagyobb bevételekhez juthattak, juthatnak, hiszen az iparüzési adó rendkívüli mértékben növekszik. Ez lehetővé teszi azt, hogy az önkormányzatok is részt vállaljanak ebben a nehéz időszakban a járvány elleni védekezésben. Ez lehetővé teszi azt, hogy az önkormányzatok is, amelyek ilyen magas adóerő-képességgel rendelkeznek, a közös teherviselésben részt vegyenek. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, azt kell mondjam, a magyarok sorsa most az, hogy szembesüljenek a félelmükkel, amit önök rendre felépítenek és felkorbácsolnak. De tudja, a bátorság nem a félelem hiánya, hanem sokkal inkább egy döntés, hogy a félelemnél van fontosabb is. Legyen az például egy önkormányzati vezető, aki menteni akar embereket, de önök akadályozzák, mert elzárják az információk elől, és elveszik a forrást; legyen az egy ormánsági fakitermelő vállalkozó, aki menteni akar munkahelyeket, de önök kizárják őt a támogatásból; vagy legyen egy orvos igazgató, aki menteni akar betegeket, cserébe önök kirúgják a munkahelyéről.

Én azt javaslom minden polgártársunknak, éljük túl ezt a zavaros és fertőzött járványidőszakot, és utána pedig itthon maradván faluban, városban újraszervezzük az önkormányzatiságunkat. Ne menekülj, Magyarország! - én ezt javaslom.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót államtitkár úrnak. Államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány a vírus európai megjelenését követően az európai államok közül a leggyorsabbak közé tartozott minden olyan lépésben, amely a polgárok biztonságának a megvédéséhez szükséges. Ez ma már többször elhangzott dátumok szerint, lépések szerint is.

Egyelőre, bár nyilván nem szabad semmit sem elkiabálnunk, hiszen a járvány végét még pontosan nem tudjuk, hogy mikor lesz, de egyelőre az látszik, hogy mindazok a lépések, amelyeket a polgárokkal közösen és egyébként az önkormányzatokkal közösen is megtettünk azért, hogy a vírus terjedésének sebességét lelassítsuk, sikeresek. Tehát valóban menteni kell az embereket, mentjük az embereket, mentjük azt a lehetőséget, hogy egészségesen élje túl, élje tovább minél több ember ennek a vírusnak a támadását, és ezt követően az ország gyarapodása továbbra is folytatódhat, ugyanabban az ütemben, mint ahogy ezt 2010 után már az emberek megszokhatták, és amit el is várnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Akik mások nyomorán gazdagodnak**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

HOHN KRISZTINA (LMP): Igen, elfogadom. Köszönöm.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön bizonyára tudja, hogy vannak olyan települések, ahol óriási a szegénység, ahol mélyszegénységben élnek az emberek, gondoljunk csak az Ormánság néhány településére vagy akár Borsod megyei településekre is, ahol sok esetben akár orvos, sem rendes buszközlekedés, de legfőképpen munka sincsen, kizárólag a közmunka. Az emberek ott is élni akarnak, ezért keresik a túlélés lehetőségeit. Ha egy szegregátumban vagy zsákfaluban nem érhetőek el a szükséges szolgáltatások, akkor illegális megélhetési formák törnek utat maguknak. Ezekben a területeken virágzik a feketemunka, a feketegazdaság, a drága, háromszoros áron történő fuvarozás, a magasabb áron való boltocskázás és az embereket megnyomorító uzsora, de a kényszer nagy úr. Nagyon sok olyan jelenség van, főleg most felerősödött a munkahelyek elvesztése okán akár, hogy ezek az emberek kénytelenek uzsorásokhoz fordulni. Nagyon nehéz ott betartani a higiéniai szabályokat is, ahol legtöbb esetben víz sincs, fürdőszoba

sincs, tehát, ha a járvány vagy a vírus bejut ezekre a helyekre, akkor itt bizony komoly áldozatokkal kell számolni.

Az a kérdésem, hogy hogyan próbálja meg a kormány megfékezni az uzsorásokat, hova tudnak fordulni a helyi, általában ezeken a helyeken eléggé elszegényedett önkormányzatok, hogy ezeken az embereken segíteni tudjanak, és hogy tudnak ezek az emberek akár még egészséges ivóvízhez is hozzájutni. Ez a kérdésem. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót államtitkár úrnak, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A képviselő asszony által felvetett problémahalmaz valóban egy súlyos problémahalmaz, de azért nézzünk magunkba, ez nem a koronavírus-járvány okozta problémahalmaz, évtizedek óta cipeli magával Magyarország. Gyakorlatilag a rendszerváltás előtti időszakból fennmaradt nagyon nehéz sorsú településcsopotról beszélhetünk. Ezeknek a településeknek, illetve ezeknek a térségeknek a felzárkóztatása valóban az elmúlt harminc évben a vártnál lassabban haladt. Nagyon sokat tettünk azért azonban, hogy ezek az akadályok vagy ezek a nehézségek elmúljanak.

A feketemunkában való alkalmazás, általában a feketemunka ellen a kormány az elmúlt időszakban nagyon sokat tett. A NAV fellépése, illetve a munkaadók támogatása, valamint az a közmunkarendszer, amelyet kialakítottunk, lehetővé teszi azt, hogy azok az emberek, akik átmenetileg kiszorulnak az elsődleges munkaerőpiacról, segítséghez juthassanak a településeken keresztül.

Az uzsora egy valóban nagyon súlyos és elfogadhatatlan rendszere, amikor a szegénytelepeken az ott maguknak valamilyen formában a vezérszerepet kiharcoló emberek sanyargatják a többieket. A rendőrség rendszeresen fellép ezek ellen, folyamatosan történnek az uzsorásokkal szembeni eljárások és ezeknek a feltárása, ugyanakkor valóban ez egy ismétlődő bűncselekmény, ahol az együttműködést a sértettektől is szükséges elvárunk.

A munkahelyek elvesztéséről beszélt a képviselő asszony. Azért itt jelezném, hogy a koronavírus okozta járványban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* nem elsősorban ezeken a helyeken szűntek meg a munkahelyek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválasz illeti meg a képviselő asszonyt. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen. Természetesen tudom, hogy nem a koronavírus

okozta ezeknek a településeknek az elszegényedését, hiszen ez már évtizedek óta tart, hanem arról van szó, hogy itt, ezeken a helyeken a közmunka ad egy bizonyos jövedelmet, de legtöbbször már olyan eladósodásban vannak ezek az emberek az uzsorásoknak, hogy szinte semmit nem tudnak ebből felvenni. Hogy nincs áram, anélkül még lehet, hogy meg lehet lenni, amikor a higiéniára sokkal nagyobb gondot kell fordítani ebben a helyzetben, de ahol víz sincs, ott ez egyre nehezebben megoldható.

Ezért kérdeztem azt, hogy az önkormányzatoknak - az elszegényedett önkormányzatokra gondolok, nem azokra, akiknek nagy adóbevételeik vannak - lesz-e lehetősége valamilyen pluszalapba pályázni vagy igényt benyújtani, hogy tudjanak segíteni ezeknek az embereknek. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A társadalmi felzárkóztatás elősegítésére, ezeknek a nehéz sorban lévő térségeknek a felzárkóztatására több program indult már, és ezek kevéssé voltak sikeresek.

(16.20)

Azonban az elmúlt időszakban, gyakorlatilag a tavalyi év végén a Belügyminisztérium irányításával egy új program alakult ki, melynek során több lépésben mintegy 300 településen kívánunk mintaprogramokat indítani, illetve olyan helyi gazdaságfejlesztést indítani - és itt mikro-, kis-, de inkább mikrovállalkozások fejlesztésére kell gondolni -, amely helyben munkahelyteremtést segít, és ebben a programban egyébként a településeken mind a lakhatásra, mind a közművesítésre, nyilván a lakóközösségek együttműködésével, de központi forrásból kívánunk támogatást nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi folyik itt?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Mellár Tamás: Igen, elfogadom.)* Képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Államtitkár Úr! Az elmúlt 19 esztendőben nem volt még rá példa, hogy ilyen kevesen jelentkeztek volna a felsőoktatásba, mint 2020-ban. A felvételizők száma 91 ezer volt

mindösszesen. A kisebb egyetemeken és főiskolákon jelentős, 40-50 százalékos visszaesés volt tapasztalható, még a nagyobb egyetemeken is 20-30 százalékkal csökkent a jelentkezők száma.

A kevés jelentkező miatt várhatóan még kevesebb lesz majd a diák az egyetemeken, és ez nyilván súlyos problémákat fog okozni a finanszírozás szempontjából, hiszen az egyetemek aszerint kapják a pénzüket, hogy hány diákot képeznek ki. A hallgatószám csökkenése tehát eléggé egyértelműen mutatja azt, hogy igen válságos helyzetbe kerültek az egyetemek.

Ráadásul erre a dologra még rájön az is, hogy az egyetemek egy részének privatizációval kell szembenéznie, hiszen a miniszterelnök-helyettes beadott egy olyan törvényjavaslatot, amelynek értelmében hat egyetem privatizálása meg fog történni. Magyarul, ez azt jelenti, ahogy a Corvinus példáján lehetett látni, hogy garantáltan olyan vezetői lesznek, akik semmit sem értenek a felsőoktatási intézmények irányításához, viszont cserébe megbízható NER-társak, tehát jó elvtársak lesznek.

Ezért aztán azt kérdezem államtitkár úrtól - és lehet, hogy a másik államtitkár úrtól kell kérdezni, de azt gondolom, meg fognak tudni egyezni majd egymással -, hogy a kevés jelentkező és a felvett diákok miatt a forrásoktól eleső egyetemek és főiskolák számára milyen megoldást javasol. Illetve a másik, elnézve ezeket a kapkodásokat: van-e valamilyen koncepciója egyáltalán az adott tárcának az egyetemi rendszer átalakítására, vagy pedig a koronavírus-járványra bízzák, hogy majd megoldja a szép lassú kivéreztetést? Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kedves Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Készséggel válaszolok a kérdésére, de egy jó ideje, talán fél éve vagy egy éve a felsőoktatás kérdése az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz tartozik, de nagy örömmel foglalkoztam ezzel az EMMI kötelékain belül. Amíg az EMMI-nél volt a felsőoktatás éves költségvetése, emlékeim szerint egy 45 százalékos körüli emelkedés volt abban a költségvetési tételben, amelyet felsőoktatásra fordítunk, és a felsőoktatási dolgozók tekintetében is először egy 27 százalékos, majd azt követő további béremelés is volt, pontosan azért, hogy itt is emelkedhessenek a bérek.

Nyilván nekünk a legfontosabb, hogy olyan végzettségű emberek hagyják el a felsőoktatást diplomával a kezükben, akik utána abban a munkakörben tudnak elhelyezkedni, ezért igyekeztünk a képzések közül is a mérnöki, informatikai, természettudományos képzéseket ösztönözni - ön ezt szerintem nagyon jól tudja -, erre külön programokat indítottunk, arra

használtuk föl az európai uniós forrásokat, hogy erre ösztönözzük a diákokat, hogy ilyen pályát válasszanak, pontosan azért, mert jobban el tudnak helyezkedni. Azt, hogy Magyarországon jó irányba mozdult a képzések átalakítása, az is mutatja, hogy az OECD-tagállamok között Magyarországon az egyik legrövidebb az idő a diploma megkapása és a munkahely betöltése között. Tehát egyre inkább olyan végzettséget kapnak a diplomás fiatalok, amivel el is tudnak helyezkedni.

A legfontosabb mérőszám a kimeneteli mérőszám, tehát hogy mennyien végeznek az egyetemeken. Ennél a legfontosabb az, hogy tényleg rövid legyen az elhelyezkedésig eltelt idő, mert ha nem használható végzettséget kapnak, akkor nyilván lassan tudnak elhelyezkedni. Az, hogy az OECD visszaigazolja, hogy az egyik legrövidebb az idő a diploma kiadása és az elhelyezkedés között, azt mutatja, hogy az egyik legjobban célzottak a képzéseink és azoknak a szerkezete.

Az alapítványi forma a Corvinus Egyetemen már láthatóan bevált, működött, bízunk benne, hogy a többi egyetem számára is ez nagyobb rugalmasságot jelent. Ma már fölmerült más, a kulturális szféra kapcsán, hogy mi jobb, a közigazgatási kategóriákba sorolás vagy az egyetemeknek, kulturális intézményeknek a nagyobb szabadság megadása a többletforrás mellett. Mi az utóbbit választottuk, mindig többletforrást adunk, és mellette adunk többlet szervezési szabadságot is. Illetőleg a helyi képzési központok, közösségi főiskolák révén, közösségi képzőközpontok révén sokkal inkább helybe tudtuk vinni a képzéseket, és nem szívták el a nagyvárosok és Budapest a diplomát szerezni akaró fiatalokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ugyanazt a gyakorlatot folytatja, amit korábban is, hogy saját magának föltesz kérdéseket, és aztán arra próbál meg választ adni. Most is ez történt, de azért szeretnék egy dologba belekapaszkodni. Ön azt mondta, hogy nem a felvételi számokat kell nézni, hanem a kimeneti számokat. Nos, ha ezt nézzük, akkor ebben is azt lehet látni, hogy Magyarországon az elmúlt években a lakosságon belül a diplomások arányszáma csökken, és alacsonyabb egyébként, mint az európai uniós átlag.

Aztán, hogy én is belekontárkodjak valaki másnak a dolgába: itt az előzőekben ön az egyik válaszában - azt hiszem, a jobbikos képviselőtársamnak adott egyik válaszában - azt mondta, hogy mivel Magyarországon a vírusos fertőzések növekedési rátája 10 százalék alatti, ezért már nem exponenciális növekedésről beszélünk. Nos, szeretném azt mondani, hogy akárhány százalékos, akár mennyire alacsony

százalékos is a növekedés, az attól még exponenciális. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt évek szinte mindegyikében növekedett a diplomások aránya, a diplomások száma mind az össz-társadalmon belül, mind a fiatalok körében. Lehet, hogy volt egy olyan esztendő, amikor lényegileg stagnált, és lehet, hogy az pár tized százalékos csökkenést jelent, de összességében mindig növekedett, és így az Európai Unió által 2020-ra kitűzött célt, amelyet Magyarország is vállalt, hogy mit fogunk elérni a diplomások arányát tekintve, mi évekkel korábban elértük, tehát már 2017-18 környékén elértük azt az arányt, azt a számot, amit 2020-ra kellett volna elérnünk, és most is tartjuk magunkat ennél a szintnél, tisztelt képviselő úr. Tehát azt hiszem, hogy ebben is elismerés illeti a magyar felsőoktatásban dolgozókat.

Az is fontos, hogy a legnépszerűbbek a jelentkezések között a gazdaságtudományi, a bölcsészettudományi és a műszaki szakok voltak. Ha azt nézzük, hogy a magyar gazdaságba ismételt erőket kell vinni a válság után, akkor ezek jó hírek, illetőleg, ha utánpótlásra van szükség a magyar oktatásban, akkor szintén jó hírek. De Magyarországon kifejezetten népszerű az orvostudományi képzés, és nagyon sok külföldi diák jön ide. A külföldi diákok száma is évről évre növekedett. Ha nem lenne versenyképes a magyar felsőoktatás, miért nőne a külföldről jelentkezők száma évről évre folyamatosan és izmosan? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: „**Mit lehet tudni a kormány új beruházásvédelmi programjáról?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Nem könnyű visszaemlékezni arra, hogy mikor volt az utolsó olyan év, amikor a Magyarországra érkező beruházások volumene ne döntötte volna meg a megelőző évi rekordot. Nem csak a mennyiségről van szó; ezek a befektetések évről évre magasabb hozzáadott értéket, magasabb technológiai színvonalat, több kutatás-fejlesztési értéket hoznak létre. Ezt mi sem mutatja jobban, mint hogy az újonnan létrehozott munkahelyeken az átlagfizetés 450 ezer forint körül.

Hazánk vonzerejét jól mutatja, hogy a jelenlegi, talán legnehezebb helyzetben éppen a múlt héten döntött úgy a JYSK dán lakberendezési áruházlánc,

hogy 65 milliárd forintos befektetéssel nálunk építi fel regionális áruelosztó központját.

(16.30)

A keleti nyitás sikerét jelzi, hogy miközben a Nyugatról beáramló tőke mennyisége nem csökken, a beruházások jelentős része ma már Keletről érkezik. A tavalyi év első féléve volt az első olyan időszak 2010 óta, amikor a legtöbb befektetést nem nyugati vállalatok hajtották végre Magyarországon, hanem keletiek, méghez a koreaiak. Ezt mutatja a Samsung gödi óriásberuházása, aminek eddigi értéke másfél milliárd euró, és ami a legfontosabb, több ezer új munkahelyet jelent a felfutóban lévő elektromosautó-gyártásban. A múlt szerdán határozott a kormány egy új beruházás-ösztönzési rendszer elindításáról, amelynek célja ezeknek a befektetéseknek a megvédése, és újabbak ösztönzése.

Tisztelt Miniszter Úr! Mikor indul el ez a program, és mik ennek a legfontosabb elemei? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr!

ELNÖK: Egy másodperc türelmet kérünk! Ismételten jön a műszaki segítség. *(Nacsá Lőrinc: Tessék ott hagyni! - Szijjártó Péter: A műszaki kollégákat majd megkérdezzük, miért olyan bonyolult működtetni egy ilyet. - A Terembiztos Szolgálat munkatársa hordozható mikrofont helyez a miniszter elé.)*

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Való igaz, hogy az elmúlt öt esztendőben a Magyarországra irányuló beruházások mértéke minden esztendőben megdöntötte az addig éppen aktuális nemzetgazdasági rekordot, és igaz az is, hogy a tavalyi esztendőben immáron a Magyarországra érkező beruházási volumen több mint fele nemcsak hogy Keletről, de konkrétan a Koreai Köztársaságból érkezett Magyarországra, és a Magyarországon nemzetközi vállalatok által újonnan létrehozott munkahelyek egyharmadát is koreai vállalatok hozták létre.

Az ezen beruházások Magyarországra érkezésében segítséget jelentő készpénztámogatási rendszerünket fenntartjuk, mellé azonban egy újabb rendszert építünk, tekintettel arra, hogy az Európai Unió 200 ezer euróról 800 ezer euróra emelte a mindenfajta különleges vizsgálat nélkül adható úgynevezett de minimis támogatás lehetőségét.

Ezért a mai napon meghirdettük azt a beruházás-ösztönzési pályázatot, amelynek keretében a Magyarországon beruházó vállalatok, maximum 800 ezer euró értékig - alapvetően progresszív mértékben növekedve - a beruházási összeg maximum felét megkaphatják készpénzben a költségvetésből abban az esetben, ha az átlagos statisztikai létszámukat, magyarul, a jelenleg meglévő munkahelyeik számát megtartják. 150-300 ezer euró közötti beruházás esetében a beruházási volumen 30 százalékát, 300-500 ezer euró közötti beruházás esetében a beruházási volumen 40 százalékát, 500 ezer euró fölött pedig a beruházási volumen felét tudjuk odaadni készpénztámogatás formájában.

Tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy az európai uniós notifikációja megtörtént ennek az új beruházás-ösztönzési rendszernek, így a mai naptól várjuk a vállalatok jelentkezését és a pályázatait erre az új támogatási formára. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A gazdaság újraindításához, munkahelyek teremtéséhez bizony források kellene, és nagyon jó, hogy a hazai források mellé külföldi befektetési források is járulnak. Azt meg külön nagyra értékelem, hogy az új EU-szabályozáshoz a kormánynak ez a döntése nagyon gyorsan és rugalmasan alkalmazkodott, nagyon jól kihasználta ezt a lehetőséget.

Még egy dolgot én külön aláhúznék a jelenlegi helyzetben, hogy mind a védekezéshez szükséges eszközök, mind a gazdaság újraindításához szükséges befektetések most már egy jelentős része éppen Keletről jön. A keleti nyitás hosszú távú stratégiája, bár az ellenzék ezt folyamatosan kritizálta, bevált. Az idő a Külügyminisztériumot, önt, miniszter úr és a kormányt igazolta. Köszönet érte. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt tájékoztatni arról is, hogy azt az utasítást adtam a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökségünknek, hogy egy-egy támogatási kérelem beérkezését követően legkésőbb három héten belül el kell jutni a támogatási szerződés aláírásáig, amit követően 30 napja lesz a támogatási szerződést aláíró vállalatnak arra, hogy a megállapodás hatályba lépéséhez szükséges dokumentumokat számunkra bemutassák. Így gyakorlatilag mostantól kezdve négy, maximum öt héten belül az első támogatási összegek kiutalását végre kell hajtánunk.

Egyúttal tisztelettel tájékoztatom önt arról is, hogy a 800 ezer euró fölötti beruházástámogatási összeg nyújtását lehetővé tevő, még eggyel nagyobb beruházásösztönési rendszerünk európai uniós notifikációját ezen a héten megkezdjük, annak érdekében, hogy 800 ezer euró fölé mehessünk az európai uniós vizsgálatok nélkül adható támogatások tekintetében. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Balczó Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „**Mennyi is valójában az a bizonyos 70 százalék?**” címmel. Miniszter úr, távolléte miatt, válaszára Schanda Tamás János államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az ismeretségi körömben két gépjárművezetés-oktató is van, a járvány következtében gyakorlatilag megszűnt a munkájuk. Közülük az egyik az „Orbán-kormánytól” eddigi keresetének 75 százalékát megkapta, a másik nullát kap az „Orbán-kormánytól”. Hogyan lehetséges két magyar ember között ilyen diszkrimináció? Nos: az egyik Maros megyei, a másik Pest megyei, az egyik „Orbán” Ludovic Orban, a másik pedig Orbán Viktor.

Természetesen a kormány is előhozakodott egy 70 százalékos számmal, ami a nemzetközi összehasonlításban azt jelenti, hogy a bér 70 százalékának át-vállalása. Ezt Palkovics miniszter úrral két menetben kellett megértetni, hogy nem erről van szó, hanem a részmunkaidőben foglalkoztatottak esetében a kieső munkaidőre tartozó bér 70 százaléka, magyarul, ha valaki négyórás részmunkaidőben dolgozik, akkor ez azt jelenti, hogy ez valójában 35 százalék. De van még egy duplacsavar: ezt csak olyanok kapják meg, akik bevétele 15-50 százalékkal esett vissza. Akinek ennél többel, de meg akarják tartani a munkaerőt, de még nagyobb áldozatot vállalnak, annak ez nem jár. Én úgy tekintek erre, mint egy - sporthasonlattal élve - bírói műhibára. Tehát szerintem ezt újra kell játszani, ehhez nem kell ellenzéki fellépés, hogy ezen módosítsanak.

Egyébként hogy állunk a forrásokkal? Az EU hónapokkal előre kifizette az előleget, Magyarországnak 215 milliárd forint. Az ön minisztériuma, tisztelt államtitkár úr, azt mondta, hogy nekünk erre nincs szükségünk, nem jelent segítséget, ez csak azoknak segítség, akiknek nehéz a költségvetési helyzete. Mint például Romániának, aki ezt meg tudta oldani, és nem hagyta cserben az ilyen helyzetbe került embereket? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! „Bezzeg Románia!” - ez a Jobbiktól egy újszerű jelenség és egy újszerű megfogalmazás. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arról tájékoztassam, hogy a kormány már a kezdetektől komolyan vette a külföldről jött vírus jelentette veszélyt, ezért az európai országok közül az elsők között tette meg az eredményes védekezéshez szükséges lépéseket, és ahogy ma már erről többször volt szó, hazánk történetében egyedülálló, rekordnagyságú gazdaságvédelmi akciótervről döntöttünk.

Engedje meg, hogy öt intézkedést különösen kiemeljek: a munkahelyek megtartását szolgáló bértámogatást, az ezt támogató adócsökkentést, a kedvezményes hitelt a vállalkozásoknak, a hiteltörlesztések felfüggesztését, és a 13. havi nyugdíj visszaépítését, de emellett még számtalan intézkedést tartalmaz a gazdaságvédelmi akcióterv.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arról is tájékoztassam, hogy a kormánynak továbbra is az az elsődleges célja, hogy megvédje a koronavírus okozta helyzet miatt elpusztuló vagy veszélyeztetett munkahelyeket.

(16.40)

Több javaslat is érkezett hozzánk ezzel kapcsolatban a kamaráktól, a szakmai szervezetektől, hogy hogyan szükséges, hogyan lenne érdemes még kiegészíteni a munkahelyvédelmi bértámogatási programot. Mi ezeket a javaslatokat most is meghallgattuk, és ezek közül számosat elfogadtunk. Ezek a ma esti Közönlönyben meg is fognak jelenni.

Ilyen például, hogy a kieső munkaidő ezentúl 15 és 75 százalék között terjedhet, a részmunkaidő napi 2 óra is lehet a támogatás igénybevétele esetén. A munkáltatóknak a továbbiakban nem szükséges a munkaszerződés módosítását egyesével leegyeztetni a munkavállalókkal és egyesével aláírni, hanem a határozat napjától automatikusan módosulnak, egyszerűsítve ezzel az adminisztrációt és csökkentve a bürokráciát.

A létszámtartási kötelezettség a kérelmet benyújtó munkavállaló munkaviszonyának fenntartására *(Az elnök a csengő megkocogtatásával kétszer jelzi az időkeret leteltét.)* vonatkozik majd, és nem a statisztikai állományi létszámra. Innen folytatom majd, képviselő úr. Köszönöm. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök, hogy az említett műhibát valamennyire korrigálták. De az önök javaslataiban még mindig a propaganda és a kommunikáció az elsődleges, mert fontos önöknek, hogy ne 35 százalékról beszéljenek, hanem 70-ről. Fontos 13. havi nyugdíjat mondani, amikor az majd talán '24-ben létrejön.

Tehát önök tovább folytatják a kommunikációvézérelt kormányzást, amire egy tanmesét mondok, ahogy ezt a múltkor Orbán államtitkár úr is tette. Így hangzik, a '90 előtti korszakból. A kommunizmus hajója hánykódik az élet tengerén. Se előre, se hátra, nem tudják kijavítani. Erre meghívják Lenin elvtársat, aki végül lemegy a gépházba, visszajön sugárzó arccal: Elvtársak, megvan a hiba! Minden gőz a hajókürtbe ment!

Nos, jelenleg Magyarország Orbán Viktor által irányított hajója hánykódik az élet tengerén, sőt egy jéghegy sodródik felé. Azt sem tudjuk, hogy mekkora, úgyhogy ideje lenne a gőzt a hajókürt helyett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egyre inkább a hajócsavar meghajtására fordítani.

Kellene egy ilyen változás. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Gőzhajókürt, csavar és Lenin tekintetében, tisztelt képviselő úr, nem vagyok illetékes. Engedje meg, hogy ha általában azt szokták itt mögöttem kiabálni, hogy szakmai választ szeretnének, akkor onnan folytassam, ahol az előző körben abbahagytam. Ezek a pontosítások és javítások a szakmai szervezetekkel, a kamarákkal történő egyeztetést követően lépnek majd életbe, hiszen nekünk mindig is az volt a politikánk, hogy a szakmai szervezetekkel, a kamarákkal szükséges együttműködni és közösen dolgozni.

Engedje meg, hogy a módosításokról mondjak még néhány mondatot. A bértámogatás ezek után a munkaidőkeretben foglalkoztatottakra is kiterjed, így a munkaidőkeretben foglalkoztatott dolgozók esetén is igénybe vehető lesz. Ezentúl nem szükséges a gazdasági körülményeket, a gazdasági nehézségek veszélyhelyzettel való szoros összefüggését bizonyítani. Ezzel is segíteni szeretnénk, hogy mindenkihez eljusson a bértámogatás, akinek szüksége van rá.

A megjelenő rendelet egyértelműsíteni fogja, hogy a távmunka és az otthoni munkavégzés esetében is igényelhető *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a támogatás, emellett pedig még több apró módosítás van. Kérem, hogy figyelmesen olvassák el a rendeletet.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: „**Mi a helyzet a határainkon?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hetek a koronavírus-járvány elleni védekezés jegyében teltek. Az életünk teljes mértékben átalakult. A járványügyi védekezés sok tevékenységünket, így például az utazásokat és a határon történő átlépést is jelentősen érintette.

Azt látjuk, hogy a légi személyszállítás szinte az egész világon leállt. Légitársaságok sorra mondják le a járataikat, a repterek minimálüzeműben üzemelnek. A légi teherfuvarozás működik, és az egészségügyi eszközök beszerzésében, szállításában kiemelt szerepet is tölt be. A közúti árufuvarozás még így is kiemelt jelentőségűvé válik, hiszen rugalmasan tud reagálni az esetlegesen megváltozott igényekre. Az élet alapvető szükségleteit ugyanis biztosítani kell, így feltétlenül fontos, hogy az áruszállítás a fokozott biztonsági intézkedések teljes mértékű betartásával továbbra is működjön.

A járványhelyzet idején csak zavartalan áruforgalommal oldható meg a lakosság ellátása, ezért minden államnak gyors és akadálymentes áthaladást kell biztosítani a határain. A fentiek mellett nem szabad elfeledkeznünk az Európai Unió egyik legfontosabb alapértékéről sem, a személyek szabad áramlásáról. Természetesen a jelenlegi járványhelyzet idején fontos és észszerű korlátozásokat fenntartani a határázár tekintetében, azonban az ingázók számára biztosítani kell határaink átjárhatóságát. Ezzel nemcsak a munkanélküliség további növekedése csökkenthető, de a cégek stabil működését is biztosítani lehet.

Tisztelt Miniszter Úr! A magyar kormánynak mindenkor szem előtt kell tartania mind a magyar emberek biztonságát, mind a magyar gazdaság talpon maradását, fejlődését. Határainkon ezért olyan intézkedéseket kell foganatosítani, amelyek mindkét szempontot szem előtt tartják.

Fentiek alapján kérdezem a miniszter urat: mi a helyzet a határainkon? Hogyan biztosítja a kormány a közúti teherfuvarozás biztonságos működését, és biztosítható-e és ha igen, hány helyen a munkavállalók ingázása a szomszédos országokba? Várom megtisztelő válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Mivel a világjárvánnyal szembeni védekezésnek az első számú frontjában az a célunk

van, hogy a magyar emberek életét és egészségét megvédjük, ezért kellett korlátozó intézkedéseket bevezetnünk a határainkon. Ugyanakkor világossá kell tennem azt, hogy nekünk az az érdekünk, hogy a határ menti közösségek közötti kapcsolattartás folyamatos legyen. Ezért a hét szomszédos országból öttel meg tudtuk kötni azt a megállapodást, amely az ingázók határon történő átkelését segíti.

Szlovénia vonatkozásában a korábban nyitva álló három határátkelőhely mellé még kettőt megnyitottunk. A kétvölgyi átkelővel kapcsolatban egyelőre a rendőrfőnökeink egyeztetnek, hogy érdemes-e ismételtelen újrainyitni az alacsony kihasználtság miatt.

Ausztria vonatkozásában azt a jó hírt tudom mondani önnek, hogy ezen a héten szerdától egy újabb átkelő nyílik; Magyarországon Fertőrákos-Sopronpuszta, osztrák oldalon pedig Szentmargitbánya a két település. Ennek azért van önmagán túlmutató jelentősége, mert ez a páneurópai piknik helyszínén lévő átkelő. A szlovák határszakaszon jelenleg tíz átkelőnk van nyitva. A Komárom és Révkomárom közötti átkelőhely újrainyitásával elértük azt, hogy a két város közötti új híd építésének munkálatai ne álljanak le.

Romániával közös határszakaszunkon sikerült megállapodni abban, hogy a tíz nyitva levő átkelőhelyből kilenc esetében lehetővé tesszük az ingázást, a csanádpalotai autópálya-átkelőnél csak nemzetközi teherforgalom lebonyolítása lehetséges.

Horvátországgal közös határszakaszunkon hét átkelőhely van, mind a hét átkelőhelyen lehet ingázni.

A szerbekkel és az ukránokkal még nem sikerült megállapodnunk, tekintettel arra, hogy mindkét országban rendkívül szigorú korlátozó intézkedéseket léptettek életbe. Ezekkel ellentétes volna a bármifajta ingázás lehetővé tétele a határainkon, a szerbekkel azonban folyamatosan egyeztetünk a pénzügyminiszterrel. A héten is fogok többször ez ügyben konzultálni. Remélem, hogy mivel hoztak némi könnyítő intézkedéseket, talán ebben a tekintetben is lehet előrelépés. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

NACSA LÓRINC (KDNP): Köszönöm szépen, miniszter úr, a választ. És köszönöm szépen a segítséget ebben, hiszen a frakciószövetségünkben is több egyéni választókerületi elnök képviselő is jelezte ennek szükségességét, és köszönjük itt a gyors egyeztetéseket és döntéshozatalokat mindkét fél részéről.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szabó Sándor váltja fel.)

Mi azt gondoljuk, hogy nagyon fontos, hogy a határok alapvetően zárva maradjanak, hiszen látjuk, hogy a vírust is külföldről hurcolták be, látjuk azt,

hogy a határok megnyitása veszélyezteti a vírus folyamatos fellendülését és exponenciális növekedését. Mégis azt gondoljuk, hogy gazdasági érdek az, hogy az ingázás megvalósuljon ezeken a már megnyitott határátkelőhelyeken, illetve ha sikerül egyezsége jutni a szerb féllel, akkor a további határátkelőhelyeken is megnyíljon az ingázás lehetősége.

Természetesen a magyar emberek érdeke az is, hogy az áruforgalom előtt is szabad legyen a határátkelés, hiszen az élelmiszer-ellátás biztonsága az áruk szabad áramlása szempontjából fontos, és azt gondolom, miniszter úr is beszámolt a múlt héten, hogy az európai uniós külügyminiszterek is egyetértenek abban, hogy biztosítani kell az áruk szabad áramlását ebben a nehéz helyzetben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszontválasz illeti meg a miniszter urat. Ön a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen a nemzetközi áruforgalom zavartalan fenntartása Magyarország alapvető érdeke az ellátásbiztonság szempontjából. Csak a szomszédos országokkal a tavalyi esztendőben 43 milliárd eurónyi kereskedelmi forgalmat bonyolítottunk le. Ez világosan mutatja, hogy mi itt a szomszédos országokkal meglehetősen komoly egymásrataltságra élünk. Tehát amennyiben a nemzetközi áruforgalom folyamatosságát nem tudnánk garantálni, úgy a magyar lakosság ellátásbiztonságát is veszélybe sodornánk.

(16.50)

Ami az ingázást illeti, nekünk az a célunk, hogy a határ menti közösségek egymással minél szorosabb kapcsolatban legyenek. Ennek egyik jelensége éppen az, hogy sok-sok embernek a határ túloldalán van a munkahelye vagy éppen a földterülete, és ha nem tudnak munkába járni, vagy nem tudnak elmenni megművelni a földterületüket, az nyilvánvalóan alapvető problémákat okozna a mindennapi életükben.

Ezért is azt tudom önnek ígérni, hogy mind Szerbia, mind Ukrajna esetében azon leszünk, hogy az ingázást ezeken a határszakaszainkon is lehetővé tegyük. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Várható-e a gyógyászati segédeszközök e-recept útján történő beszerzése?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

(Dr. Gurmai Zita jelzésére:) Igen. Ön a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Igen, elfogadom, és szeretném megköszönni a külügyminiszter úrnak azt, hogy rendszeresen rendelkezésre áll, minden héten. Ha lehetne egy kívánságom, akkor az egészségügyi minisztertől is ezt kérném.

Nos, államtitkár úr, mintegy 8 ezer cukorbeteg van ma Magyarországon, és összesen egymillió ember kényszerül a gyógyászati segédeszközök használatára. Ma az ő nevükben kérdezek.

Örömmel látom, hogy a kormány megfogadta az MSZP javaslatát, és egyszerűsítette az e-receptek kiváltását, de sajnos csak félmunkát végeztek: a gyógyászati segédeszközöket továbbra sem lehetséges az e-recepteken keresztül felírni. Ez két okból is jelent problémát: egyrészt ezek jelentős része szó szerint nélkülözhetetlen a betegek számára, így például a cukorbetegek számára készített tesztsík, a tű vagy például a felnőtteknek szükséges pelenka; másrészt a recept átadása fizikai kontaktust igényel a beteg és az orvos, illetve a gyógyszerész között, ami rendkívül megnöveli a vírus terjedésének kockázatát. Tovább növeli a veszélyt, hogy a probléma olyanokat is érint, akik számára az alapbetegség miatt a koronavírus-fertőzés végzetes lehet.

A kormány tavalyi ígérete szerint az elektronikus egészségügyi szolgáltatási rendszerben 2020 második felében bevezetik a gyógyászati segédeszközök elektronikus felírását, az erről szóló tájékoztatás külön ki is tér arra, hogy a gyógyászati segédeszközök és a gyógyszerek felírása nagymértékben megegyezik.

Ezért szeretném kérdezni, hogy mikorra terveznek jogszabályváltozást annak érdekében, hogy a gyógyászati segédeszközök elektronikus felírása és kiváltása minél előbb megoldható legyen. Hogyan áll a gyógyászati segédeszközök elektronikus kiváltását biztosító rendszer kiépítése? Mikorra válik ez az eGYSE rendszer alkalmassá a segédeszközök elektronikus felírására és kiváltására? Illetve tervezik-e az eGYSE részleges üzembe helyezését, hogy legalább a koronavírus által veszélyeztetett személyek megkapják a szükséges eszközöket? Várom megtisztelő választ, államtitkár úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen a képviselő asszonynak a kérdését. És valóban, ezt tényleg őszintén mondom, hiszen talán ez az utolsó felszólalás a mai napon, de talán a leginkább előrébb vivő és konstruktív felvetés.

Azt most kihagynám, hogy mi kinek volt a javaslata, szerintem a helyzet megoldása fontosabb annál,

semmint hogy ezt itt taglaljuk. Valószínűleg önöket is, a kormányt is számtalan szervezet kereste meg, a cukorbeteg szervezetek vagy másoknak a szervezetei, hogy ebben a helyzetben adjunk többletsegítséget, hiszen a patikában most már - mindenki ezt tapasztalhatta, én magam is - idősebb rokonának személyi igazolvány- és tajsám bemondásával bárki kiválthatja a gyógyszerét, és valóban sok esetben, főleg a cukorbetegeknél, de másoknál is, vannak olyan gyógyászati segédeszközök, tehát nem gyógyszerek, hanem gyógyászati segédeszközök, amelyeket jó lenne így kiváltani.

Ez egy nagyon fontos cél, hosszabb távon is előnyökkel jár, ezért kezdtük el ennek az informatikai és jogi előkészítését. Van egy átmeneti megoldás: most 90 nappal tovább érvényesek a vények, tehát az orvos jóval előrébb, nagyobb adagban fel tudja írni a gyógyászati segédeszközöket, tehát ezzel lehet az orvos-beteg találkozást csökkenteni.

De valóban az a célunk, hogy mindent digitálisan is ki lehessen váltani a későbbiekben. Ez két lépcsőben fog megtörténni. Az első lépcső, amely már nagyon közel van, az, hogy azokat a gyógyászati segédeszközöket, amelyeket a patikában is lehet kapni, a patikában kiváltsák, hiszen a patikák már benne vannak ebben a rendszerben, ebben a digitális egészségügyi rendszerben, csak ezeket a gyógyászati segédeszközöket kell beemelni, és onnantól kezdve ezek ott kiválthatóak lesznek. És utána jön majd a második lépés, ami nyilván a nagyobb feladat, hiszen be kell kötni a gyógyászati segédeszköz-boltokat is ebbe a digitális egészségügyi rendszerbe, és onnantól kezdve ők is vény nélkül, felírás nélkül tudják ezeket kiadni.

Tehát az a rendszer fog működni, ami most is van, csak két lépésben lehet elérni, és mivel a legfontosabb eszközök a patikában is elérhetők, amelyeket ön említett, képviselő asszony, azok is, ezért bízunk benne, hogy már tényleg nagyon-nagyon rövid időre van tőlünk, hogy ezeket a cukorbetegségekhez szükséges különböző tesztelő elemeket és gyógyászati eszközöket azokban a patikában ki tudják váltani, amely patikák ezeket forgalmazzák.

Nagyon köszönöm a kérdését, és bízunk benne, hogy hamarosan eredményekről tudunk önnek is beszámolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most fontos az, hogy nagyon világosan elmondta, hogy két lépcsőben fognak megoldást találni, de továbbra is meg szeretném kérdezni, hogy mikortól várható ez, mert én is azt gondolom, és ezért is szerettem volna ezzel a mai napon foglalkozni, hogy ez tényleg nagyon sok embert érint, tényleg egymillió emberről beszélünk. Tehát ennek megfelelően nagy

tisztelettel kérem államtitkár urat, hogy a „Mikor?” kérdésre válaszoljon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválaszra megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az első lépésnek a jogszabálytervezete már elkészült, az már csak a közigazgatási egyeztetésen kell hogy végigmenjen; nyilván most az áltagosnál gyorsítottabb ütemben, hiszen a parlament is ilyesfajta lehetőségeket biztosított, de ezek a jogszabályok normál menetrendben is gyorsítva tudnak menni. Bízunk benne, hogy akkor minél hamarabb, tényleg most már napokban, hetekben mérhető az, amikortól ez a jogszabály megjelenhet.

Mindeközben nyilvánvalóan megjelent egyébként a gyógyszerészegédeszköz-forgalmazóknak, a boltoknak is az aggodalma, hogy mi lesz, ha tőlük akkor átmennek a patikákba a betegek vagy pontosabban, a betegnek a rokonai, ismerősei, akik segítenek a kiváltásban. Ezért fontos számukra is, és fontos őket is megnyugtatni, hogy a későbbiekben minél gyorsabban tudnak ők is digitálisan csatlakozni, annál hamarabb fognak a gyógyszerészegédeszköz-boltok is bekerülni a digitális rendbe. Most is lehet náluk a hagyományos, papíralapú kiváltással kiváltani ezeket a gyógyászati segédeszközöket, és hamarosan digitálisan is ki lehet váltani.

Mindenképpen szerintem ez a jövő útja, akkor is előbb-utóbb ez lett volna, ha nincsen koronavírus-járvány. Nyilván a járványban ez fokozottan fontos, hiszen ezzel emberek egészségét is talán jobban meg tudjuk őrizni, de mindenképpen tudjuk segíteni azt, hogy a beteg emberek, ahogy ön is mondta, akik fokozottan ki vannak téve a vírushatás kockázatának, otthon tudjanak maradni (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és helyettük az egészséges rokonai, ismerősei tudjanak ebben is besegíteni számukra, mint a bevásárlásban is, sok minden mással együtt.

Még egyszer köszönöm a felvetését. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Gurmai Zita tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk, 16 óra 57 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy egyetlen frakció sem kért elhangzásra interpellációt, ezen napirendi pont tárgyalására nem kerül sor.

Most általános vitával folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy aki ezen nem kíván részt venni, a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatóban foglaltak szerinti rendben hagyja el az üléstermet. Felkérem a vitában részt vevő képviselő-

társaimat, hogy mindannyiunk egészségének megőrzése érdekében lehetőség szerint csak a vitában felszólaló és az azt követő két felszólalásra jelentkező képviselő tartózkodjon a teremben. Ennek elősegítése érdekében az ülést vezető elnök ezekről tájékoztatást kell hogy adjon, amit most meg is tettem.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Matthias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának és a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10046. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat felsőoktatási, oktatási és tehetséggondozási tárgyú, ezért pár gondolatot mondanék önöknek általában a felsőoktatási, illetőleg tehetséggondozási kérdésekről.

A világban zajló trendek és a technológiai változtatás komoly kihívások elé állítják az egész oktatási rendszert, de különösen a felsőoktatási rendszert, illetőleg a legtehetségesebb hallgatókkal foglalkozó tehetséggondozási programokat. Mi úgy gondoljuk, hogy Magyarország versenyképessége és általában a magyarság sikeressége alapvetően függ attól, hogy az oktatási rendszer miképpen tud megfelelni ezeknek a változó trendeknek, gazdasági, munkaerőpiaci igényeknek, társadalmi változásoknak, illetve bizonyos esetekben miképpen tud ellenállni ezeknek a társadalmi változásoknak.

Egy olyan oktatási, felsőoktatási, tehetséggondozási komplex rendszerben gondolkodunk, amely kreatív, rugalmas, versenyképes szaktudással bíró fiatalokat nevelő rendszer; itt a „nevelő” szót kétszer-háromszor is aláhúznám, a mostani törvényjavaslat vonatkozásában különösebben.

(17.00)

És azt gondoljuk, hogy ezeknek a struktúráknak a kulcsává kell tenni a teljesítményt, a sikert, illetve a társadalomért és a nemzetért való felelősségérzetet is.

Az oktatás rendszere egy komplex rendszer, egy struktúra, de azt látjuk, és a nemzetközi tapasztalatok is azt mutatják, hogy szükséges az oktatási rendszer meglévő elemeire épülő, azokat kiegészítő módon a tehetségek azonosítására és a tehetséggondozás ügyének kezelésére képes önálló struktúra, és nagyon fontos kifejezetten ennek a célnak prioritást adni.

Ezekben a kifejezett tehetséggondozási program-
elemekben minden ország esetében az alábbiak a kö-

vetendő vezérelvek: társadalmi mobilitás; a társadalom, valamint a nemzet iránti elkötelezettség támogatása; a tehetségígéretek minél fiatalabb korban és minél szélesebb körben való azonosítása, képzése, támogatása; az általános iskolától kezdve a középiskolán át a felsőoktatási intézményig, sőt közösséget formálva azon túl is ívelő struktúra kiépítése és fejlesztése; illetve a mi esetünkben kifejezetten a Kárpát-medencei magyarság egésze számára való tehetséggondozási lehetőségek biztosítása, a magyar-magyar közti kapcsolatok erősítése.

Az elmúlt években egyébként - ahogy a Nemzeti Versenyképességi Tanács javaslata alapján képződött versenyképességi program is beszél erről - jelentős sikereket sikerült elérni mind a felsőoktatás átalakítása, mind a felsőoktatás minőségi követelményeinek megteremtése ügyében. Nem szeretnék azonnal pártpolitikai síkra terelődni, de ha a 2010-ben megörökölt rendszerben megnézzük a felsőoktatásban dolgozók bérezését, megnézzük a felsőoktatási rendszer versenyképességét, megnézzük az egyetemi infrastruktúra helyzetét, akkor mind azt látjuk, hogy nagyon komoly problémákkal küzdöttünk, amelyeknek egy részét szerencsére mára már sikerült magunk mögött hagyni, és egyébként a Ház asztalán lévő más törvényjavaslatok is - itt az alapítványi formulára való áttérésre gondolok elsődlegesen - kifejezetten azt a célt szolgálják, hogy a még a múltból görgetett adósságokat minél előbb törleszteni tudjuk.

Végző soron általánosságban azt szeretném önöknek kiemelni, hogy miközben ez a felsőoktatási struktúra-váltás zajlik, miközben ez a felsőoktatási megerősítési, versenyképesség-növelési program immáron évek óta történik Magyarországon, eközben kifejezetten kell egy olyan tehetséggondozási struktúrát felépíteni, amely a kiemelten tehetséges fiatalok támogatását emeli a központba, nem oly módon, hogy egy újabb felsőoktatási intézményt hoz létre, nem oly módon, hogy egy újabb felsőoktatási struktúrába tereli be őket, hiszen melyikünk tudná megmondani, hogy vajon a legtehetségesebbek a jogászok, közgazdászok, nemzetközi szakirányosok vagy éppen valamelyik reál tárgyat tanulják. Mi azt gondoljuk, hogy a legtehetségesebb diákok minden foglalkoztatási ágban, minden képzési területen ott vannak, így nekünk az a feladatunk, hogy azon túlmenően, hogy ők az adott felsőoktatási képzésben részt vesznek, legyen egy olyan program, amely ezen képzési rendszeren kívül is az ő tehetségüket elismeri, az ő képzésüket támogatja.

Ez a törvényjavaslat ezen megközelítésből íródott, és ahogy a címe is fogalmaz, a Mathias Corvinus Collegium és a Corvinus Egyetemet működtető alapítvány további támogatásáról rendelkezik. Ugye, a tehetséggondozási struktúra felépítése az, amelyik a Mathias Corvinus Collegiumot érintené, és így felmerül a kérdés, hogy miért a Mathias Corvinus Collegium támogatására kerül sor. Itt elsődlegesen azt tu-

dom önöknek elmondani, hogy minden ilyen támogatási központ létrehozása esetén a legfontosabb szempont lehet hatékonyság és eredményesség szempontjából az, hogy támaszkodni kell a már működő sikeres intézményekre. Jelen pillanatban is ezt tartottuk szem előtt, ugyanis választani kell aközött, hogy vagy zöldmezős beruházásként újtárra indítunk nulláról egy külön tehetséggondozó programot, vagy a Mathias Corvinus Collegium támogatása mellett döntünk, amelyik 1996 óta valósítja meg a korábban megfogalmazott elvek mentén a célkitűzéseket, és már most egy olyan komplex programot működtet, amely az általános iskolás kortól egészen a felsőoktatásig, sőt azon túl is és a Kárpát-medencei magyarság egészére kiterjed.

Ha az MCC képzési programját nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy az elmúlt majdnem negyedszázad alatt olyan jelentős tapasztalatra, szakértelemre, hazai, nemzetközi kapcsolati tőkére tettek szert, rendkívül széles tudományterületi képzési spektrumra földrajzi lefedettség mellett, amely nem csak Magyarországon, de nemzetközi viszonylatban is egyedülállóvá teszi ezt az intézményt. És ez a megállapítás, azt gondolom, ha nézik a sajtót, akkor egyébként pártpolitikai logikán túlmutatóan megállja a helyét. Éppen ezért mi arra teszünk javaslatot, hogy a Mathias Corvinus Collegiumra támaszkodva valósítsuk meg ezt a tehetséggondozási programot.

A törvény egy olyan struktúrát tárna önök elé, amelyben a kiemelten tehetséges fiatalok külön támogatása alapvető fontosságú közérdeknek minősülne, és ennek szellemében, bár a szakmai feltételek adottak, az irány és a koncepció helyes, a Mathias Corvinus Collegium jelenlegi erőforrásai nem elégségesek, hogy kiemelten tehetséges fiatalok központjának szerepét eredményesen betölthessék. Éppen ezért a törvényjavaslat ezeket a feltételeket kívánja megteremteni a szükséges szakmai és erőforrásbeli háttér központosításával.

Megítélésünk szerint ezen célok megvalósítására a legjobb szervezeti forma a vagyonekezelői alapítvány, jelentősebb vagyonok egy cél érdekében való kezelésére szolgál. Erre is azt mondhatjuk, hogy ez egy nemzetközi minta, a legtöbb tehetséggondozó intézmény, egyébként pedig a felsőoktatási intézményeknek is egy jelentős része így működik Nyugat-Európában és a tengerentúl is.

A technikai megvalósítása ennek a koncepciónak, hogy a nemzeti vagyonról és az állami vagyonról szóló törvények előírásainak megfelelően a kormány az állam nevében az MCC-t fenntartó Tihanyi Alapítványhoz csatlakozik, és a szükséges vagyonyjuttatással teszi ezt meg. Tőkeminimum és a szükséges források biztosítása mellett történik meg ez a csatlakozás a Tihanyi Alapítványhoz.

Garanciális elem, hogy a csatlakozás és a vagyonyjuttatás csak akkor történhet meg, ha az államnak biztosítékot adó módon megtörténik az alapítvány általa-

kítása, és ugyanúgy, ahogy a Corvinus Egyetem, illetőleg a többi egyetem fenntartóváltása esetében, a kuratórium kijelölésre kerül az alapítói jogok gyakorlására. Tehát innentől kezdve közérdekű vagyongazdálkodó alapítványként működik az alapítvány, az alapítói jogokat a kuratórium gyakorolja, és az eddigi alapítók-nak, akik magánalapítónak minősültek eddig, egy magánalapítványt működtettek eddig, semmilyen ráhatásuk nem lesz az alapítvány további működésére, csak és kizárólag a szakmai kuratórium - ugyanúgy, ahogy a Corvinus esetében - lesz felelős ezért.

Ahogy említettem, a kiemelten tehetséges fiatalok támogatását a törvény közfeladatnak minősíti, és vagyongazdálkodást rendel, a MOL Nyrt. és a Richter Gedeon Nyrt. 10-10 százalékos részvénypakettjének a tulajdonjogát adja át ennek az átalakult alapítványnak, illetőleg az alapítványnak részben most is ott-hont adó, Somlói úton fekvő ingatlanegyüttes tulajdonjogát adja át. A cél, hogy a működés anyagi háttere stabil legyen, folyamatos legyen, hosszú távon ez a tehetséggondozó intézmény önálló módon működjön.

Jelentős garanciák vannak a javaslatban az állami oldalt tekintve, ugyanis a részvények elidegenítési szándéka esetén vételi jog és annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom kerül meghatározásra. Bármilyen elidegenítés esetén a bevételt kizárólag a közfeladat megvalósítására lehet fordítani. Az alapítvány megszűnése esetén minden vagyon az államra száll vissza, és ezen konstrukció által biztosított, hogy ez a juttatott vagyon mindig a tehetséggondozás közfeladatát szolgálja, és hogy ez a vagyon mindig rendelkezésre álljon ezen feladat ellátására, függetlenül attól, hogy éppen milyen formában áll rendelkezésre.

(17.10)

Ezen túlmenően a törvényjavaslat azt is rögzíti, hogy itt egy közfeladatról beszélünk, tehát egy tehetséggondozó központ létrehozásáról, ráadásul sajnálatos módon ők egy lepukkant, volt munkásörklaktanyából átalakított kollégiumban működnek, tehát azt lehet mondani, hogy ezen nemes céloknak meg nem felelő helyszínen. Éppen ezért a tulajdonba adás és a felújítás támogatása mellett a közérdek megvalósítását szolgálja az is, hogy a törvény alapján az épület felújítására irányuló beruházás kiemelten közérdekű beruházásnak minősül, és a kapcsolódó közigazgatási hatósági ügyeket is a törvény kiemelten közérdekűnek és nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek minősíti.

A törvény emellett nemcsak a Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának támogatásáról szól, hanem a Corvinus Egyetemet működtető és egy hasonló részvénypakettel vagyongazdálkodó alapítvány támogatásáról oly módon is, hogy jelen pillanatban az a részvénypakett, amely a Corvinus Egyetemet működtető alapítvány számára rendelkezésre

áll, az bizalmi vagyongazdálkodói jogviszonyban áll rendelkezésre. A törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy ugyanúgy, ahogy a Tihanyi Alapítvány esetén, ez a részvénypakett kerüljön tulajdonba. Ugyanazok a garanciák, amelyek a Tihanyi Alapítvány esetében fennállnak, és amelyeket említettem, azok itt is megvannak; csak a közfeladat ellátására, ami egy felsőoktatási intézmény működtetését jelenti, lehet a vagyonból származó osztalékot fordítani. Cél a hosszú távú stabil működés biztosítása, természetesen akkor is, ha az osztalék nem nyújt kellő bevételt ehhez. Vannak ilyen helyzetek is, vannak jobb napok és rosszabb napok, vannak jobb évek és rosszabb évek. Egy olyan struktúrát és egy olyan rendszert kell kialakítani, amelyben ennek a felsőoktatási intézménynek és a majdan létrejövő tehetséggondozó központnak a hosszú távú működtetése nem kerül veszélybe.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az, hogy miért a Corvinus Egyetem, és hogy miért szerencsés az, hogy a Corvinus Egyetem ilyen vagyongazdálkodásban részesül, természetesen ha a vita későbbi szakaszában ezzel kapcsolatban kétség vagy kérdés merül fel, szívesen állok rendelkezésre. Azt gondolom azonban, hogy a tekintetben is pártpolitikai logikán és egyáltalán politikai logikán túlmutató konszenzus van, hogy a közgazdászok és részben a társadalomtudományi képzés egyik magyarországi, budapesti fellegvára a Corvinus Egyetem, így minden olyan támogatás - amellett, hogy más egyetemek támogatására is sor kerül -, amely az egyetem működését és a nemzetközi rangsorokban való előrelépkedését segíti, fontos és kiemelkedő közérdek.

Röviden összefoglalva bevezető jelleggel: erről szól a törvényjavaslat. Szerintem ez egy nemes cél, és reménykedem az önök általi minél tágabb támogatásában. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalásokra úgy kerül sor, hogy elsőként megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy nemzet gazdaságának nagyon fontos fokmérője többek között az is, hogy hogyan bánik a tehetségekkel, mi mindent tesz meg annak érdekében, hogy a tehetséget felismerjük, méltó módon fejlesszük és jól hasznosítsuk. Igen, nagyon fontos az utolsó kifejezés is, a hasznosítás, a helyzetbe hozás, hiszen a tehetséges személy és a nemzet számára is elemi érdek, hogy a munkáját a nemzet szolgálatába állító tehetségek által gyarapodjunk.

Ahogy államtitkár úr is megfogalmazta, nagyon sokféle tehetségről beszélhetünk, hisz ma már szerencsére messze nemcsak az intézményes nevelés, a szűken vett tantárgyakhoz kapcsolódó tehetségek törnek utat maguknak, hanem az intézményes nevelésen túl elmondhatjuk azt is, hogy az egész világ adhat erre egy gyakorlótereget a maga komplexitásával. Sőt, az is nagyon fontos, hogy adjon is, hiszen egy tehetségbarát közeg képes felerősíteni az iskolai tehetségnevelés hatásait, igazi gyakorlótereget, fejlesztési közeget és ebből következően természetesen hasznosulási terepet is adni.

Közös célunk, hogy a tehetségigéretnek majdan valóban sikeres, a közösségbe beilleszkedett, felelős állampolgárként szolgálják nemzetünket. Természetesen a célok eléréséhez nagyon fontosak az eszközök, a környezet, az erőforrások, és azt gondolom, hogy a lényege ennek az előterjesztésnek tulajdonképpen itt van. Fontos kiemelni, ahogyan a tehetségkutató tudósok megfogalmazzák, hogy a kivételes tehetség a képzési rendszer, a család és a közösség támogatásával képes tulajdonképpen tehetséggé válni, tehetséggé alakulni. Az előttünk lévő törvényjavaslatban mindkét szervezet ezt az elvet vallja.

Tisztelt Országgyűlés! Ha számba vesszük mindazt, ami az elmúlt évek alatt Magyarországon tehetségfejlesztés területén történt, azt gondolom, hogy bizonyítottan látjuk, hogy jó úton haladunk, eredményesen. Az elmúlt évek alatt egy rendszer alakult ki a kisgyermekkortól a felnőttkorig életkorokat tekintve, és az úgynevezett környezetet tekintve alapítványok, iskolán kívüli műhelyek, civil közösségek, gazdasági szereplők részesei a tehetségnevelésnek, a tehetség támogatásának. Mindez él helyi szinten, országos szinten és nemzeti szinten egyaránt.

Kiemelendő, hogy Magyarország versenyképesége és a Kárpát-medencei magyarság sikeressége alapvetően függ az oktatási rendszerek azon képességétől, hogy milyen mértékben képes megfelelni a gazdasági és a társadalmi környezet kihívásainak, igényeinek, és mindez természetesen nagyon szorosan összefügg a tehetségfejlesztéssel. Fontos a köznevelési és a felsőoktatási rendszer versenyképességének általános fejlesztése, de emellett a tehetségek azonosításának és a tehetséggondozás ügyének is, ahogyan államtitkár úr is fogalmazott, önálló struktúrában és így kifejezetten erre a célra fókuszálva prioritást kell adni. E strukturált tehetséggondozás alapját olyan, mondhatjuk, kiegészítő oktatási-nevelési rendszer kell hogy adja, amely egyrészt előmozdítja a társadalmi mobilitást, támogatja a társadalom, a nemzet iránti elkötelezettséget, az általános iskolától kezdve a középiskolán át, a felsőoktatási intézményekig, sőt közösséget formálva azon túl is jelen van Magyarországon és a Kárpát-medencében kifejtett tevékenységében.

Néhány kiemelést engedjenek meg azon rendszerekből, amelyek a jelen törvényben javasoltakhoz szorosan kapcsolódnak.

A „Fokozatváltás a felsőoktatásban középtávú szakpolitikai stratégia”, az ehhez kapcsolódó kétéves cselekvési terv, a „Nemzeti tehetség” program, amely húsz évre határozta meg a kiemelt programokat, a kreatív régió, amelyet nemrég is ismerhettünk meg, mint legfontosabb rendszerek, amelyek a tehetségneveléssel a tehetség-gazdaság-társadalom összefüggésében egy közös fókuszpontra helyezve a jelent és a jövőt is adhatják.

Ebbe a sorba jól illik ez a jelen előterjesztés, az előttünk lévő előterjesztés, amelyben a kormány törvényjavaslatot nyújt be a nemzetközileg is versenyképes magyar felsőoktatás és a kiemelten tehetséges magyar fiatalok képzésének támogatása érdekében. A tervezet szerint, ahogyan államtitkár úr is ismertette, a Budapesti Corvinus Egyetem fenntartója, a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány tulajdonába kerülnek az eddig bizalmi vagyonkezelésben lévő értékpapírok az államot a törvényjavaslat szerint megillető vételi jog és elidegenítési és terhelési tilalom biztosítása mellett, maga az egyetem támogatásának és formájának mintájára közérdekű vagyonkezelő alapítvánnyá átalakuló Mathias Corvinus Collegium is állami vagyonyjuttatásban részesül közfeladata ellátásához.

A benyújtott törvényjavaslat a kiemelkedően tehetséges magyar fiatalok támogatását szolgáló tevékenységének kiterjesztésével bízna meg a Mathias Corvinus Collegiumot, az állam pedig a törvényjavaslatban meghatározott közfeladat ellátásához szintén vagyonyjuttatással járul hozzá megfelelő garanciákkal. Alapítói jogait a törvényjavaslat elfogadását követően az állam által meghatározott kuratórium gyakorolja. Egyértelmű jogalkotói cél a törvényben meghatározott közfeladat hatékony megvalósítása feltételeinek hosszú távú biztosítása.

A Corvinus Egyetem eredményei hazai és nemzetközi szinten is ismertek. Engedjenek meg pár gondolatot a Mathias Corvinus Collegiumról. A hazai tehetségfejlesztésben elfoglalt helyén túl nemzetközi tekintésben is megállja a helyét. A Collegium nemcsak Magyarországon, de talán a világon is egyedülálló értékközösség, és a közösségben olyan kiemelkedően tehetséges fiatalok tanulnak, akik valóban egy dinamikus fejlődő csapatot alkotva fontos és értékes célok megvalósításán dolgoznak. Feltehetjük a kérdést, hogy miben is áll az egyedülállóságuk. A világban működő tehetséggondozó intézmények mintául szolgálnak, de jellemzően nem ölelik fel az MCC által végzett tevékenység teljes spektrumát, ráadásul a társadalmi mobilitás támogatása, illetve a nemzetért való cselekvés terén jelentősen elmaradnak vagy azt nem is célozzák. Az MCC tevékenysége tehát világszinten is unikális.

(17.20)

De mit is jelent de facto a munka során, ha ez az előterjesztés elfogadásra kerül?

Ahogy a Collegium sajtóközleményében olvashatjuk, Magyarország Kormányának április 9-én benyújtott törvényjavaslata idáig soha nem látott lehetőséget biztosít az MCC számára, hogy tevékenységeit az eddiginél mind szakmai, mind földrajzi értelemben kiszélesítve végezzük.

A '96-os alapítás óta eltelt idő alatt mit sem változtak a céljaink: minden eszközzel segíteni a tehetséges fiatalok szakmai kibontakoztatását ezzel a nemzetközi trendekhez igazodó finanszírozási formával, aminek lényege, hogy az alapítvány rendelkezésére bocsátott részvényvagyon hozamával gazdálkodik, így egy olyan tehetséggondozó programot fog tudni felépíteni, működtetni, továbbfejleszteni, amely időtállóágával nemzedékeken keresztül fogja szolgálni a magyarság egészét.

Mire is adhat még lehetőséget az elfogadás? Az általános iskolai úgynevezett FIT-program, a fiatal tehetségek programja a számok nyelvén beszélve a jelenlegi 625 helyett 3 ezer diák számára tud segítséget nyújtani. A középiskolás program kiterjesztését is biztosítja, illetve az egyetemi program meglévő budapesti és kolozsvári központja mellé újabb nagyvárosokban tud központot alapítani 200 diák helyett akár ezer diák számára is.

Fontos kérdés a hátrányos munkaerőpiaci helyzetben lévő csoportokra koncentrálok képzése, a posztgraduális, posztdoktori programok, könyvkiadás, nemzetközi és hazai konferenciák erősítése, és ahogyan államtitkár úr is utalt rá, az infrastrukturális fejlesztés is kiemelkedő kérdés. Mindez inspiráló és felelősségteljes vállalása az MCC közösségének, melynek munkájával a benne részt vevők és a hozzájuk kapcsolódók egyaránt elégedettek.

Egyetlen gondolatot engedjenek meg! A választókerületemben, Szolnokon van a Collegium egyik FIT regionális központja. Folyamatosan tapasztalom, jól ismerem a fiatal tehetségekkel való nagyon izgalmas, kreatív, komplex, gyakorlatias, a mai gyerekek igényeinek megfelelő foglalkoztatást, foglalkozást, látom a gyerekek motivációját, illetve kiváló az együttműködés egyébként a köznevelés intézményesített rendszere és a tehetséggfejlesztő műhely között - köszönet ezért. A magyarság versenyképessége, teljesítménye a tehetségek támogatásával nagyon komolyan, szorosan összefügg.

A társadalomért, a nemzetért érzett felelősség közös ügyünk. A fentiek alapján azt gondolom, ahogyan eddig is, az Országgyűlés támogatásával, a törvényjavaslat elfogadásával komoly lépéseket tehetünk komoly erőforrások hozzárendelésével a tehetséggfejlesztés útján.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz frakciója támogatja a tehetség mint nemzeti érték fejlesztésének további lehetőségeit, ehhez erőforrások biztosítását. Tisztelettel kérem minden képviselőtársamat az előterjesztés elfogadására.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kállai Mária képviselő asszony. Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! „Meghalt Mátyás király, oda az igazság” - vetődött fel bennem a gondolat, amikor ezt az előterjesztést olvastam, már csak azért is, mert szintén a tisztelt Ház előtt van az a törvényjavaslat, amelyre államtitkár úr is utalt az expozéjában, amely hat magyar egyetemet kíván alapítványi formába átforgatni. Ahogy azt az akkori vezérszónoki felszólalásomban is kifejtettem, nem az alapítványi formával van itt sem a baj szerintem, de nem az alapítványi formától kell azokat a meglehetősen hosszan és megítélésem szerint meglehetősen túlzottan előadott érveket a felsőoktatás minőségének, illetve a tehetséggondozás minőségének a fokozására előadni - erről teljesen meg vagyok győződve -, hanem a megfelelő finanszírozást kell az egyetemeknek odaadni, és a megfelelő kutatói és tehetséggondozási háttérrel kell biztosítani az egyetemeknek, tisztelt képviselőtársaim.

De menjünk még egy kicsit, néhány gondolat erejéig a teljes átfogó képhez tovább, hiszen mind államtitkár úr, mind pedig fideszes képviselőtársam is onnan indított, hogy így a felsőoktatás egészét próbálták elemezni, ezért engedjék meg, hogy erre én is hadd ragáljak ismételtelen annyit, hogy az egy érdekes módszer, amikor mindannyiunk közös vagyonából kiválasztunk egy intézményt, és juttatunk neki. A Corvinus Egyetem mintája megmutatta azt, hogy amikor egy ilyen vagyonhoz juttatás, mondjuk, részvények formájában történik, mint az előttünk fekvő törvényjavaslatban is, akkor egyrészt ebben van egy fajta komoly rizikó, ami most a vírusjárvány kapcsán be is következett már a Corvinus Egyetemenél, mégpedig amikor nincs annyi osztalék, amiből aztán lehetne finanszírozni aztán az egyetemet.

Másrészt pedig nyilvánvalóan az is egy fajta nagy kérdés, hogy a kuratórium tagjait ki nevezi ki, és innentől kezdve ez a kuratórium milyen döntéseket hoz. Ahogy már a Corvinusnál is kifejtettem, az a minta megmutatta, hogy az akadémiai vezető szférát, tehát az akadémiai szabadságot és az egyetemi autonómiát hátraszorítja ez a fajta fenntartási mód, a Corvinus Egyetem mintájára. Ez szerintem rossz, és nem a minőség irányába mutat, hanem abba az irányba mutat, hogy egy kormány által kinevezett kuratórium dönt elevenek és holtak felett, mint ahogy az tavaly júniusban történt, ahol a Corvinus Egyetemen úgy választottak új elnököt, illetve úgy szabtak meg új szervezeti és működési szabályzatot, hogy arról a szenátus nem tudott érdemben nyilatkozni. Ez helytelen út, azt gondolom.

De térjünk át a tehetséggondozásra, hiszen erről is mind államtitkár úr, mind fideszes képviselőtársam

meglehetősen nagyívű, magvas gondolatokkal egyfajta sikerpropagandát próbált itt nekünk elmondani. Itt azért hadd utaljak vissza rá, hogy húsz éve nem látott mélységekbe süllyedt az egyetemi világba jelentkezők száma, többek között az elmúlt tíz év fideszes tudás- és értelmiségellenes politikája miatt, azért, mert a tehetséges, de szegény sorból származó fiatalokat az önök politikája szorítja ki folyamatosan a felsőoktatásból. Hiszen a legutolsó pillanatig fenntartották, aztán végre, amikor már látták, hogy végleg csődöt mond az egész rendszerük, csak akkor oldották fel a nyelvvizsga-kritériumos kormányrendeletet is, amely kimondottan kizárja a felsőoktatásból azokat a tehetséges, de szegényebb családból származó fiatalokat, akiknek nincs pénzük magántanára, ha már a magyar közoktatás nem képes azt a típusú nyelvi tudást közvetíteni a legkülönbözőbb okokból, ami ehhez szükséges.

Tehát azt gondolom, hogy ezeket a nagyívű bevezetőket egy kicsit most már érdemes volna visszafogni, mert meglehetősen komikus ezeket végighallgatni, miközben 30 vidéki kar egzisztenciális veszélybe került azért, mert annyira kevesen jelentkezték rájuk. Tehát azt gondolom, hogy kicsivel több szerénységet, mondjuk, egy ilyen javaslat elővezetésekor szerintem most már az ország közvéleménye megérdemelne, meg némi szakmaiságot is.

A tehetséggondozásra visszatérve azt gondolom, hogy az egyetemi világban a tehetséggondozás egy kiemelt feladat. Egészen addig, amíg a kilencvenes évek elejétől meg nem indult a felsőoktatás tömegesedése, gyakorlatilag az egész felsőoktatás egyfajta tehetséggondozás volt, hiszen '90-ben a 18-23 éves korosztály 9 százaléka jutott be az egyetemi világba, manapság pedig 50 százalék körüli - különböző módszertanok szerint - ez az arány, és erre reagálnunk kell természetesen. Én mint volt egyetemi vezető vagyok a legelső, aki ezt támogatja. Ugyanakkor lassan közeledünk a Gretchenfrage felé, hogy miért épp az MCC, tehát miért épp a Mathias Corvinus Collegium, amely egyébként egy kiváló szakkollégium egyébként, félreértés ne essék. Jómagam személyesen is kiváló kollégákat ismerek onnan, rendszeresen részt veszek a rendezvényein, a Konrad Adenauer Stiftung rengeteg politikust küld oda.

Nincs ezzel semmi probléma, csak még egyszer kérdezem, hogy miért pont a Mathias Corvinus Collegium, és miért nem az olyan tisztességben megőszült szakkollégiumokat juttatja, mondjuk, ilyen vagyonhoz a fideszes kormány, akik egyébként már hosszú évtizede tehetséggondozással foglalkoznak. Utalnék, mondjuk, a Bibó István Szakkollégiumra is, ahonnan bizonyos pártok alapítói származtatják magukat, bár most már Bibó különböző idézeteire nem annyira emlékeznek a politikájukban. Tehát azt gondolom, amikor itt igazándiból arról beszélünk, ennek az intézménynek az előtünk fekvő törvényjavaslat szerinti állami vagyonhoz juttatása és felemelése révén olyanokat nyilatkoznak, hogy ez olyan intézménnyé kell

hogy váljon, mint a Tudományos Akadémia vagy a Nemzeti Múzeum, azt gondolom, az egyfajta túllövése az amúgy kiváló szakkollégiumnak. Azt gondolom, nem ez a módja annak, hogy egy igazán kiemelt intézményt hozzunk létre a szakkollégiumi rendszeren belül.

(17.30)

Talán nem véletlen egyébként, hogy a Mathias Corvinus Collegium nem esett át azon az akkreditáción, mint szinte az összes többi szakkollégium hazánkban. Azt gondolom, ez sem véletlen. Ezért is értesék meg azt, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, hogy ilyenkor nyilvánvalóan az vetődik fel, hogy talán csak nem azért véletlenül a Mathias Corvinus Collegiumra esett a szó megint a kiválasztásban, merthogy az intézmény alapítója és kurátora korábban Habony Árpád hitelezője volt, illetve Mészáros Lőrinnel közös cége értékesíti a közmédia, a TV2 és az ATV reklámidejét is. Csak nem? De, nyilvánvalóan! Ez a napnál is nyilvánvalóbb.

Már többször kértem államtitkár úrtól, hogy az ilyen esetekben legalább egy picit vegyék már komolyan a magyar parlamentet, amikor ilyen törvényjavaslatokat idehoznak elénk, és ne azokat a termelési regényből származó indoklásokat olvassák itt föl, amiket megírtak önöknek, mert ez teljesen hiteltelen, tisztelt képviselőtársaim. Tehát ez teljesen hiteltelen. A Mathias Corvinus Collegium egy kiválóan működő intézmény mint szakkollégium, de nem feltétlenül őt kell arra kiválasztani - ugyanez vonatkozott és ugyanezt mondtam el a Corvinus Egyetemre is; ezek a Corvinusok már csak ilyenek -, hogy gyakorlatilag aztán egy olyan típusú kiemelt szerepet kapjanak, amit, azt gondolom, hogy semmi nem indokol, hiszen rengeteg olyan szakkollégium van, amely kiválóan működik, mégsem gondoljuk azt, hogy egyfajta ilyen teljesen kiválasztott szerepbe kerül.

Összefoglalóan tehát: a Jobbik nevében ezt az előterjesztést nem tudjuk támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A vezérszónoklás előtt engedjenek meg egy megjegyzést. Jegyzőkönyveztük, hogy a Jobbik a Bibó Kollégiumnak szeretne vagyont juttatni. Köszönjük szépen a javaslatot.

A nemzeti kormány számára 2010 óta kiemelt fontosságú a minőségi, versenyképes közoktatás és felsőoktatás. Magyarország és a magyar emberek jövője alapvetően függ többek között a magyar oktatási

rendszer sikerességétől és versenyképességétől is. A magyar oktatás mindig is a világ élvonalába tartozott, a Kárpád-medencében született és tanult magyar tudósok, feltalálók, Nobel-díjasok tudományos felfedezéseikkel, találmányaikkal és munkásságukkal megváltoztatták a világ történelmét. Mi, magyarok száz évvel ezelőtt is alkalmazkodni tudtunk a megváltozott világ kihívásaihoz, amikor Klebelsberg Kunó oktatáspolitikájának köszönhetően Magyarország nagyszabású iskola- és egyetemépítési programba kezdett, megalapozva ezzel a következő korszak gazdasági felívelését, fejlődését.

Napjainkban, 2010 óta a nemzeti kormány célja a hatékony, versenyképes, a tehetségeket támogató, innovatív közoktatási és felsőoktatási rendszer kiépítése, ahol az értékközpontúság is szerepet játszik, és nem egy kiüresített, értéktelen, értékesleges, liberális felfogásra épül. A XXI. század gyorsan változó globális világában új, korábban nem ismert kihívások jelentkeznek, melyekre az oktatási rendszereknek is meg kell találni a megfelelő válaszokat. Gyurcsány Ferenc és a szocialisták a felsőoktatásban bevezették a tandíjat, eladósították az egyetemeket, a közoktatásban pedig utcára tettek 14 ezer pedagógust, bezártak több mint száz iskolát, valamint további több mint hétszáz iskolát vontak össze, amellyel ezer településen szűnt meg a helyi iskola. Ez volt a Gyurcsány-kormány áldásos tevékenysége.

Ezzel szemben az elmúlt tíz évben számos új egyetemi campus, kollégium épült vagy újult meg. 2009-hez képest 2019-ben 2 ezerrel több hallgató szerzett diplomát, és 1200-zal több oktató van jelen a felsőoktatásban. Ezzel együtt a nemzeti kormány és a Fidesz-KDNP parlamenti többség célja, hogy versenyképes, valódi tudást kapjanak a diplomások, és ne csak az egyetemisták száma legyen magas önmagában, hanem a diplomát szerzők száma is. A magyar közoktatás és a magyar felsőoktatás színvonalát is dicséri, hogy olyan képzett fiatalokat adtak, akiknek köszönhetően az utóbbi években talpra állt és folyamatosan növekedett a magyar gazdaság. Az elmúlt két évben már 5 százalékos volt a gazdasági növekedés.

Most azonban a további fejlődéshez további változásokra és változtatásokra is szükség van. Ezt felismerve alkotta meg a magyar kormány a fokozatváltás a felsőoktatásban középtávú szakpolitikai stratégiát, melyben kifejezte szándékát és kormányzati támogatását a magyar felsőoktatás megerősítésére, korszerűsítésére és megújítására. Ennek részét alkotja a tehetségek azonosítása és a tehetséggondozás prioritása is.

Egy oktatási rendszer sikerét nagyban kifejezi, hogy mennyire képes felismerni és támogatni a tehetségeket. A tehetséggondozás célja, hogy a tehetségigéretet a bennük rejlő potenciált kibontakoztatva felelős állampolgárként tudják szolgálni a nemzetet, a közérteket emellett, hogy személyes sikerüket is nagymértékben megalapozzák. A kiemelten tehetséges fiatalok támogatása olyan, a mindenkori pártpolitikai

viszonyokon felülemelkedő, Magyarország és az összmagyarság sikeressége szempontjából meghatározó jelentőségű ügy, amelynek támogatása a mindenkori kormányok alapvető és meghatározó feladata.

Én személyesen is jó véleményt tudok elmondani a Mathias Corvinus Collegiumról és az azt működtető Tihanyi Alapítványról. Számtalan rendezvényükön vettem részt. Külön kiemelném a határon túli politikai iskolákat mint tevékenységet. Én is több alkalommal vehettem részt ilyen fórumokon, és meg vagyok győződve a szakmaiságról, meg vagyok győződve az értékközpontúságról, és meg vagyok győződve arról is, hogy az a misszió, amit már 1996 óta betölt, az egy, a magyar társadalom számára fontos és elengedhetetlen misszió. Így ezzel válaszoltam is Brenner Koloman képviselő úr kérdésére, miszerint több évtizede működő szakkollégiumot kellene kiválasztani. 24 éve működik a Mathias Corvinus Collegium, így Magyarország legnagyobb multidiszciplináris tehetséggondozó oktatási intézményeként megvan a Jobbik által kifogásolt évtizedes múlt is.

Tízéves kortól egészen az egyetem végéig tanulnak tehetséges fiatalok az MCC keretei között. Az MCC sajátos diszciplináris képzése a közoktatási és egyetemi oktatási formákat is kiegészíti, erősíti, s amit én személyesen is nagyon fontosnak tartok, és államtitkár úr is kihangsúlyozta, közösségeket is alkot, közösségeket épít, közösségeket erősít itt, Magyarországon és a határ túloldalán, a határon túli magyar közösségekben is. Ezt mindenképpen szeretném kiemelni.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat nagymértékben átalakítja az MCC finanszírozását, melynek következtében bővíteni tudják a képzési helyszíneket, és a képzésekben részt vevő fiatal tehetségek számát is Kárpát-medence-szerte.

Az MCC tervei között szerepel, hogy a jelenlegi hét fiataltehetség-központ helyett éveken belül 35 működjön a Kárpát-medencében, valamint az MCC budapesti bentlakásos kollégiuma mellett további hét megnyitását tervezik, mellyel a jelenlegi kétszáz férőhelyről ezerre nő a kollégisták száma. Azt gondolom, hogy szükség van egyetemi kollégiumokra, értelmes, jó, hasznos időtöltést és közösséget kínáló egyetemi kollégiumokra akár magán-, akár állami, akár egyházi fenntartásban Budapesten és a nagyobb egyetemi városokban. Ezt korábban is többször szorgalmaztuk már. Azt gondolom, hogy a kollégiumépítési program, illetve a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával aláírt kormánymegállapodás, illetve a mostani törvényjavaslat is ezeket a részcélokat is szolgálják.

Az új finanszírozási forma keretében az MCC-t működtető alapítvány 81,9 millió darab MOL-részvényt és 18,6 millió darab Richter-részvényt kap, ami körülbelül 260-280 milliárd forintos részvénycsomagot is jelenthet. Ennek köszönhetően a részvénycsomaggal történő megfelelő gazdálkodás esetében hosszú évtizedekre stabilan biztosítva lesz

az MCC-t működtető bizalmi vagyongazdálkodó alapítvány.

Az a módszer, miszerint az egyetemeket, tehetséggondozási, oktatási intézményeket vagyongazdálkodó alapítványok működtetik, Nyugat-Európában és Észak-Amerikában hosszú múltra tekintő sikeres gyakorlat, amit nekünk is érdemes átvenni. Ezzel az intézményeket működtető alapítványok önállóságot, szabadságot és lehetőséget kapnak a versenyképes piaci alapú működésre, s nem függenek a korlátozott mennyiségű állami támogatástól. Ugyanakkor ez a modell nagymértékű felelősséget is helyez az alapítványok vállára. Szeretném kihangsúlyozni, hogy ezzel a lehetőséggel nagy felelősség is jár az alapítványok részére. Ezzel a felelősséggel meg kell tanulniuk élni, és meg kell tanulni helyesen gazdálkodni. A jelen törvényjavaslat a jelenlegi MCC melletti Balassi Intézet épületét is az MCC-t működtető alapítvány részére juttatja.

Engedjenek meg egy apró megjegyzést jobbikos képviselőtársamra. Ha valahol valami sikerül, és ha a magyar nemzet érdekében valahol előrelépést tudunk bemutatni, az nem propaganda, tisztelt képviselő úr. Annak közösen kellene örülnünk, hogyha valahol sikerült előre lépni. Ha az adatok javultak, a számok jobbakká lettek, jobb lett a helyzet bizonyos tekintetben Magyarországon a társadalom egy szeletében, az oktatás egy részében előrelépés történt itt-ott-amott, ezeket nem kéne lealacsonyító módon propagandának nevezni, különféle jelzőkkel illetni meg termelési jelentéseknek hívni, hanem a közös sikerek, bárki is érje azt el, mindig összmagyar sikernek számítnak. Mi mindig azt valljuk, hogy amit ez a kormány létrehozott és elért, az nem a kormány vagy a Fidesz-KDNP sikere így önállóan, hanem a magyarság egészének a sikere.

(17.40)

Mi ennek a szemléletnek a tükrében próbálunk hozzáállni az itteni parlamenti politizáláshoz is. Ezek is összmagyar sikerek, amikről be tudunk számolni az elmúlt tíz évben, és azt gondolom, hogy ezzel a történettel egy újabb összmagyar sikert tudunk megalapozni. A KDNP-frakció támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Én egy szerény megjegyzéssel kezdeném: azért szeretem Nacsa képviselő úr hozzászólásait, mert nem okoz meglepetést. Tehát az első 10-15 perc mindig ugyanaz; igaz, hogy nem igaz, de legalább minden alkalommal meghallgathatjuk. Azért az elég szegénységi bizonyítvány, ha egy kormánypárti képviselő tíz év kormányzás után is csak visszafelé mutogat.

Na, de ne erről beszéljünk, hanem beszéljünk valóban a törvényjavaslatról, mert valóban figyelemre méltó a törvényjavaslat. Lényegében két része van, az egyik részéről viszonylag keveset szeretnék beszélni, ez a Corvinus Egyetemet fenntartó alapítvánnyal kapcsolatos változásokat érinti. Ezt, gondolom, azért rakták bele ebbe a törvényjavaslatba, hogy hátha lehet valami mézet is kenni a madzagra, hátha van valami olyan dolog, amire mégiscsak pozitívan lehet tekinteni. Őszintén szólva, legfeljebb csöndben és halkán lehet azt megjegyezni az ellenzéki oldalról, hogy amikor itt ennek az alapítványi formának a létrehozásáról zajlott a vita, akkor itt több képviselőtársunkkal együtt elmondtuk, hogy hát, nincs ez még igazán kitálva, nincsenek a részletek tisztázva, nincs ez a dolog teljesen rendbe rakva; rendben van, a kormány most pontosít rajta.

Ugyanakkor arra a kérdésre nem adott államtitkár úr választ, de most tett egy ígéretet, amit én nagyon szívesen behajtanék, hogy számoljon be, legyen olyan kedves, arról, hogy hogyan működik az a konstrukció, amelyik a Corvinus Egyetem fenntartását, ezen belül az állami, lényegében állami hozzájárulást, az állami támogatást részvényjuttatáson keresztül biztosítja. Ez hogyan működik egy olyan helyzetben, amikor ezek a részvényárfolyamok nem hozamot hoznak, ha én ezt jól látom, nem éppen szépen teljesítenek? Milyen hozamot hoznak ezek a részvények, milyen mértékben járulnak hozzá a Corvinus finanszírozásához? És általában is, ha már abban a vitában, amikor az új alapítványi formák bevezetéséről volt szó, arra nem kaptunk választ, ebben a vitában is izgatottan hallanám, hogy a kormány szerint hogyan vált be ez az alapítványi forma pénzügyi szempontból, és hozzáteszem, ennél is fontosabb: a hallgatók szempontjából.

De nem erről szeretnék többet beszélni, mert azt tudom mondani, hogy önmagában ez egy olyan technikai változás, amit ugyan a kormány megindokolni elfelejtett, azért az elvárható lenne, hogy egy ilyen típusú változáshoz kapjunk megfelelő indoklást, de hogy mondjam, nem tételezem fel azt, hogy emögött valami rossz szándék lenne, biztosan valamilyen korábbi konstrukciós hibát javítanak ezzel.

Sokkal problémásabb a javaslatnak a másik fele. Mert persze a tehetséggondozás mindannyiunknak fontos ügye, csak ezt többféleképpen lehet csinálni. Lehet úgy csinálni, hogy olyan rendszert vezetünk be, ami valóban a tehetséggondozást szolgálja. Bizonyára a képviselőtársaim közül kevesen voltak itt akkor, de 2008-ban vagy 2009-ben talán a Gyurcsány-kormány javaslatára került be ide a parlament elé a „Nemzeti tehetség” programról szóló javaslat, amit utána a parlament egyhangú szavazással tudott elfogadni, mindkét oldal támogatásával. És ez azért volt így, mert olyan javaslatot tudtunk letenni, nem a saját végtelen bölcsességünk alapján egyébként, hanem civil szervezetekkel együttműködve, az ő javaslatukat figyelembe véve, amelyik egyébként az állami forrást

és a működésmódot pártsemleges módon, szakmailag alátámasztott és esélyegyenlőséget biztosító módon nyújtotta.

Ez volt az akkori, a Nacsa képviselő úr által talán kevésbé kedvelt Gyurcsány-kormány idején alkalmazott megoldás, merthogy a tehetséggondozás tényleg olyan ügy, amelyik alapvetően nemzeti ügy, amelyiket ki kell emelni a pártpolitikai csatározások köréből, és ahol olyan megoldásokat kell keresni, amelyek politikailag semmilyen módon nem gyanúsak, és ugyanakkor szakmailag pedig megtámadhatatlanok, mindenképpen védhetőek, kikezdehetetlenek.

Na, ez a javaslat viszont nem az! Mert legyen világos: a Mathias Corvinus Collegium valóban egy jó nevű és színvonalas intézmény, ebben nincs köztünk vita. De ez az intézmény vállaltan és hagyományosan egy konzervatív, jobboldali szellemiségű intézmény. Hogy ez így van, azt nemcsak az egyébként már képviselőtársam, Brenner Koloman által felelőlegesen összefonódások mutatják, ugye, hogy ennek az alapítványnak az alapítója, Tombor András úr számos módon kötődik a Fideszhez üzleti kapcsolataiban, vállalkozásaiban, vagy éppen valóban abban, hogy Habony Árpádnak a magánhitelezője, mint ezt egy NAV-vizsgálat során megtudhattuk, de emellett azért az MCC ezen túl is számos olyan, egyébként önbevallása szerint is számos olyan vállalatot tett, amelyik a jobboldal politikai céljait segíti elő, azt támogatja.

Hát, azért egyet ebből hadd emeljek ki, már csak a személyes érdekessége okán is! Például az MCC hozta létre a másik, kormány által pénzelt, bőségesen kitömött kutatóintézettel együtt azt a Migrációkutató Intézetet, amelyiknek szakmai megalapozottságáról és pártatlanságáról sokat elárul, hogy államtitkár úr volt a főigazgatója egy időben. Tehát mégiscsak azt kell mondanunk, és ugye a legfontosabb feladata a mai napig is az, hogy a kormány migrációs politikáját, magyarán, a kormány által migráció kapcsán folytatott üres propagandakampányt próbálja áltudományos módon alátámasztani. Na, hát ez az a teljesítmény, amit a Migrációkutató Intézet és mögötte az MCC lerakott az asztalra. Ehhez adták oda az MCC-nek a támogatását, a pénzt persze nem, mert ezt a pénzt aztán egy másik ablakon keresztül visszakapták a kormánytól. De ilyen módon hozott létre az MCC egy álfüggetlen kutatóközpontot a kormány politikájának támogatására.

És hát, nem ő az egyetlen káder, aki onnan jött, hiszen Rác Zsófia helyettes államtitkár asszony is, vagy bocsánat, kisasszony is az MCC-ből érkezett, őt is ott nevelték ki erre a kiváló kormányzati pozícióra. De nincs evvel baj, hozzáteszem, nincs azzal baj, ha egy magánember magánalapítványa egyértelmű politikai célokat követ.

Ez szíve joga, más magánemberekkel is előfordul ez, csak ezeket a más magánembereket önök óriásplakátra rakják, hogyha ők olyan politikai célokat szolgálnak, amelyek önöknek nem szimpatikusak. Ez a különbség. De azt sem teszik jól, és mi sem tennénk

jól, ha azért támadnánk Tombor urat vagy az MCC-t, mert egy konzervatív intézmény.

Azt viszont támadjuk, és azt disznóságnak tartjuk, hogy önök most állami pénzből akarnak egy kvázi állami intézményt létrehozni, azzal az alapítványi technikával ráadásul, ami utána kivonja az ellenőrzés alól ezt a fajta intézményt. Magyarul, odatolnak egy csomó állami forrást, a részvényjuttatás ezt jelenti, azért, hogy kádereket képezzenek, azért, hogy a jobboldal szellemi bázisát építsék, és ráadásul utána pedig azt mondják, hogy ja, de egyébként ez egy alapítvány, amihez az államnak semmi köze nincsen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Legyen világos, ez, ahogy önök mondják, a közvagyonnak a közvagyonjellegének elvesztéséről szóló klasszikus intézmény. Kevésbé bonyolultan, kóbányszerűen szólva, ez lopás, ez az állami pénzeknek pártcélokra való becsatornázása. Ez a javaslat semmi másról nem szól, csak arról, hogy innen kezdve az állam pénzén képezzen egy nagyméretű, nagy méretű alapítvány kádereket a Fidesz számára. Most már nem csak állami kutatóintézet lesz, lesz állami tehetséggondozó program is. Mert ha önök valóban tehetséggondozással szeretnének foglalkozni, akkor kénytelen vagyok csatlakozni képviselőtársamhoz: akkor rendelkezésre állna még ezen kívül számos szakkollégium. Csak van egy nagyon fontos különbség azok között a szakkollégiumok között és e között a kollégium között, tudniillik az, hogy azokban a szakkollégiumokban hallgatói önkormányzat érvényesül, jelentős önállósága van a diákoknak, ők határozhatnak egy sor kérdéssről. Ez a szakkollégiumi szellem volt az, ami annak idején kinevelte a Fidesz, akkor még liberális vezetőit, és ez a szakkollégiumi szellem az, amiből a mai Fidesz konzervatív jobboldali vezetői nem kérnek.

Önök állami monopóliumot akarnak a tehetséggondozásban is, pontosabban nem államit, fideszes monopóliumot akarnak a tehetséggondozásban is - plusz KDNP, csak azt mindig kifejeztem, mert nem annyira lényeges -, szóval, önök fideszes monopóliumot akarnak a tehetséggondozásban is, és erre kívánnak betolni egy nagy vagonnyi közpénzt részvények formájában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt tudom mondani, hogy lehet ezzel próbálkozni, ugye, megpróbálta már Matolcsy úr is, őneki nem nagyon sikerült; létrejött egy nagy méretű, államilag finanszírozott egyházi szakkollégiumi hálózat is, de úgy látszik, ez sem elég; kell még egy janicsárképző, még egy káderképző a Fidesznek, gondolom, abban a reményben, hogy majd ilyen módon nevelik tudatos jobboldalivá a reménybeli tehetséges fiatalokat. Hozzáteszem, most szólok: nem fog sikerülni.

(17.50)

Ezek a típusú kísérletek mindig megbuknak, legyen szó, mondjuk, a Lenin-intézetek rendszeréről annak idején, ami nagyon hasonló kezdeményezés

volt, ezek nem működnek (Dr. Orbán Balázs felé:) - drága államtitkár úr, hiába mosolyog!

És azért még egy gyöngyszemre hadd hívjam fel a figyelmet... Ja, még két gyöngyszemre. Az egyik gyöngyszem arról szól, hogy természetesen kiemelt beruházással válik minden beruházás, tehát a Gellért-hegyen, Budapest legkritikusabb részén mindenféle önkormányzati hozzájárulás és lényegében minden érdemi hatástanulmány és környezetvédelmi engedélyezés nélkül lehet majd építkezni; bizonyára jól fog sikerülni, mint az összes többi ilyen kiemelt beruházás.

És a gyöngyszem, amit a végére hagytam: mellel ez a jogszabály megszünteti azt az összeférhetetlenséget, hogy az ilyen típusú alapítvány kuratóriumában állami vezetők nem vállalhatnak tisztséget, nem lehetnek tagok, magyarul lehetővé teszi, hogy állami vezetők is részt vegyenek ennek az intézménynek a kuratóriumában - vannak is tippjeim, hogy éppen ki az, aki erre pályázik. Köszönöm szépen, elnök úr. Ez egy elfogadhatatlan javaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, 15 perces időkeretben.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt elnök úr, nem fogom kihasználni, csak egy pár gondolatban reagálnék a képviselő hölgyek és urak által elmondottakra amellet, hogy köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat.

Szeretném jelezni - tehát most csak a tárgyi tévedésekre koncentrálnék, amik elhangzottak a felszólalásokban -, hogy a „Nemzeti tehetség” program működik, sőt Arató képviselő úrnak mondom, hogy a „Nemzeti tehetség” programban sokkal több pénz, támogatás van jelen pillanatban, mint 2010 előtt volt.

A személyes érintettségre vonatkozóan: valóban így van, hogy én a Migrációkutató Intézetnek a vezetője voltam, ez csak annyiban jó, hogy látom, hogy a Mathias Corvinus Collegiumban zajló szakmai munka kifogástalan. Annyiban pontosítanám az ön által elmondottakat, hogy a Migrációkutató Intézet nem a kormány migrációs politikáját támasztja alá, hanem a nemzetét, és ha önnek ezzel van a problémája, mert jelen pillanatban a nemzet többsége által támogatott migrációs politika az, ami a Demokratikus Koalíciónak nem tetszik és ami állandó kritika tárgya, amíg ön és a Demokratikus Koalíció nem ért egyet annak a kutatóintézetnek a tevékenységével, addig szerintem ők helyesen végzik a dolgukat.

Még egy megjegyzés: a képviselő urat az az összefüggésrendszer - nem tudom, hogy miért - egyáltalán nem zavarja, hogy azok a szerencsétlen gyerekek jelen pillanatban egy lepukkant munkásórlaktanyában vannak. Azt értem, hogy önnek hiányzik a munkásórlaktanya végleges elvesztése, tehát az fájó lehet, hogy így folyamatosan fogynak el a kommunista nómenklatúra

pozíciói, de azt hiszem, hogy - még egyszer - a magyar nemzet gyarapodása szempontjából ez egy kifejezetten szerencsés fejlemény. És ha a munkásórlaktanya lebontását és újjáépítését itt, a magyar parlament előtt nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánítjuk, és ráadásul kiemelten közérdekűvé, mivel oktatáspolitikai célokat szolgál, ez a rendszerváltoztatás befejezése. És amikor ön azt mondja, hogy ezzel bármiféle probléma van, akkor az azt jelenti, hogy ön munkásmozgalmi nosztalgiában érzi jól magát.

A másik az, hogy ki hogyan gazdálkodik az állami vagyonnal: azért mégiscsak nézzük már meg, hogy milyen állami vagyonról van szó; hogy a MOL-részvények 10 százalékának mi volt a sorsa eddig. Ugyanis önök 2002 és 2010 között egy dolgot tudtak csinálni ezzel az állami vagyonnal: elherdálni és átjatszani az osztrákokon keresztül az oroszok kezére, egy stratégiai vállalatot. Ez az, amit önök csináltak ezzel a nemzeti vagyonnal.

Mi mit csináltunk 2010 után? Visszaszereltük, a magyar emberek hozzájárulásából. És most mit csináltunk? Mert egyébként megerősítettük a vállalatot, egyébként a MOL regionális pozíciókat szerzett. És most mit csinálunk? Meghatározunk egy közfeladatot, egy pártpolitikai logikán túlmutató közfeladatot, és ezt a visszaszerzett vagyont, amit önök kijátszottak az oroszok kezére, a tehetséggondozás ügyére fordítjuk. (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.) Tehát ha ön ezzel bármiféle összeesküvés-elméletet szeretne kreálni, ez természetesen szíve joga, de azért a tények talaján érdemes minden ilyen felszólalás esetében maradni.

Egy kicsit az jutott eszembe, amikor minden ellenzéki felszólaló elmondta, hogy egy kiváló intézményről van szó, de... Margaret Thatcher volt brit konzervatív miniszterelnöknek volt egy ilyen mondása, hogy ha én keresztülrépülnék a Temzén, akkor a kritikusaim azzal támadnának engem, hogy biztos nem tudok úszni, azért tettem ezt meg. Tehát nekem is ez a gondolatom támadt, miközben önöket hallgattam, mert elmondták, hogy arra van szükség, hogy egy több évtizedes tehetséggondozó intézményt támogassunk - ez megvalósul; arra van szükség, hogy egy kiváló intézményt támogassunk - ez önök szerint is, mindkét ellenzéki felszólaló szerint is megvalósul; és azt kérdezik, hogy miért nem egy másik szakkollégium. Azért, mert az MCC több jelen pillanatban is, mint egy szakkollégium.

Beszéltünk az általános iskolás programról. Ez már több éve működik. Személyes alkalmak, e-learning-rendszer hat helyszínen és a határon túl is, 600 diák részvételével. Ezt bővítenék 3500 diákra és 19 magyarországi és 16 külföldi képzésre.

Beszéltünk a középiskolás programról. Az 2002 óta működik, szintén távoktatás és személyes jelenlét, budapesti központban, kolozsvári központban, székelyudvarhelyi központban. 1800 fő vesz benne részt, de a tervek szerint az intézmény azt mondja, hogy 4000 főre tudja bővíteni a programot.

Majd egyetemi program: szerencsétlen gyerekek 150-en laknak a munkásórlaktanyában, és csak bentlakásos rendszer van. Itt, ha jól látom a szervezet által leadott és nyilvánosságra hozott képzési programot, 1500 hallgatóról beszélünk, 1000 bentlakásos formában kerülne elhelyezésre. Mi szolgálja a társadalmi mobilitás ügyét és a tehetséggondozás ügyét jobban, ha nem ez? Emellett posztgraduális képzések vannak, nemzetközi kapcsolati háló, külhoni jelenlét, könyvkiadói tevékenység.

Én a legnagyobb tisztelettel azt szeretném kérni a képviselő uraktól, akár Brenner képviselő úrtól, akár Arató képviselő úrtól, hogy mondjanak jobbat. Mondjanak jobbat! Mondjanak olyat, amelyik képes ezt a már most lévő teljesítményt túlszárnyalni! Az a helyzet, hogy nem fognak tudni ilyet mondani, ebből következően minden olyan kritika, amit önök elmondtak, politikai motivációjú és teljes mértékben hiteltelen.

A törvényjavaslat ráadásul teljesen világosan fogalmaz: arról szól, hogy mindegy, hogy ki alapította ezt az intézményt, mindegy, hogy milyen magánalapítói céljai voltak, a kormány csatlakozása azt jelenti, hogy közérdekű vagyonkezelő formába alakul át, és onnantól kezdve a korábbi alapítóknak semmilyen köze nem lesz ennek az intézménynek a működtetéséhez. Egyébként pedig annyit tennék hozzá: ha minden tehetős ember annyit tenne a hazáért, hogy ilyen tehetséggondozó programokat magánalapítványi formában 25 év alatt felépít, akkor ez az ország sokkal előrébb tartana, mint ahol ma tart. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kettő percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Drága államtitkár úr, a memóriája - nyilván kicsit az életkora okán is - hiányos, így nem emlékszik arra, hogy éppen ez a Ház volt az, amelyik 2008-ban megakadályozta azt, hogy az oroszok meghatározó tulajdont szerezzenek a MOL-ban, úgyhogy szeretném jelezni, hogy ez pont fordítva volt, mint ahogy ön emlékszik, de nem akarom elmondani a klasszikus viccet az osztogatás és fosztogatás különbségéről.

Ami ennél fontosabb: itt azzal támad engem az államtitkár úr, hogy nem örülök annak, hogy a munkásórlaktanyát lebontják vagy mi a fene.

Drága Államtitkár Úr! Én költöztettem azt a kollégiumot a munkásórlaktanyába? Vitatkozzon azzal, aki a munkásórlaktanyába költöztette! Én örülni fogok annak, ha felépül egy jó felsőoktatási intézmény, csak azt kérem, hogy tartsák tiszteletben az odavonatkozó építési és környezetvédelmi szabályokat. Mert ha kapnak állami pénzt, akkor telik arra, hogy egy jó minőségű épületet húzzanak fel. Kicsit majd kevesebbet keresnek az önök kedvenc közbeszerzésnyertesei ezen a dolgon, mint általában szoktak. Az a baj

ugyanis, hogy ezzel a fajta „nemzetgazdasági érdek”-történettel mindig az szokott történni, hogy arra használják ki, hogy egyébként többet keressenek a Fidesz-közeli oligarchák ezen a dolgon. Abban persze egyetértünk, hogy örülnék, ha más Fidesz-közeli oligarchák is adnának pénzt közcélokra - ebben valóban egyetértünk, ez tényleg sokat segítene az országon.

Végül, tisztelt államtitkár úr, ön azt mondja, hogy majd akkor jön a rendszerváltás, ha másfajta kollégium lesz a munkásórlaktanya helyett. Nem akkor jön el a rendszerváltás.

(18.00)

Akkor jön el, államtitkár úr, hogyha egyetlen kormány sem lesz olyan, amelyik azt képzei magáról, hogy ő azonos a nemzettel. Ha egyetlen kormány sem gondolja azt, hogy aki mást gondol, mint ő, az nem része a nemzetnek, az nem tartozik a nemzethez. Mert ez lesz majd, amikor Magyarországon valóban demokrácia lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Zsigmond Barna Pál, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Röviden szólnék én is az előttem fekvő jogszabályról. Ez a jogszabály egy jelentős eredményeket felmutató tehetséggondozási központ, tehát nem szakkollégium - szakkollégium is - intézményesítését jelenti.

Ahogy elhangzott több esetben, Magyarország versenyképessége nagymértékben függ attól, hogy milyen az oktatás színvonala. Magyarországon és a Kárpát-medencében sok magyar ember él, akinek, hogy ha megfelelő lehetősége van továbbtanulni, akkor meg tudja állni a helyét abban a világszintű versenyben, ami kibontakozott az Európai Unió belül, illetve akár azon kívül is. A tehetségeket nem lehet csak egyetemeken képezni, hanem az egyetem mellett szükség van olyan képzési központokra, ahol más területeken is tudják képezni magukat a fiatalok, nyelveket tudnak tanulni és pluszlehetőséghez jutnak általában.

Ahogy elhangzott, a Tihanyi Alapítvány fenntartásában működő Mathias Corvinus Collegium 1996 óta valósítja meg ezeket a célkitűzéseket, tehát nevezetesen a tehetséggondozást, a kiemelkedő diákok továbbképzését, képzését. A Mathias Corvinus Collegium olyan jelentős tapasztalatokra, szakértelemre tett szert, illetve nemzetközi kapcsolati tőkére, amely egyértelműen alkalmas lehet arra, hogy ezt a lehetőséget megkapja a további fejlődéshez.

Az is elhangzott már, hogy itt nemcsak felsőoktatásról van szó, abban is eltér a szakkollégiumtól a Mathias Corvinus Collegium, hogy nemcsak kifejezetten tehetséges egyetemistákat képez, hanem egyfajta

népfőiskolaként igyekeznek a társadalom minden rétegének felkínálni a fejlődés lehetőségét, nem csupán az oktatás által, hiszen vannak jótékonysági programok, versenyek, konferenciák is a repertoárban.

Fiatalabb korosztályoknak is nyújt képzéseket a Collegium, amelyekre régióként a legtehetségesebb diákok jelentkezhetnek, és változatos képzéseket biztosít a Collegium. Kállai Mária képviselőtársam is elmondta, államtitkár úr is elmondta azokat a programokat, programbővítéseket, amelyeket a Collegium meghirdetett, akár a „Fiatal tehetség” program, akár a középiskolás program, akár az egyetemi program vonatkozásában. Még talán megemlíteném a „Roma tehetség” programot, amit szintén visz az MCC, és amely a legtehetségesebb roma származású fiataloknak biztosít oktatást és kiemelkedési lehetőséget.

Szintén jelentős az MCC által szervezett nemzetközi konferenciák sorozata. Megemlíteném itt a migrációs és családjogi konferenciát, amelyek a régió leg-sikeresebb nemzetközi konferenciái voltak, és Magyarország jó hírét vitték a világba.

Elhangzott több esetben, hogy szerényebb sorsú tehetséges vidéki hallgatóknak biztosít sok esetben lehetőséget és képzést, illetve határon túl is vannak képzési központok. A mai nap Szabó Timea képviselőtársunk kifakadását hallhattuk a határon túliak ellen, illetve olvashattuk egy nagy múltú, Népszava nevű újságban Bruck Gábornak a fejtegetését, aki az SZDSZ és Demszky Gábor egykori kampányfőnöke volt, aki a vidékieket szólta le minősíthetetlen hangnemben. Tehát azt gondolom, hogy sajnos a baloldalon vannak olyan pártok, olyan szervezetek, amelyek nem tudnak mit kezdeni a határon túli magyarokkal és a vidékiekkel. (*Arató Gergely közbeszólása. - Z. Kárpát Dániel: Mi közöttök hozzá! Ne viccelj már!*) Sok esetben a vidékiek ellen fordulnak, tehát nem csoda, hogy ezt a Collegiumot is támadják, amely nemzetben gondolkodik, és a vidéki tehetséges fiatalok megsegítését is célul tűzte ki.

Fontos az, hogy a baloldali rendszerben egyre kevésbé van közösség az egyetemeken belül. Ezek a szakkollégiumok az egyetemi hallgatók számára közösséget tudnak biztosítani. A továbbképzési lehetőség mellett fontos, hogy ezek a közösségek kialakuljanak az egyetemisták számára. És fontos az, ami több esetben is elhangzott, államtitkár úr is beszélt róla, az a nemzetközi kapcsolatrendszer, amivel rendelkezik az MCC.

Nagyon röviden reagálnék Brenner Koloman képviselőtársamra. Azt mondta, hogy: meghalt Mátyás király, oda az igazság. Mátyás király Kolozsváron született, tehát Szabó Timea koalíciós partnerével kellene megbeszélni, hogy akkor most ehhez képest hogy gondolkodik az ellenzék Mátyás királyról, tekintettel arra, hogy ő is határon túl született, vele kapcsolatban mi az elgondolás vagy mi a hivatalos álláspont.

Azt sem értettem pontosan, hogy most ha rossz a felsőoktatás és új ötletek vannak, akkor most mi igazán a probléma: hogy rossz a felsőoktatás, vagy ha új

ötletek vannak, akkor az is baj. (*Z. Kárpát Dániel: Nem, hogy egy átlagos magyar fiatal nem tud bejutni, és nem tudja kifizetni a tandíjat, az a baj.*) Tehát minden baj, és igazából arra a felszólításra, hogy akkor mondjanak új ötleteket, viszont nem jött semmilyen új ötlet, hogy mi az, amit lehetne csinálni ebben a helyzetben.

Álláspontunk szerint nem olyan rossz a helyzet vagy nem rossz a helyzet. Önök mindenféle statisztikákra hivatkoznak. Álláspontunk szerint sokkal jobb a helyzet, mint a korábbi években (*Z. Kárpát Dániel: 20 ezerrel kevesebben tudnak felvételizni, mint egy éve! Statisztika! - Az elnök csenget.*), javult a magyar felsőoktatás színvonala, és ezek az átalakítások pedig azt szolgálják, hogy tovább javuljon, versenyképes legyen nemzetközi szinten is, és olyan nemzetközi példákat próbálunk átvenni, amelyek beváltak más országokban.

És valóban, az is egy fontos dolog, hogy a felsőoktatásnak le kell követni a munkaerőpiaci folyamatokat. Tehát ha vannak olyan szakok, ahova nem jelentkeznek, akkor el kell gondolkodni, hogy milyen olyan új kihívások vannak, amire érdemes reagálni, és aminek elébe kellene menni annak érdekében, hogy tovább tudjanak tanulni minél többen az egyetemeken.

Arató képviselőtársamra csak nagyon röviden reagálnék. Valószínűleg az zavarja, ahogy ezt el is mondta, hogy ez egy nemzetben gondolkodó konzervatív szellemi műhelynek határozza meg önmagát. Azon nem csodálkozom, hogy önt ez zavarja. Ez nem a Fideszhez tartozik, nemzeti konzervatív gondolatot képviselő szellemi műhely. Ilyennek is van létjogosultsága, bármennyire is azt gondolják, tudom, hogy nincs ezeknek létjogosultsága, csak a liberális gondolatnak van létjogosultsága. (*Arató Gergely közbeszólása.*) Szerintem nem így van. Van létjogosultsága, van szerepe, van jelentősége a konzervatív nemzeti gondolatnak is, és igenis szükség van olyan szellemi műhelyekre, amelyek ezt az álláspontot, ezt az ideológiát, ha úgy tetszik, képviselik.

A Migrációkutató Intézet támadása szintén nem okozott számomra meglepetést, hiszen önök az illegális migráció tényét is, a kvótarendszert is folyamatosan tagadják, tehát önök szerint nincs migráció, ez nem valós veszély, ez nem valós probléma, ezzel nem kell foglalkozni. És nincs kötelező kvóta sem, ezzel sem kell foglalkozni, ez sem igazi valóság. Ennek, ugye, ellentmond a legutóbb született európai bírósági ítélet, hiszen sajnos van egy ilyen kvóta, amely ellen Magyarország harcol a magyar emberek érdekében.

És nem igaz az az állítás, hogy kivonja az állami ellenőrzés alól a részvénytársaságokat ez a vagyonjuttatás, hiszen államtitkár úr részletesen beszélt arról, hogy milyen elidegenítési-terhelési tilalom kerül bejegyzésre, milyen garanciák szolgálnak azt, hogy ez ne kerüljön kivonásra az állami vagyon rendszeréből. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Na, és utána?*)

Abból az állami vagyomból, amelyet a Fidesz szerzett vissza, szintén, ahogy államtitkár úr említette, a magyar állam számára, hiszen a korábbi kormányok 2010 előtt felelőtlenül privatizálták ezeket a stratégiai állami vállalatokat.

Összességében én támogatom a törvényjavaslatot, köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Varga-Damm Andrea jobbikos képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Végtelen tisztelem Kállai Mária képviselő asszonynak, Orbán Balázs államtitkár úrnak, sőt Zsigmond Barna Pál képviselőtársamnak is, és elképesztően becslöm azt a mély hitet, amivel a kormányzat ilyenfajta javaslataihoz állnak.

Megtanultuk tíz év alatt, hogy a Fideszben semmi nem történhet úgy, hogy mögötte nincs valami vagyoni érdek. Ha 2011-2012-ben jön be ez a javaslat, és akár be is jöhetett volna, hiszen '96 óta van ez a Collegium, akkor szerintem a képviselők 80 százaléka vakon megszavazta volna. Csakhogy tíz év alatt itt mindenki megtanult fideszül. És amíg a képviselő hölgy és úr, illetőleg államtitkár úr ennek a javaslatnak kizárólagosan az oktatási, a tehetséggondozási részét emelte ki, és írta meg valaki a felszólalásokat ennek az aspektusából, akkor pont azt a célt leplezik ezzel el, ami ebben a javaslatban benne van.

Ugyanis ahhoz, hogy minőségi tanítás legyen, ahhoz, hogy tehetséggondozás legyen, ahhoz, hogy a szegény sorsú gyerekek a legmagasabb szintű oktatásban részesüljenek, ahhoz, hogy határon túli honfitársaink fiatal gyermekei is ebből a tudásból részesülhessenek, ahhoz nem kellene ezeket a vagyonelemeket tulajdonba átadni. Nem kellene! Vagyonelemeket oda lehet adni. A beruházást, amiről szó van, úgyszólván a magyar állam fogja finanszírozni, nem az alapítvány. És amikor arról szól, hogy bár igaza van Zsigmond Barna Pál képviselőtársamnak, hogy ott az elidegenítési tilalom, csakhogy ott van a vételi jog megszűnése akkor, hogyha az alapítvány kuratóriuma a vagyont el akarja adni, és 90 napon belül az állam nem nyilatkozik úgy egy külső ajánlatra - tehát tessenek odafigyelni, nem arról van szó, hogy ahhoz kell engedélyt kérni, hogy el akarom adni, vagy azt kell tenni, hogy ha el akarja adni, csak a magyar államnak adhatja el!

(18.10)

Nem, nem, nem, nem! Arról van szó, hogy a külső ajánlatot kell ismertetni a magyar állammal. Azaz, ha az a kuratórium, amelyik kizárólagosan fideszes, hű emberekből fog állni, holnapután vagy a beruházások megvalósulásakor kitalálja, hogy a vagyont, még ha egyébként az oktatási tevékenység folyik is, átruházza

másra, és a haver, a magyar állam képviselője 90 napig nem nyilatkozik rá, akkor ő könnyedén ezt a vagyont átjátszhatja. És ha az én képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim és államtitkár úr nem látja ezeket a kockázatokat, akkor ne tessék itt tehetséggondozásra meg a csodálatos mázzal körülvett jogszabályi miliőre hivatkozni, hanem tessék megmondani, hogy ez nem önmagában ennek a tehetséggondozó programnak a továbbfejlesztése, hanem azt szeretné ez a kormány, hogy amikor esetlegesen már nem fog Magyarországon kormányozni, a politikai és gazdasági hatalmát prolongálja minden egyes szegmensben. Az elmúlt két évben, amikor itt vagyonátruházásról volt szó magánszektorba vagy akár ilyen alapítványba, mindegyikben ott voltak azok az elemek, hogy a hatalmi prolongációt meg lehessen valósítani.

És akkor nem beszélünk a kurátorokról. Nincs két hete, Orbán Balázs államtitkár úr, hogy a másik korábbi javaslat kapcsán elmondtam önnek, hogy amíg egy ilyen javaslatban nincs lefektetve, hogy a kurátorok kiválasztását milyen tematika, mechanizmus, szakmai alap kell hogy kísérje; amíg nincs meghatározva egy ilyen javaslatban, hogy csak határozott időre lehet a kurátorokat kinevezni, hiszen tudjuk, Magyarországon nem lehet lemondadni kurátorokat, ha nincs határozott időre meghatározva a tisztségük viselése, ez azt jelenti, hogy a Corvinus Egyetem, a közgazdászoktatás és ennek a tehetséggondozó programnak mind szakmai, mind vagyoni diszpozíciója az Orbán-kormány utánra is korlátlan időre fennmarad.

Nincs más számomra, amit ebből a javaslatból ki lehet olvasni. Mert ha tényleg csak a program, ha tényleg csak a körülmények javítása, ha tényleg csak a tehetséggondozó program infrastruktúrájának a fejlesztése lenne ennek a javaslatnak a szempontja, akkor nem lennének benne azok a vagyonátjátszó javaslatrészek, és benne lenne a kuratórium kiválasztásának módszertana, mechanizmusa, és ha lehet, akkor kormányokon átívelő olyan szakemberek felmutatása, akikben a társadalom egésze bíz. Pont azok az elemek hiányoznak ebből a javaslatból, amelyek a bizalmat tudnák kialakítani.

És meg kell mondjam önöknek, mind képviselőtársaim, mind államtitkár úr, hihetetlenül fogom önöket sajnálni, amikor egyszer szembesülni fognak a valósággal. Hihetetlenül, mert higgyék el, egyszer eljön az a pillanat, amikor kiderül, hogy amit az ellenzék felvetett potenciális, jövőbeni problémát, az bekövetkezik. És csak egyet kérek önöktől, legalább majd akkor saját maguknak ismerjék el, hogy lehetséges, hogy túl vakon hittünk. Sőt, én azt kérem, hogy mindazokban az ügyekben, ahol egyértelműen az látszik, hogy csodálatos, nagyszerű témákat, a társadalom számára fontos intézményeket, értékteremtő közönségeket szimplán vagyonátjátszásra és pozícióbiztosításra, -tartásra, bebetonozásra használnak, nem egy ilyen volt, sokadik van, azt kívánom, hogy soha ne következzen be, ami potenciálisan ezekben a javaslatokban benne van; soha ne fordulhasson elő, hogy ez a

vagyon majd másé lesz; soha ne derüljön az ki, hogy itt tulajdonképpen egy fennhatóság prolongációjáról van szó.

Azt kívánom, hogy soha, de soha egyikünknek se kelljen szembesülni azzal, hogy valóban vakon hitünk valamiben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Egy félreértést szeretnék csak tisztázni, mert bár elmondtam az előző kétperces hozzászólásomban is, de talán nem volt egészen világos. Nem azzal van önmagában problémám, hogy működik vállaltan konzervatív, jobboldali tehetséggondozó intézmény. Azzal van problémám, hogyha a kormány kiválaszt egy ilyen intézményt, és ezt és kizárólag ezt tömi tele közpénzzel. Van az államnak ugyanis egy saját felsőoktatási intézményrendszere, ha vannak forrásai, akkor biztosítson ennek forrásokat. Mert szemben az előbbi intézménnyel, az utóbbi intézménybe járhatnak bármilyen diákok bármilyen politikai elképzeléssel, és jó esetben, ha ez egy szabadon működő felsőoktatás lenne, persze korlátozottan az, akkor magán az intézményen belül is sokfajta nézet lenne elérhető. Állami pénzt pártsemlegesen kell elkölteni.

Lehetne más megoldás is, ez egy liberális megoldás. A kormány egész felsőoktatás-politikája egyébként egy liberális irányba megy el. Nekem nagyon vicces olyan elképzeléseket visszahallani önöktől, amelyeket annak idején az SZDSZ-es koalíciós partnerekkel való vitákban kellett visszaverni *(Dr. Orbán Balázs: Csak ők megcsinálták rosszul.)*, de önök most mennek egy liberális irányba. Tehát van egy olyan megoldás is, amelyik azt mondja, hogy nem ezt a megoldást választjuk, hogy az állam maga tartja fenn az intézményeket, és a saját intézményein belül próbál meg akár a létező szakkollégiumi rendszerrel, akár más módon minőségi tehetséggondozást is megteremteni, mert lehetne ennek is államilag működő modellje, hanem azt mondja, hogy oké, akkor létezen sokfajta magán-, civil kezdeményezés, és akkor ezek között egyébként majd lesz jobboldali meg baloldali, meg a bánat tudja, milyen, és akkor ezek egyenlő mértékben és egyenlő módon férhetnek hozzá a forrásokhoz. Mind a kettő működő demokratikus megoldás, amit önök csinálnak, az viszont a pártállam építése. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel felszólalása következik, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam is értetlenül állok nem a vita

szakmai része előtt, mert ez egy legitim vita, ami a Ház előtt van, és abszolút az állami háttérű modell erősítése versus a különböző kiszervezések, ez egy legitim vita a világban, és magam is egy kicsit furcsán állok az előtt, hogy egy magát nemzetinek mondó, valló kormányzat mégis hogy a fenébe tudott arra az oldalra tévedni, amely az állami háttér leépítése és a vagyonelemek kiszervezése felé mozdul el, de ez legyen az önök lelkiismeretének a baja.

Ami engem különösen zavar, az a Zsigmond Barna Pál képviselőtársam által elmondottak. Tehát az ellenvélemény kapcsán ilyen minősítésekkel élni, és liberalizálni az ellenvéleménnyel bírót pont annak, aki egy liberális irányba mozdul el, és a liberalizmus alapján változtat a korábbi rendszeren, egészen elképesztő, képviselőtársam. Ön ne hivatkozzon a nemzeti oldalra, mert amit csinálnak, az nem feltétlenül egy nemzeti elgondolást a háttérben bíró valami, hanem szimpla vagyonelemek átjatszása. Erről van szó! És önök, az ön pártja, amely a Liberális Internacionáléból indult, nehogy azt higgye, hogy nem emlékszünk arra, hogy önök mit csináltak. Kivonultak ebből a Házból a Trianon-megemlékezésen. Milyen alapon hivatkozik ön a nemzeti oldalra? A valódi nemzeti oldal ezer éve kivetette önöket magából, és ez így is marad.

Ennyire szervilis, szolgálalelkű kormányzatot a gazdaságpolitika tekintetében nagyon régen látott Magyarország. Hol van itt a nemzeti oldal, képviselőtársam?! A multi cégeket ennyi indokolatlan egyoldalú támogatással még a Gyurcsány-Bajnai-korszakban sem dotálták, pedig az aztán a gazdasági önfeladás magasiskolája volt a multicégekkel szemben. Önök ezt is felül tudták múlni. Egészen elképesztő! És a nemzeti oldalra hivatkozik? Migrációs tematikát hoz be egy ilyen vitába, amikor kinek a miniszterelnöke volt az, aki aláírt egy kvótaszűrő megoldások végrehajtásáról szóló záródokumentumot, képviselőtársam? Ki volt az? Orbán Viktor volt az. Miről beszél ön?!

Aztán mi történt? A Keleti pályaudvarból a népvilág szerinti közel-keleti pályaudvart csináltak, nagy csinnadratta mellett itt hagyták a migránstömegeket, akiket aztán hagytak kísértalni az országból. És mit tettek? Elkezdtek letelepedési kötvényt árusítani. *(Jelzésre:)* Nyomjon gombot, képviselőtársam, indokolja meg, mire kellett a letelepedési kötvény! Miért volt jó kiárusítani magyar forintért, pénzért, euróért a magyar állampolgárság előszobáját? Ez a nemzeti oldal ön szerint? Ez a nemzeti elgondolás? A mindent pénzzé tenni? Ez lenne a nemzeti oldal? Akkor mi biztos, hogy nem vagyunk egy oldalon, a nemzeti oldalon én járok gyerekkorom óta, és kikérem magamnak azt, hogy ön erre hivatkozik.

Azt is el szeretném mondani, hogy több mint százezer idegen munkást, vendégmunkást importáltak szervezeten Magyarországra ahelyett, hogy megpróbálták volna helyreállítani az itteni reprodukciós viszonyokat.

(18.20)

S azt kell hogy mondjam, bár retorikai szinten történt ebben elmozdulás, de a legfontosabb területen, a demográfiai téren szintén felsültek - sajnos, bárcsak ne így lenne -, egyetlen demográfiai mutató tekintetében sem tudtak javítani.

S azt kell hogy elmondjam önnek, hogy ha nemzeti oldal, akkor arról is számot adhatna, hogy hogy van az, hogy az önök oltalmazottjai, tehát akiket befogadtak ebbe az országba átmenetileg vagy hosszabb távon, kioktatást kapnak a CSOK felvételének a lehetőségeiről. Ez az önök általi értelmezés szerinti nemzeti oldal? Ez lenne a nemzeti elgondolás?

Én egészen mást várnék önöktől, és egyébként az egész parlamenttől. Ezek legitim szakmai viták, amik előttünk vannak, de önök ezt szétbombázzák, szétrokkolják annyira primitív és szálnalmas jelzőkkel, amelyeket a saját cselekvési pályájuk bírált felül és cáfolt meg már százezerszer. Hát ezt a szélkakas jellegű pálfordulás-sorozatot, amit önök véghez vittek, a magyar parlamentarizmus tekintetében nem tudjuk példaként társítani. Példa nélküli a Liberális Internacionáléból, a Trianon-rendezvényről történő kivonulástól eljutni oda, ahol önök vannak.

Az a helyzet, hogy nem nekünk kell itt számot adni, államtitkár úr. Hát nem nekem kell a bizonyítványt magyarázni! Én egy migránst sem engedtem be Magyarországra; én egy kötvényt sem árusítottam idegen embereknek letelepedési jogért; én egy forintért sem vagyok felelős, államtitkár úr. Nézzen magukra, tíz év alatt hova jutottak, hány milliárd forintot szerveztek ki a magyar költségvetésből! Nem nekem kell számot adni! Adjanak számot önök, és utána hivatkozzanak a nemzeti oldalra, ha ez a számadás tisztességgel elvégeztetett! Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Elnök úr, szeretnék kétperces...)* Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Elnök úr!)* Nem jelzett, képviselő úr. *(Dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)* Jó, tessék, képviselő úr! Kettő percben megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, elnézést kérek, csak nagyon röviden Z. Kárpát Dánielnek, ha már itt személyeskedett velem. Én nem vonom kétségbe, hogy ön nemzetben gondolkodik, azt viszont látom, hogy a lelkiismeretével folyamatosan viaskodik.

Nem lehet könnyű önnek. Nem lehet könnyű önnek, hiszen az a Szabó Timea az ön koalíciós partnere, aki ma itt a parlament előtt bemutatta, hogy mire képes, és az a Momentum a koalíciós partnere, aki a szomszédos országokban román pártokat és szlovák

pártokat támogat *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, és az a Demokratikus Koalíció a koalíciós partnere, amelynek vezetője, Gyurcsány Ferenc 2004-ben a saját nemzete ellen fordult. Nem lehet könnyű az ön számára.

Én nem vonom kétségbe az ön jó szándékát és nemzeti gondolkodását, de saját lelkiismeretével beszélni meg ezt a kérdést, hogy ezek a koalíciós partnerek mit jelentenek az ön számára akkor, amikor nemzeti stratégiáról, nemzetéről gondolkodik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem akarom hozzászólni ehhez a vitához, de egészen kicsinyítőgató, amilyen gondolatok elhangzottak. Képviselő úr, illetve államtitkár úr, amikor arról van szó, hogy a nemzet érdekeit kell védeni, amikor ki kell állni a határon túli magyarok jogaiért, érdekeiért, akkor én is és a frakcióm is mindig az elsők között vagyunk. De azt megcsinálni, hogy a nemzeti érdekekre hivatkozva ilyen gyalázatos előterjesztéseket az Országgyűlés elé terjeszteni, és azt az álszentséget bemutatni, amit láthatunk önöktől ebben a vitában, egészen elképesztő.

Én azt gondolom, hogy az a legrosszabb dolog, az a legrosszabb a politikusoknál is, ha valaki ennyire álszent, és főleg ha a nemzetet használja fel olyan gyalázatos, nemzetáruló cselekedetekhez, amelyet önöktől nagyon-nagyon sokat láttunk az elmúlt időszakban, és amilyenre önök egyébként ismét csak készülnek. Körülbelül két hét múlva fognak megszavazni egy olyan ezermilliárdos projektet, ami ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel, és az tény, hogy a kínai érdekeknek tökéletesen megfelel. Önök számoljanak el a lelkiismeretükkel, amikor ilyen kérdésekről beszélnek!

De ebben a vitában hallhattunk önöktől tehetség-gondozásról, versenyképességről, hallhattuk azt a szlogent, hogy fokozatváltás a felsőoktatásban. Mikközben mit látunk, államtitkár úr, mit látunk, képviselő asszony és képviselő úr? Azt látjuk, hogy örületes mértékben csökken a felsőoktatásba jelentkezők létszáma. Egy év alatt 20 százalékkal csökkent a felsőoktatásba jelentkező hallgatói létszám. Nézzük meg a Corvinus Egyetemet, amiről most szó van, és amit önök említettek példaként: 33 százalékkal csökkent egy év alatt a jelentkező hallgatók száma. Ez gyalázat!

Ma Magyarországon egy egyetemi adjunktus, aki tudományos fokozattal rendelkezik, és nagyon-nagyon sok évet töltött azzal, hogy képezze magát, tanuljon, kevesebbet keres, mint egy árufeltöltő. A magyar felsőoktatásból és a tudományos világból menekülnek el az oktatók, menekülnek el a kutatók azért, mert önök nem becsülik meg őket. Erre tíz év alatt lett volna lehetőségük.

Én minden kritikát elfogadok, amit önök megfogalmaznak a balliberális kormányok kapcsán, de önök pontosan azt a politikát folytatják, amit a szellemi elődeik 2010-ben abbahagytak. Én azt gondolom, hogy az lenne a méltó az önök részéről, ha szembenéznének a saját hibáikkal, és kevésbé hangsúlyoznák azt, hogy nemzeti minden, amit önök csinálnak, és megpróbálnának végre sokkal inkább a nemzet érdekében politizálni. Mert valóban, ha a nemzet jövőjét akarjuk biztosítani, akkor figyelni kell a XXI. század kihívásaira, és figyelni kell arra, hogy igen, a jövőben arra lesz szükség, a kiművelt emberfőre, a képzett magyar emberekre, a képzett fiatalokra alapozott gazdaságpolitika lehet ebből a válságos időszakból a kivezető út.

Ennek akkor lesz meg a lehetősége, ha önök nemcsak beszélnek felsőoktatási fokozatváltásról, hanem megvalósítják azt. Ennek egyébként a legelső és legfontosabb lépése lenne az, hogy becsüljék meg a felsőoktatásban dolgozó oktatókat és kutatókat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A hibát én követtem el, mert Z. Kárpát Dániel eltért a tárgytól, de éppen be is fejezte, aztán erre reagált Zsigmond Barna képviselő úr, most pedig folytatódik tovább. Arra kérem nagy tisztelettel Varga-Damm Andreát, hogy próbáljon a tárgyra térni, s elnézést kérek tőle, ha netán rosszul gondoltam. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Annyi ideig fogok eltérni a témától, ami idő alatt nem tudja megvonni tőlem a szót. Zsigmond Barna Pál Szabó Timea képviselőtársunkról beszélt. Szabó Timea az én országgyűlési képviselőm. Nem én választottam, a nép választotta, de ő az én országgyűlési képviselőm, ahol én lakom, abban a választókerületben.

Lehet, hogy akár Szabó Timea, akár bárki más esetleg nem ért egyet önökkel vagy bárki mással, akár még hibázhat is képviselői munkája során, akár még máshogy is gondolhat valamit, mint a kormányzat, de azt, hogy az én országgyűlési képviselőmet maguk megakadályozzák abban, hogy el tudja mondani a napirend előtti felszólalását, azt pedig én kérem ki magamnak. Kövér László házelnök úr eddig számomra még valamennyi tekintéllyel bírt, mert mégiscsak házelnök, meg mégiscsak kollégám, meg mégiscsak, mégiscsak, meg én tiszteletben szoktam a pozíciókat tartani, de azt, hogy azt volt képes mondani, hogy ő nem tudott rendet fönntartani, ezért nem mondhatta el az én országgyűlési képviselőm a felszólalását, ezt pedig hosszú távon is kikérem magamnak és kikérjük magunknak.

Nagyon remélem, hogy ez a stílus nem fog folytatódni ebben a Házban, és remélem, hogy a mindenkori elnök képes lesz arra, hogy a sajátjait kordában tartsa.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént itt koalíciós partnerek kerültek szóba. Valóban nem lennének képviselőtársam helyében, ha olyan koalíciós partnereim lennének, akik engedték a tízezernyi kilakoltatást, engedték a magáncsőd intézményének kasztrálását, és azt, hogy gyakorlatilag magyar emberek tízezrei maradtak az út szélén, most pedig állami vagyonelemeket készülnek kiszervezni. Tehát van itt azért számos olyan folyamat, amivel én sem azonosulnék az ön helyében, amellet, hogy persze nem vonom kétségbe senkinek az elkötelezettségét.

Az általam felvetett kérdések ettől függetlenül akut kérdések, legyen szó letelepedési kötvényekről, legyen szó multik indokolatlan kényeztetéséről. Az a gond, hogy ezekről legitim vitákat folytatott a magyar parlament, még a 2010 és '14 közötti első ciklusomban is, amikor bekerültem ide, képviselőtársam, itt szakmai viták folytak, ahol tényleg én telejegyzeteltem papírokat, igyekeztem rengeteget tanulni. Most úgy érzem magam, mintha - tisztelet a kivételnek, de - vallási fanatikusok között ülnék, tehát egészen addig tarthat a diskurzus, amíg az óáltaluk megszábotott párbeszéd- és diskurzustéren belül maradunk. És amikor bármilyen kritikai észrevétel, bármilyen egyéb értesülés beszűrődik a vitába, akkor vagy a vita forrását, vagy az értesülés forrását próbálják kicsinálni, diszkreditálni, lehetetlenné tenni, vagy közlik, hogy ez az egész nem létezik, és ők a csillagkapu túloldalán vannak, és ez, ahol én vagyok, igazából nem is valós. Tehát egészen lehetetlenné válik így bármely szakkérdés kivesézése, és hogy őszinte legyek, ez nekem rettenetesen fáj.

Az a kérésem tehát, hogy változtassanak ezen. Kormányzati pozícióból derül ki, hogy milyen az ember valójában, amikor hatalom van a kezében, akkor kell belátó módon, tisztességgel, nagyvonalúan viselkedni. Ez önöknek mostanában egyáltalán nem sikerül. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a 2 perces vagy a 15 perces felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót a hozzászólásra, vitázásra kérésző előterjesztőnek, Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nehéz helyzetben vagyok, mert úgy éreztem, hogy nagyon beszálltam

volna az előbbi pártpolitikai adok-kapokba is, de úgy éreztem volna, hogy azzal olyan indulatok szabadulnak el, amik miatt még hosszú ideig itt lehetünk volna, aminek van értelme akkor, ha konstruktív a vita, de ez így nem lett volna konstruktív.

(18.30)

Viszont, ugye, a hatalom, tehát most megkaptam azt a hatalmat, hogy úgy beszélhetek, hogy önök nem tudnak már válaszolni nekem. Úgyhogy én próbálok önkorlátozást tartani, így csak azokra a részekre reagálnék nagyon röviden, amik elhangzottak.

Először is, mi itt a kormányoldalon folyamatosan azt állítjuk, amit politikai elemzők is megerősítenek, hogy a parlamenti ellenzék konvergál egymáshoz, és észleljük, hogy ideológiai különbségek vannak az oldalak között, de jól láthatóan van egy erős konvergencia. Az a feltételezés, hogy '22-ben ez egy nagyon látványos konvergenciában fog testet ölteni. Ugyanakkor lehet mondani, amit például az LMP-s képviselő urak és hölgyek szoktak mondani, hogy ők a lokalizmusban hisznek, nem pedig a globalizmusban, hogy több Európát szeretnének. Itt van egy olyan párt - bocsánat, most ez nem kritika, csak megállapítás -, ami onnan indult, hogy uniós zászlót égetett, aztán eljuttott valami teljesen más megközelítésre. De itt el fog jönni az az idő, amikor önöknek dönteniük kell, hogy fölmennek erre a listára, vagy nem mennek fel a listára, a közös ellenzéki listára, és minden, amit mondanak, minden elv, amit önök a fejünkhöz vágnak, ki fog derülni '22-ben, hogy ezt önök komolyan gondolták, vagy nem gondolták komolyan.

Én nagyon remélem, hogy akkor is ki fognak állni azok mellett a szép és hangzatos elvek mellett, amelyeket önök képviseltek, és majd akik ennek a listának az összetételéről döntenek, azok fogják ezt értékelni, és önöket a lista megfelelő helyére fel fogják tenni. Reméljük, hogy így lesz. Nekem erős korlátaim vannak, erős - hogy mondjam (*Z. Kárpát Dániel: Kétely!*), igen, köszönöm szépen, képviselő úr - kételyeim vannak. Tehát szerintem csúnya vége lesz ennek a történetnek és a nagy kioktatásnak, mert ez klasszikusan az a helyzet, hogy más szemében a szálkát, a saját szemünkben pedig a deszkát sem látjuk. (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*)

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az oktatáspolitikai résszel összefüggésben, illetőleg az állam működésével kapcsolatban: ha már sok egyeztetés zajlik az ellenzéki oldalon, akkor abban is kellene egyeztetni, és a kormányt ilyen értelemben kritizálni felsőoktatás ügyében, hogy akkor most a tömegoktatás vagy a nem tömegoktatás irányába mozduljunk el. Mert ugyan Brenner képviselő úr már nincs a teremben, de emlékeznek rá, ő kifejezetten azt

mondja - és ez kétségtelenül így van -, hogy ő egyetemi ember, majd utána azt mondta, hogy a magyar felsőoktatás egy komoly problematikája, hogy a tömegoktatás irányába indult el, ami nyilvánvalóan azt jelenti, hogy túl sokan vannak a felsőoktatás rendszerében. Miközben felálltak önök, és azt fogalmazták meg kritikaként, hogy túl kevesen vannak a felsőoktatás rendszerében. Ez egy legitim szakpolitikai kérdés, hogy a felsőoktatás struktúrájának melyik irányba kell elmozdulnia.

Tehát önmagában az, hogy a jelentkezések száma növekszik, csökken... - én egyébként boldog vagyok, mert a Nemzeti Közszerződés Egyetem tartozik hozzám, ott az a rész, ami a civil képzésekért felelős, ott a jelentkezések száma éppen növekedett. De más helyeken pedig, amik szintén a szívemhez közel állnak - vagy mert az én alma materem, vagy mert oktatási viszonyba keveredtem velük -, ott meg a számok csökkentek. Annak nyilván nem örülök. De összességében abból, hogy a felsőoktatásba jelentkezők száma csökken vagy növekszik, nem lehet egy egyértelmű fekete-fehér következtetést levonni. Ráadásul önök jól látható módon ebben a kérdésben nem értenek egyet, tehát előbb azt szeretném kérni, hogy egymás között egyeztessenek.

A másik az állam mérete, illetőleg, hogy mennyire liberális, nem liberális a kormány oktatáspolitikája. Azért az mégiscsak valahogy nagyon nincs rendben, hogy azt hallom, hogy a kormány oktatáspolitikája liberális, és kiszervezések irányába megy, illetőleg a felsőoktatást valami, nem tudom, gyanús és furcsa jogi, illetőleg gazdasági konstrukcióba akarja kényszeríteni. Mert itt mégiscsak arról van szó, hogy 2010-ben, amikor mi idekerültünk... - kikeresem a papíromat, hogy pontos számokat tudjak mondani. Ezeket a papírokat ugyan nekem háttéranyagnak megírják, de a gondolataim a sajátok minden esetben. Tehát a baloldali kormányoktól 2010-ben PPP-konstrukció kiváltására 19 darab projektet és több mint 40 milliárd forintot kellett fordítani, mert az valóban liberális oktatáspolitikai volt. Az arról szólt, hogy a felsőoktatási intézmények állami támogatását vissza kell húzni, és egyébként ki kell lökni tulajdonképpen az egyetemeket a vérzivatarra, a piacra, és hagyni, hogy az üzleti érdekek felzabálják az egyébként fejlesztési kényszerben lévő felsőoktatási intézményeket. Így csúszunk bele több tíz milliárd forintnyi alapvetően elhibázott, alapvetően neoliberális alapú PPP-konstrukció irányába.

Mit csináltunk mi? Mi ezeket a konstrukciókat kiváltottuk, stabilizáltuk az egyetemek finanszírozását, és mind egyébként az oktatói bérezés, mind a hallgatói ösztöndíj és támogatás tekintetében egy teljesen új megközelítést hoztunk, ezért ma már 17 különböző intézményi vagy állami ösztöndíj van, és egyébként csak 2016-18 között az oktatók és a kutatók bére 27 százalékkal nőtt, és a doktoranduszok számára biztosított állami ösztöndíj is jelentősen nőtt. Hogy ez elegendő-e? Nem elegendő, de mégiscsak

több annál, mint ami történt. Abba nem is megyek bele, hogy szegények amellelt, hogy az intézmények megkapták a PPP-konstrukciót, mivelhogy ők is akkor közalkalmazotti jogállásban voltak, ezért hogyan érintette őket az a gazdasági visszaesés, ami 2008-2009-ben volt. Nyilvánvalóan nagyon-nagyon jelentősen.

Tehát valójában ez nem egy neoliberais javaslat, hanem arról van szó, hogy az állam közfeladat ellátására egy olyan alapítványi struktúrát hoz létre, és egy olyan alapítványi struktúrát bíz meg, amelyben az üzleti érdek és az üzleti szempont per definitionem nem jelenhet meg, tehát csak a tehetséggondozás és a felsőoktatás ügye mint szempont jelenhet meg törvény alapján a kuratóriummal összefüggésben, és a dolog célja az... - és ebben egyetértünk. Valamelyik ellenzéki képviselő, azt hiszem, Varga-Damm Andrea képviselő asszony említette mintegy kritikaként, hogy majd mi lesz 2022 után. Pontosan ez a javaslat lényege a Corvinus esetében és a Mathias Corvinus esetében is, hogy teljesen mindegy, hogy Jobbik-kormány, hogy Orbán-kormány, hogy Gyurcsány-kormány lesz, a tehetséggondozás ügye és a Corvinus Egyetem ügye mint a top társadalomtudományi és közgazdaság-tudományi képzés egy olyan dolog, amiben a pártpolitikának és a kormányzati politikának nincsen helye. Tehát valóban erről van szó. De ez a javaslatnak nem az Achilles-sarka, hanem a hegye, az értelme, hogy ne attól függenek azok a szerencsétlen felsőoktatási intézmények, hogy éppen az aktuális oktatáspolitikai kormányzatnak milyen kénye-kedve van, milyen lobbijereje van az éppen aktuális államtitkárnak.

Arató képviselő úr, emlékszik arra, amikor ő is kormányzati hivatalt viselt, hogy milyen küzdelmeket kell kiállni. Ne azon müljön éppen, hogy a későbbi Arató képviselő úrnak pontosan milyen lobbijereje van a kormányon belül. Ezt a célt szolgálja, ez egy meghatározott vagyonelem, amit az Orbán-kormány szerzett vissza. Képviselő úr, megint lehet a valóságot megszépíteni, ez valójában úgy van, hogy 2002-ben ez még állami tulajdon volt, 2010-ben nem volt állami tulajdon, külföldi multinacionális, ellenséges felvásárló tulajdonában volt, és hogy ezenkívül egy másik külföldi ellenséges felvásárló tulajdonába való kerülést sikerült megakadályozni - ha ön szerint ez politikai teljesítmény, akkor nem fogunk egyetérteni -, és ezt követően ezt az állami tulajdont sikerült visszahozni.

Lehet, hogy fiatal vagyok, de azért megvezetni engem nem lehet. Tehát azért olvasok eleget, és bizony-bizony, ha az ember a történelemkönyveket megnézi, akkor azt a vérlázító vagyonpolitikát, amit önök folytattak 2002-2010 között, azt még tíz év távlatából sem lehet szerezzenmosdatni.

Bocsánat, igyekszem rövidre fogni a dolgot. És egyébként kérdezte képviselő úr, csak, hogy a szakmai kérdésére is válaszoljak, hogy a Corvinus Egyetem működésével kapcsolatban mik az első tapasztalatok.

Jelentem, a Corvinus Egyetem működésével kapcsolatban az első tapasztalatok pozitívak, mert ha valaki ebbe a történetbe úgy megy bele, hogy azt gondolja, hogy egy energetikai meg egy gyógyszerészeti vállalat osztaléka minden évben ugyanaz lesz, az egész egyszerűen az elemi tőzsdei, gazdasági információk birtokában sincsen.

(18.40)

Ez a dolog természete, hogy az osztalékfizetés, az osztalékvagyon fluktuál. Van, amikor napos idő van, és akkor komoly osztalékfizetés történik, van, amikor meg borús az idő a gazdaság egén, és akkor meg nincs osztalékfizetés. Ráadásul az energetikai portfólió meg a gyógyszeripar akár egy teljesen eltérő fejlődési pályán is lehet. Tehát lehet, hogy az egyik esetben az egyik teljesít jól, a másik esetben a másik teljesít jól.

Az egész dolognak a mérőszáma és a számonkérhetősége a dolognak is itt áll vagy bukik, hogy képes-e a kuratórium olyan gazdálkodási tevékenységet folytatni, amelyben a jó időben történő felhalmozás a rossz időben történő kibekkelést is segíti. Ez tehát a tücsöknek meg a hangyának az ügye. Ha tehát mindenki, amikor nyár van, tücsközik és hegedül, akkor, amikor tél van és rossz idő van, akkor meg mindenki a hangya kegyét keresi, ez a dolog lényege.

És ebből következik az a kritikára való válasz is, amit a jobbikos képviselő hölgyek és urak felvetettek, hogy tudniillik nem kizárólag oktatáspolitikai kérdés egy ilyen vagyonkezelő alapítvány működtetése. Természetesen az is fontos, és ez nem működhet anélkül, hogy olyan szakemberek és olyan szaktudás van a kuratóriumban, ami arról szól, hogy hogyan kell a tehetséges gyerekeket nevelni, hogyan kell őket pluszlehetőséghez juttatni, hogyan kell egy felsőoktatási intézményt bejuttatni a top 100 nemzetközi felsőoktatási intézménybe, de ha csak ilyen emberek ülnek a kuratóriumban, akkor az halálra van ítéelve. Itt ugyanis gazdálkodási, vagyonpolitikai tudásra is szükség van.

Ezért aztán ugyanúgy, ahogy a Corvinus esetében, minden más egyetemi, felsőoktatási intézmény esetében és a Mathias Corvinus esetében is a kuratórium összetételére úgy került sor, hogy ez a komplex multidiszciplináris megközelítés megjelenjen.

És tudom, hogy nem ez a tárgya a mostani törvényjavaslatnak, de azért mégiscsak az egyéb fenntartói modellváltások, amelyekkel kapcsolatban szintén tárgyal most, jelen pillanatban is a Ház, és ott az alapítványi modell bevezetése, az is azt a célt szolgálja, hogy azok a felsőoktatási intézmények, amelyeket folyamatosan támogat a kormány - gondoljunk csak a MOME-ra, gondoljunk csak a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre, gondoljunk csak a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, és gondoljunk a most modellváltáson áteső intézményekre -, ott meg fog születni egy megállapodás az állam és az intézmény között, aminek az a lényege, hogy nem Arató képviselő úr utódainak lobbijerejétől függ az, hogy aktuálisan az intézmény

éppen fekszik vagy nem fekszik az éppen aktuális kormányzatnál vagy nem kormányzatnál (*Arató Gerely: Ez a tipikus neoliberális szöveg!*), hanem egy hosszú távú megállapodás alapján történik mindez.

Arató képviselő úr, mielőtt félreérti, most nem a Corvinusról meg az MCC-ről beszélek, ahol vagyontájtatás is kapcsolódik a fenntartói modellváltáshoz, hanem a többi állami, egyébként felsőoktatási intézményre vonatkozik ez, ahol ugyan a fenntartói modellváltás megszületik, mert fontos az, hogy például a helyi szereplők bevonására is sor kerülhessen, de az állam és a felsőoktatási intézmény közötti köldökcsinór egyáltalán nem vágódik el, mert ezen hosszú távú szerződések keretében kerül biztosításra a finanszírozás.

Így azt gondolom, hogy akinek fontos a tehetséggondozás ügye, és akinek fontos az, hogy legyen egy olyan nemzeti intézmény, ami egyrészt top 100 társadalomtudományi és közgazdaság-tudományi képzést folytat Magyarországon, illetve hogy függetlenül attól, hogy a gyerekek melyik felsőoktatási vagy középfokú oktatási intézménybe járnak, ők megkapják azt a plusz speciális támogatást és segítséget akár a külföldi továbbtanuláshoz, akár a nyelvtanuláshoz, akár a speciális készségek fejlesztéséhez, ha van valaki, és vannak olyan emberek ebben a Házban, akiknek fontos ez a cél, azok nem tehetnek másképpen, mint hogy támogatják az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Jó esztét kívánok mindenkinek. Folytatjuk a munkánkat azzal, hogy tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Kérem, hogy a termet a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatónak megfelelően, rendben hagyják el, így biztosítva mindenki egészségének védelmét.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként az LMP frakcióvezetője, Keresztes László Lóránt képviselő úr következik: „Milyen kihívásokkal néznek szembe a kistéleplések járvány idején?” címmel. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Már csak azért sem élek a lehetőséggel, hogy napirend utáni első felszólalóként reagáljak államtitkár úrra, mert viszonylag gyorsan elhagyta az üléstermet. Ugyanakkor azt elmondanám, hogy helyesen állapította meg államtitkár úr, hogy az ellenzéki pártok között komoly ideológiai különbségek vannak, és azt is nagyon helyesen figyelte meg, hogy az LMP erőteljes támogatója a lokalizmusnak, támogatója az önkormányzatiságnak.

Azt már nekem kell megállapítanom, hogy a Fidesz, illetve a kormánypárti frakciók viszont ellenségesnek tekintik az önkormányzatokat. De láthatjuk azt, és erről beszélni kell az Országgyűlésben, ha máskor nem, akkor napirend után, hogy a kormány egy egészen gyalázatos támadássorozatot indított az önkormányzatok ellen éppen egy súlyos járványügyi helyzetben, akkor, amikor egy most még beláthatatlan, de egészen komoly és nagyon-nagyon mély gazdasági válság van kibontakozóban.

Azt pontosan tudjuk, hogy az önkormányzatok ebben a járványügyi helyzetben a védekezés első számú bástyái, és azt is láttuk, nagyon sok jó példát láttunk az önkormányzatok részéről, hogy nagyon sok helyen előbb elkezdtek az intézkedéseket a járvány elleni védekezés kapcsán, és sok jó hatékony intézkedést láthattunk, még akkor is, ha nagyon sok város, nagyon sok önkormányzat már a járványügyi helyzet előtt, a válság előtt is nehéz helyzetben volt, és nagyon sok gazdasági problémával küzdöttek.

Ahelyett, hogy a kormányzat megköszönte volna ezt a munkát és odafigyelt volna, hogy milyen módon kell az önkormányzatokat megfelelő eszközökkel és forrásokkal ellátni e munka hatékonyságának biztosítása érdekében, megbüntette a kormányzat, és a kormánypárti többség megbüntette az önkormányzatokat azzal, hogy nagyon-nagyon komoly és károkat okozó megszorító intézkedéseket fogantatosított.

Elkezdtek az önkormányzati forrásokat megcsapolni, különös tekintettel az ellenzéki vezetésű városokra. A gépjárműadó helyben maradó részének elvonása óriási csapást jelentett az önkormányzatoknak. Néhány példát mondok: Szegeden 500 millió forintot, Pécsen 480 millió forintot jelentett.

De elmondhatjuk azt, hogy a kistéleplések esetében, és mondhatjuk, hogy a települések kétharmada-háromnegyede esetében nincs is más érdemi forrása az önkormányzatoknak, mint a gépjárműadó. Úgyhogy ez rendkívül súlyos és károkozó lépés volt pont egy ilyen rendkívül nehéz járványügyi időszakban. De láthatjuk azt az elmúlt napok példái alapján is, hogy ez csak egy támadássorozat része, és számíthatunk arra, hogy a járványügyi helyzetben és a válság alatt is a kormányzat tovább folytatja az önkormányzatok kirablását. Tovább folytatják a források elvonását, vagyonelemek elvételét, és láthatjuk, hogy még olyan fontos feladatok ellátásában sem partnere a kormány az önkormányzatoknak, mint az alapvető védőfelszerelések beszerzése.

Az elmúlt napokban tapasztaltuk azt, hogy Göd város esetében a kormány egészen cinikus módon, saját hatáskörében egy határozattal elvonta a város bevételi forrásainak jelentős részét. Ezzel megmutatták azt, hogy bármire képesek egy ellenzéki vezetésű várossal kapcsolatban, bármikor képesek olyan döntést hozni, hogy a forrásokat elvonják, és ezt egészen cinikus módon teszik, hiszen közben láthatjuk, hogy a költségvetésben olyan tételek vannak, olyan tételek

sorakoznak, melyek több száz milliárd forintot tesznek ki vagy akár ezermilliárd forintot, és ezeket bármikor át lehetne csoportosítani a védekezés érdekében. Tehát nincs szükség arra, hogy a kormányzat ebben a helyzetben lenyúlja az önkormányzatok vagyonát.

Egy másik példát is láthatunk Pécs, otthonom esetében. Itt kulturális intézmények kerültek nagyon nehéz helyzetbe. Tudjuk azt, hogy már évekkal ezelőtt a kormány hosszú távú kötelezettséget vállalt, és megállapodást kötött a pécsi önkormányzattal a tekintetben, hogy hozzájárul a pécsi kulturális intézmények fenntartásához.

Ebben az évben tapasztalhatta azt az immár ellenzéki vezetésű Pécs, hogy ezeket a soron következő szerződéseket a kormányzat a saját korábbi kötelezettségvállalása ellenére nem hajlandó megkötni, ezeket a forrásokat nem juttatja el a városnak, és még csak arra sem hajlandó, hogy ezzel kapcsolatban válaszoljon az önkormányzat és a pécsi polgármester kéréseire.

Nyilvánvaló cél - és ezt meg is erősítette egyébként Pécs egyik fideszes képviselője -, hogy valóban az a célja a kormánynak, hogy ezek az intézmények ilyen módon nehéz helyzetbe kerüljenek, és a kormány ezeket államosítani tudja, elvegye az önkormányzattól, ami egészen gyalázatos lépés. De senkinek ne legyenek illúziói, ezt bármikor bármelyik ellenzéki vezetésű várossal megteheti a kormányzat.

Még egy rendkívül intő, nagyon-nagyon rossz és veszélyes példára fel kell hívni a figyelmet. Nagyon sokszor beszéltem már az Országgyűlésben a víziközmű-ágazat nehéz helyzetéről. Nem kell különösebben taglalni, hogy ebben a helyzetben az amúgy is az összeomlás szélére került ágazat milyen nehézségekkel szembesül.

Tudjuk azt, hogy a víziközmű-szolgáltató cégek bevételeinek jelentős része a kibontakozó gazdasági válság miatt elveszett, és tudjuk azt, hogy már eddig is az alapműködés fenntartása is óriási kihívást jelentett.

(18.50)

Néhány nappal ezelőtt a Magyar Víziközmű Szövetség egy kérvénnyel fordult a kormányhoz annak érdekében, hogy az önkormányzati többségű, az önkormányzati tulajdonú cégek esetében adjon haladékot a közműadó megfizetésére; a kormány ezt is elutasította. Tehát ezzel kapcsolatban sem lehetnek illúzióink, a cél az, hogy ezek a cégek ellehetetlenüljenek, és ilyen módon a kormány ezeket is államosítani tudja *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és elvegye az önkormányzati fenntartásból. Ezt rendkívül káros folyamatnak tartjuk, és felszólítjuk a kormányt, hogy az önkormányzatokat ne támadja, hanem adja meg nekik a szükséges forrásokat a védekezés munkájának elvégzéséhez. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik képviselője következik: „Miért fontos a törvényes rend és a jog uralma?” címmel. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Fideszes Képviselőtársaim! Önök három hete korlátlan hatalmat biztosítottak a fideszes kormánynak, korlátlan ideig. A múlt héten ülésezett az Európai Parlament, és támogatták a képviselők azt az elképzelést, hogy azok az államok részesüljenek nagyobb támogatásban a közös európai forrásokból, akik betartják a törvényes rend és a jog uralmát. A Fideszt cserben hagyták utolsó európai szövetségesei is, hiszen a német néppártiak is támogatták ezt a javaslatot. Bár igazuk lett volna azoknak a fideszes képviselőknek, akik azt mondták, hogy a felhatalmazási törvény jóváhagyása után önök nem terjeszkednek túl a megszabott jogaikon!

Lássuk, mi történt az elmúlt napokban! Az első olyan kérdés, amire fel szeretném hívni a tisztelt Ház figyelmét, a debreceni Kartonpack Doboziipari Részvénytársaság állami vezetés alá helyezése, az önkormányzatok anyagi kivéreztetése, a rokonok üzérkedése a védőfelszereléssel, a Budapest-Belgrád vasútvonal titkosítása, ami, azonkívül, hogy önök állítólag a globalizmus visszaszorítása mellett foglalnak állást, nyilvánvalóan kimondottan csak a kínai igényeket elégíti ki, vagy esetleg Mészáros Lőrincét. Ráadásul lássuk be, hogy az ellenzéki pártok támogatásának az elvétele is a költségvetési források szempontjából aprópénz, ugyanakkor nyilvánvalóan tartanak attól, hogy 2022-ben az önök kormánya oda kerül, ahova való, a történelem szemétdombjára, tisztelt képviselőtársaim.

A Jobbik mint nemzeti néppárt elkötelezett az európai együttműködés mellett, ugyanakkor a mostani krízis is mutatja, hogy milyen alapvető reformokra szorul az Európai Unió, hiszen hazánk nemcsak piaca a nyugat-európai tagállamoknak a mi véleményünk szerint, nemcsak dobálózunk az Európai Unió alapító atyáinak gondolataival, hanem azokat valljuk is: mi hiszünk egy keresztény értékrenden alapuló, de szociális Európa eszméjében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden magyar polgár életét komolyan befolyásolja, hogy olyan európai és konzervatív értékek, mint a törvényes rend és a jog uralma, sérül. Sokan közülünk emlékeznek arra, hogy milyen volt az elmúlt kommunista rendszer kiszolgáltatottságában élni. Jelzem, fideszes képviselőtársaim közül jó sokan részt vettek annak az igazgatásában is, és sajnós az Úr 2020. évében hazánkban jelenleg a Fidesznek hasonló lehetőségei vannak, mint annak idején az egypárti szocialista rendszerben. Nincs az állampolgárok vagyona sem biztonságban, hiszen önök bármikor megszarolnak nem együttműködő gazdasági szereplőket.

Ha bárkinek olyan helyen van a földje, ahol egy beruházást terveznek, akkor a ma Magyarországon lehetőséges, hogy azt elveszik, ha az állam úgy látja például,

hogy az a koronavírussal szembeni védekezést szolgálja, és ilyenkor még csak indoklásra sincs szükség.

Aztán a ma Magyarországon lehetséges, hogy gyakorlatilag mindenfajta világlátás nélkül az emberek alapvető jogait korlátozzák. Ezt a mi véleményünk szerint, mint nemzeti néppárt véleménye szerint csak átmeneti időre és megszabott időtávban lehet korlátozni. A Jobbik Magyarországon minden tisztességes magyar polgárnak lehetősége lesz boldogulni egyenlő körülmények között, legyen az fideszes vagy akár ma még ellenzéki - nem mondhat mást egy valóban kereszténydemokrata és polgári politikus. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel mondhatja el napirend utáni felszólalását. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miért neoliberális a Fidesz? - tehetnék fel a kérdést. Az utóbbi tíz évben számtalan, most egy kicsit ebből a történelmi látószögéből nézve unalmasnak tűnő szakmai vitát folytattunk, ahol mind a családi adókedvezmények rendszere, mind a CSOK, mind az otthonteremtési program kapcsán elmondtuk, hogy vegytiszta neoliberális gazdaságpolitikát folytat a Fidesz: kiválaszt bizonyos szerencsés társadalmi csoportokat, tipikusan a felső középosztálytól felfelé, nekik kedvez, a gyengébben teljesítőket, már az ő szemében gyengébbeket és a szegényebbeket kihagyja ebből a kedvezménytömegeből, és arra számít, hogy akinek odafönt ad, attól ezek a jótétemények majd lecsorognak, és talán így az összjólét növekedni tud egy idő után. Ez a modell a világ minden pontján megbukott, és sajnálatos módon Magyarországon is megbukott.

Ez történt a családi adókedvezmények rendszerével, ahol a kedvezmények nagy tömegét egy viszonylag szűk, szerencsés, felső középosztályba tartozó vagy annál gazdagabb csoport tudja kihasználni. Ugyanez történt a CSOK esetében is, ahol gazdag polgári ingatlanbefektetők nagyon-nagyon jól jártak, a tipikus élethelyzetben lévő családalapító magyar fiatalok pedig rendre nem tudták kihasználni azt a lehetőséget; ami számukra volt kitalálva, mint a lakáscélú előtakarékoság állami támogatása, azt megszüntették, bedőzerolták, beszántották, és a helyét is eltüntették.

Bennem a Fidesz világlátásáról az utolsó remények akkor fordultak át, illetve akkor láttam meg a valódi arcot, amikor mintegy 45 kilakoltatáson vettem részt kis csapatommal. Azt az embertelenséget, az árok szélén hagyott tömegek lekezelését egész egyszerűen nem lehet szó nélkül hagyni, nem lehet érzelmek nélkül kezelni, és én nem is akarom ezt megtenni.

És ugyanezt látom szembejőnni most az úgynevezett válságkezelési csomag kapcsán: bár elképesztő

termelési jelentéseket, termelési értekezletek szövegeit halljuk itt, mintha 30-40-50 évvel korábban lennénk a magyar parlamentben, de egy árva büdös szót sem szól a jelenleg regnáló kormány azokhoz, akik a legnagyobb bajban vannak, semmiféle üzenetük nincs azok számára, aki már elveszítették az állásukat. Itt kialakult egyfajta számháború ma, nagyjából 100 és 300 ezer közé tehetjük azt a létszámot, aki már elvesztette a munkahelyét a koronavírus-helyzetből adódó válságörvény okán, és biztosak lehetünk benne sajnálatos módon, hogy ez a szám elképesztően fel fog pörögni, hiszen kisvállalkozások tömege most még kifizette az utolsó bért valahogy, most még kifizette a rezsit, de egyáltalán nem biztos, hogy bevétel híján ezt két hét vagy két hónap múlva meg tudja tenni.

Nem üzen semmit ez a kormányzat azoknak az idős embereknek, akik bár ápolásra szorulnak, most a kórházból mégis hazaküldik őket elképesztő, tulajdonképpen fűnyíróelv mentén megvalósított és mindenféle érdemi vizsgálatot mellőző rendszerhibák okán. Nem üzen semmit a Fidesz-KDNP azon családtagoknak sem, akiknek most gondoskodniuk kell a saját rokonaikról, de közben dolgozni kéne járni, a gyereket a távoktatásban segíteni kéne tanulni, és számtalan egyéb olyan feladat nehezedik most jellemzően magyar hölgyek, de biztos, hogy férfiember vállára is, amely a korábbi években tapasztalhatatlan volt, és talán most egy kezelhetetlen helyzetet is előállíthat.

Nem szól semmit a kormány azon krónikus betegséggel élő honfitársaink, jelesül például a cukorbetegek számára, akiknek most a mindennapi, a normális életminőség megőrzéséhez szükséges eszközökhöz való hozzáférés, a különböző egészségügyi kiegészítő anyagok, szerek megvásárlása az utánpótlási akadozás, nehézségek miatt egész egyszerűen megoldhatatlan feladatot okozhat. És azt is látjuk, hogy a közművelődésben dolgozók, a középítésén dolgozók státuszának az elvétele, az abban való babrálás egy ilyen válságóc közepén egész egyszerűen embertelen.

Azt látjuk, hogy egy valódi nemzeti érzelmű kormányzat nem lehetne, nem lenne képes ilyen sok társadalmi csoportot magára hagyni, mert ez egész egyszerűen nemzetromboló, nemzetpusztító, és most látható, kristálytiszta látható, bár én szemüveges vagyok, de én is kristálytiszta látom azt, hogy mely pontokon fog pusztítani ez az örvénysorozat. És ahelyett, hogy csillapítaná a hatásokat ez a kormány, még tovább gerjeszti ezeket az örvényeket például azzal, hogy a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások tulajdonosai, vezetői négyötöde esetében semmilyen üzenettel nem bír, még egy ócska kis adó- vagy járulékkedvezménnyel sem. Vannak bizonyos kiválasztott iparágak, ahol igen, itt legalább a járulékkedvezményt értékeljük, bár ettől még nem lesz bevétel, ettől még a korábbi bevétel nem pótolható, de azt látjuk, hogy rendszerszinten százazrek, milliók maradnak ki a szociális háló bármifajta védelmi mechanizmusából, ez pedig egy tisztességes nemzetben gondolkodó hazafi

számára mindörökké elfogadhatatlan marad. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselője: „Hova tűnt dr. Horváth Ildikó?” címmel teszi föl kérdésként napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Dr. Horváth Ildikó professzor az Emberi Erőforrások Minisztériuma egészségügyért felelős államtitkára. Úgy látszik, azért kell bemutatnom így a parlament nyilvánossága előtt is újra őt, mert ő gyakorlatilag 2020. március 17. óta eltűnt a közvélemény elől.

Az Orbán-rendszer abnormális kormányzati szerkezetében tulajdonképpen dr. Horváth Ildikó az egészségügyi miniszter. 2020. március 11-e óta Magyarországon veszélyhelyzet van a koronavírus-járvány miatt. Tehát mindenki azt gondolná, hogy bár tény, hogy a jogszabályok a tisztí főorvosnak rendkívül sok feladatot adnak egy járvány kellős közepén - mik a feladatai, milyen módon kell ezt a járványt leküzdeni -, de ha tetszik, ha nem, az egészségügyért felelős kormányzati tagnak ott kell állnia e mellett a járványügyért felelős tisztiorvos mellett. 2020. március 11-én a Honvédelmi és rendészeti bizottságba még eljött dr. Horváth Ildikó professzor asszony, hogy a kezdeti helyzetéről a koronavírus-járványnak, illetőleg a szükséges intézkedésekről a bizottság tagjait tájékoztassa, de azóta tulajdonképpen egy sajtótájékoztatót kivül, ami március 17-én volt, eltűnt a közvélemény elől.

Aztán persze jó pár napja már nagyon sokan hiányolták, hogy vajon hová tűnt ő, amikor is két nappal ezelőtt mégiscsak hallatott magáról, még hozzá elég szégyenteljes módszerrel, ez pedig az volt, hogy a Kórházszövetségnek levelet írt arról, hogy milyen alapon mertek kiállni Cserháti Péter mellett, akit a Rehabilitációs Intézet főigazgatói székéből Kásler Miklós elbocsátott. Nohát, egy koronavírus-járvány közepén az egészségügyért felelős kormányzati tagnak egyetlen megnyilatkozása az, hogy egy kiváló szakember melletti kiállástól felháborodik, és ezt még levélben is leírja...

De megkérdézhették, ha úgyis a járvány közepén a tisztí főorvosnak lenne a jogszabályok által biztosítottan nagyon sok dolga, lehet, hogy ebben a helyzetben az egészségügyért felelős kormánytag talán másodrangú ember. Hát nem, kérem szépen, mert most elmondom, hogy mi az, amit Horváth Ildikónak kellett meghoznia, még ha egyébként az ő felettese, Kásler Miklós miniszter a minisztérium vezetője, de mint tudjuk, ez a minisztérium egy konglomerátum, amelynek az egyik szakterülete az egészségügy. Például dr. Horváth Ildikónak kellett volna megtagadnia

a 60 százalékos ágykiürítést. Ugyanis ez az igény ugyan a tisztí főorvos részéről felmerülhetett, hogy ő ilyen módon tudná a járványt leküzdeni, és a járvány által megbetegedett embereket meggyógyítani, csak-hogy az a döntés viszont az egészségügyben, hogy ki az, aki eldöntheti az ágyak felszabadítását, no, ez dr. Horváth Ildikó.

És nemhogy nem halljuk a hangját, nemhogy eltűnt, hanem ő, aki a tüdőgyógyászat magyar tudományos akadémiai doktora, ő a tüdőgyógyászat MTA-doktora, azaz annak a betegségnek a legfőbb tudora, amit a koronavírus-járvány a betegek számára elhozott, merthogy tüdőgyulladásban hunynak el azok az emberek, akik a koronavírus-járvány szövődményei miatt megbetegszenek, az ő esetében mit látunk? Az MTA doktora, a tüdőgyógyász, az egészségügyért felelős ember eltűnik a nyilvánosság elől, hallgat, és a hallgatásával hozzájárul sok tízezer ember ellátatlanságához, hiszen az ágyak kiürítése nagyon sok beteg mozgásképtelen és ellátásra szoruló embert az egészségügyi ellátáshoz való jogától fosztotta meg.

És akkor még nem beszéltünk arról, hogy miért is kellene neki előjönnie. Például azért, mert ugyan folyamatosan azt mondja a kormányzat, hogy a 18/1998. számú népjóléti miniszteri rendelet nem vonatkozik jelen járványra, de azért egy új 44. §-t meg tudtak a veszélyhelyzet idején hozni, amely miről szól? A veszélyhelyzet alatt a népegészségügyi szűrőprogramokat megszünteti a kormány. Na de, kérem szépen, vastagbélrákban, tüdőrákban, mellrákban és méhnyakrákban több tízezer ember hal meg egy évben! Reméljük, hogy a koronavírus-járvány nem okoz ennyi áldozatot! Azt a népegészségügyi szűrőprogramot függeszti fel, amely meg tudná tenni azt, hogy Magyarországon ne haljon meg évente rákban több tízezer ember.

És akkor még nem beszéltünk arról, sokan valószínűleg nem tudják, 2020. június 30-áig az összes egészségügyi dolgozót szűrni kellene, hepatitis C-re kellene szűrni. Ezekről a programokról sem hallunk dr. Horváth Ildikótól semmit. Jöjjön végre elő! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Elég volt” címmel mondja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! „Magyarország szívdobbanása ma ez a két szó: elég volt. Elég volt, hogy a beteg embereket, súlyos sérülteket ellátás helyett ide-oda küldözgesék az országban. Elég volt az elszegényedésből, hogy az emberek milliósám nem tudják hó végén kifizetni a számláikat. Elég volt abból, hogy a kormány nem veszi emberszámba az időseket, a betegeket, a diákokat, a rászorulókat. Elég volt a kíméletlenségből, az érzéketlenségből. Elég volt abból, hogy egyre

nehezebb megélni, miközben egyre többet dolgoznak az emberek. Elég volt, hogy egyre kevesebb jut azoknak, akik gürcölnek, gyereket nevelnek, egymásról gondoskodnak, becsülettel próbálnak fennmaradni, miközben egyre több jut a léhűtőknek, a hazudozó milliárdos szélhámosoknak, az állam védelmét élvező ügyeskedőknek. Elég volt abból, hogy mindent elvesznek, amiért az emberek megdolgoztak, és mindent eladnak, ami az emberek közös vagyona. Elég volt abból, hogy egy kiváltságos csoport agyalágyultnak nézi az embereket, és azt vágja a képükbe: nem jár nektek semmi, gondoskodjatok magatokról, és fizessetek többet és többet és többet. Elég volt abból, hogy az emberek mindig rosszul járnak, miközben a hatalmon lévők egyre több luxust, egyre nagyobb gazdagságot és egyre több kiváltságot szerezhetnek maguknak.”

Tisztelt Honfitársaim! Teljes mértékben egyetértetek Orbán Viktor miniszterelnök úrral, ezek ugyanis az ő szavai még 2007-ből. Tudják, abból az időből, amikor még hittünk abban, hogy a Fidesz elhozza számunkra a polgári Magyarországot. És lám, tíz év kormányzás nem volt elég arra, hogy a helyzet érdemben megváltozzon? Most nem küldözgetnek betegeket ellátás helyett ide-oda az országban? Például a marcali kórházból krónikus betegeket haza, akiknek az ellátása otthon nem biztosított? Ma Magyarországon nincsenek milliószám emberek, akik nem tudják hová végen kifizetni a számláikat? Akik most tömegével vesztik el a munkahelyüket? Vagy azok a kisnyugdíjasok, akik 70 ezer forintból élnek egy tisztességgel ledolgozott élet után? Magyarország Kormányja ma emberszámba veszi ezeket az időseket? Ezeket a betegeket? Ezeket a rászorulókat? Ma nem adnak el mindent, ami az emberek közös vagyona, például az állami termőföldeket? Ma egy kiváltságos csoport nem nézi agyalágyultnak az embereket? Amikor a válság idején sokan elvesztik az állásukat, a cégüket, akkor Mészáros Lőrinc 17 000 millió forint profitra tesz szert egyetlen adásvételi szerződéssel? Mindennek tejeben közpénzből, a mi pénzünkből. De hát, hol a pofátlanság határa? A hatalmon lévők ma nem szereznek maguknak egyre több luxust, egyre nagyobb gazdagságot és egyre több kiváltságot? Nem jut egyre több a hazudozó, milliárdos szélhámosoknak, az állam védelmét élvező ügyeskedőknek?

Tisztelt Honfitársaim! Mi változott akkor? A zászló. A zászló színe változott. És szomorú, hogy így alakult. Pedig megvolt minden felhatalmazás ahhoz, hogy másképp legyen. De idő kérdése, és a magyar emberek észre fogják venni, hogy becsapták őket. Nem kicsit, nagyon. És akkor Magyarország szíve újra fog dobbanni. És a magyar emberek ki fognak állni magukért, és azt fogják végre mondani: elég volt!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fülöp Erik képviselő úr, független képviselő: „Tiltakozzon a kormány az

ázsiai „nedves piacok” betiltása érdekében” címmel mondja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

DR. FÜLÖP ERIK (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak! 2009-ben az ENSZ a Föld napjává nyilvánította április 22-ét. Az elmúlt tizenegy évben számos politikai párt, számos civil szervezet és több ezer környezetvédelmi aktivista is próbálta felhívni a figyelmet a környezetünkre, természetünk megóvására, illetve a fenntartható fejlődés fontosságára, itt nálunk, Magyarországon is.

(19.10)

A Mi Hazánk Mozgalom egy olyan nemzeti radikális zöldpártnak vallja magát, amely szerint a hazaszeretet és a természetünk, környezetünk védelme elválaszthatatlan egymástól. Jómagam pedig mint a Mi Hazánk Mozgalom állatvédelmi és környezetvédelmi politikusa úgy gondolom, hogy ebben a nagyon súlyos helyzetben, a Föld napja alkalmából történő felszólalásomban sajnos ki kell térni arra a szörnyű járványra, amely megbénítja jelenleg az egész világot is.

Nagyon sokféle elmélet terjed ma a közösségi médiákban, vagy akár a világsajtóban is, sokan gondolják, hogy bizonyos háttérhatalmak voltak, akik elterjesztették ezt a szörnyű vírust. Vannak olyanok is, akik egy titkos laboratóriumból kiszökött vírusnak próbálják beállítani a koronavírusot. Viszont én leginkább azoknak a biológusoknak, egészségügyi kutatóknak és szakembereknek a véleményét tudom elfogadni és a magamévá tenni, akik úgy nyilatkoznak, hogy Kínában, Hupej tartományából, a vuhani központból, a vuhani településrészből szabadult ki a koronavírus-járvány.

Ezt, mint ahogy állítják ezek a szakemberek, denevérek terjesztik, denevérekben található meg ez a vírus mint elsődleges hordozó, és a különféle veszélyes, vadon élő állatok elfogyasztásával, elsősorban a tobozka elfogyasztásával terjedt át az emberi szervezetre. Azt gondolom, hogy az utóbbi időszakban olyan sokkoló videók és sokkoló képfelvételek járták be a világsajtót, amely alapján mindenki értesülni tudott arról, hogy elsődlegesen Kínában és sajnos nagyon sok ázsiai országban fogyasztják különféle gasztronómiai hagyományokra hivatkozva vadon élő állatok különféle szerveit és húsát. Sajnos itt ki kell térni arra, hogy megdöbbentő módon bizonyos kínai tartományokban és ázsiai országokban teljességgel elfogadott a nálunk házi kedvencekként tartott kutyák és macskák elfogyasztása is. Ezek az úgynevezett nedves piacokon százezerszámra ölik le a mai napig a kutyákat, a macskákat, különféle vadállatok nyers húsait, feldolgozott húsait szolgálják fel, kínálják eladásra. Itt a tobozskáktól a denevéreken, a patkányokon keresztül, azt gondolom, mindenféle állat megfordul.

Természetesen azt gondolom, hogy nemcsak európai emberként, nemcsak állatvédőként, hanem a

fejlett világhoz tartozó állampolgárként mindenkinek tiltakoznia kell és el kell ítélnie az ilyenfajta tevékenységét. Annál is inkább, hiszen tudjuk, hogy nem a jelenlegi koronavírus-járvány az első olyan járvány, amely veszélyezteti az emberiséget. Itt szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy 2002 és 2004 között volt egy olyan SARS-vírusjárvány, amely lokalizálódott Kínában, illetve az ázsiai országokban, de ez is több mint tízezer megbetegedést okozott és közel ezer halálos áldozattal járt. A jelenlegi koronavírus-járványnak viszont már több mint két és félmillió regisztrált megbetegedést köszönhetünk, és sajnos elmondhatjuk azt is, hogy a halálos áldozatok száma a mai nappal, ha jól tudom, a 170 ezer főt átlépte.

A különféle biológusok, a makrobiológusok jelzik, hogy abban az esetben, ha nem sikerül megállítani az ázsiai országokban a megdöbbentő vadételek fogyasztását, a kutyahúsevést, a macskahúsevést, akkor bármikor kirobbanhat majd egy harmadik ilyen járvány is. Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom tiszteletteljesen azzal a kéréssel fordul a magyar kormányhoz, hogy minden olyan nemzetközi porondon, minden olyan nemzetközi fórumon, akár az Európai Unióban, akár az ENSZ különféle szervezeteiben, ahol nemzetközileg nyilvánosságot tudunk elérni, tiltakozzon Kínával és az ázsiai országokkal szemben, követelje a kutyahús és a macskahús azonnali betiltását, mindemellett követelje azt, hogy a különféle wild-life marketeknek nevezett, vadállatokat árusító piacokat azonnal tiltsák be, követeljék a nedves piacok felülvizsgálatát, és Vuhanba engedjék be a nemzetközi kutatócsoportokat.

Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Potocskáné Kőrösi Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselője következik. Napirend utáni felszólalásának címe: „A tétlenkedés árát Önök fogják megfizetni!” Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A veszélyhelyzet kihirdetése óta ez a 40. nap, a kijárási korlátozásoknak a negyedik hetében élünk. Mindenki türelmetlen, mindenki várja a csodát, hogy legyen végre vége a koronavírusnak, és térjen vissza minden a régi kerékvágásba.

Az elmúlt időszakban a kormányzat rengeteg intézkedést hozott, és a mai napon a felszólalásomban ezeknek az árnyoldalairól szeretnék beszélni, amit személyesen tapasztaltam meg önkéntes tevékenységem során, és egyébként is hozzám nagyon sokan fordultak azzal, hogy bizony, bizony nem minden úgy van, ahogy azt a kormányzat a kormánypropagandában hangsúlyozza és hangoztatja. Nézzük először is, a mai napon is elhangzott Szijjártó miniszter úr szájából, hogy több mint 70 millió maszk és védőfelszere-

lés érkezett hazánkba. Ez egy ténykérdés, így van, elhisszük, megnézték a képviselőtársaim, valóban megérkeztek a maszkok. De hol vannak, miért nem jutnak a magyar lakossághoz? A patikákban és drogériákban horrorárakon tudnak hozzájutni ezekhez a szükséges eszközökhöz, hogy meg tudják védeni magukat ettől a járványtól. Önkéntesek tízezrei varrják a maszkokat úgy, hogy közben több mint 70 millió érkezett már hazánkba. Köszönet az önkénteseknek.

A következő téma az iskolák bezárásának, az oktatási rend eltérítésének kérdése. Ugyanis most már lassan egy hónapja, ha levesszük belőle a tavaszi szünetet, hogy a tantermi oktatásról a digitális oktatásra tértek át a diákok. Igen ám, csak önök elfelejtettek eszközöket biztosítani a mélyszegénységben és szegregátumokban élőknek, azoknak a diákoknak, akiknek ez lenne az egyetlen lehetőségük, hogy felzárkózzanak. Mi történt? Elrendelték a digitális oktatást, az eszközöknek azonban nyoma sincs, ehhez önkéntesek, önkormányzatok próbálnak segítséget nyújtani, hiszen, valljuk be, eszközük nincs, internetelés alig, és ne beszéljünk arról, hogy vannak, akiknek még áram sincs, hogy egyáltalán hozzá tudjanak férni az oktatási rendszer ezen módjához. Tehát az eszközök biztosítása is óriási hiányt szenved.

Zárójelben még jegyezzük meg az érettségi körül kialakult helyzetet is. Látjuk, Orbán Viktor miniszterelnök úr is bejelentette, hogy május 3-ára várják a járvány tetőzését, és május 4-én elkezdődnek az érettségi vizsgák. Ezzel nemcsak a diákokat, a tanárokat, de a hozzátartozókat is óriási veszélynek teszik ki. Ezt önök is tudják. Ma Rétvári államtitkár úr nem véletlenül nem válaszolt Ander Balázs képviselőtársam kérdésére, amikor is elmondta, hogy ez egy óriási hiba az önök részéről. Ezt önök is tudják. Ebben mindenképpen kell egy olyan megoldást találni, amivel a veszélyhelyzetet és a fertőzést lecsökkentik. Bizom benne, hogy belátják majd ezt önök is, és el fogják használni az érettségit. Köszönet a szülőknek, köszönet a diákoknak és köszönet a tanároknak.

Ezenkívül óriási, minden eddigi, az elmúlt száz évben lévő gazdasági mentőcsomagot meghaladó gazdaságvédelmi akciótervet hirdettek. Ez annyira nagyon jó, hogy már most az átdolgozásán dolgoznak. Látják önök is, hogy amit megtettek és leírtak egy darab papírra, amit összekotyvasztottak valamelyik irodában, az marhára nem állja meg a helyét itt, az életben, és nagyon-nagyon nagy problémákat vet előre. Ez már jelentkezett azzal, hogy egy hónap alatt 60 ezren veszítették el az állásukat, és napról napra, hétről hétre egyre többen veszítik el a munkahelyüket. Ha nincs munkahelyük, nincs bevételük. Mi következik ebből? Éhezés. Higgyék el, emberek éheznek Magyarországon ma, 2020-ban. Az, hogy önök tagadják, hogy mélyszegénység lenne... Ne tagadják, menjenek el, lépjenek ki a komfortzónájukból, akár a Karmelita kolostorból, és menjenek el a szegregátumokba, a peremkerületekbe, és nézzék meg, milyen körülmények

között élnek emberek! Éheznek az emberek, kilátástalanság van. Mit tud tenni szerencsétlen? Elmegy az önkormányzathoz kopogtatni: polgármester úr, megválasztottuk önöket, segítsenek! Önök mit csinálnak? Az önkormányzatoktól elveszik a bevételt. Ilyen világban élünk.

Ha nem tesznek valamit, ha nem nyújtanak érdemi segítséget legalább az önkormányzatokon keresztül, akik majd aztán a szociális hálóban visszajuttatják ezeknek a rászorulóknak, akkor az éhezés nem egy-két napig meg egy-két hónapig, hanem nagyon

nagyon hosszú ideig fog tartani. Kérem, ne tétlenkedjenek, segítségre van szükség hazánkban! Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és a türelmét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 19 óra 20 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)